

PORILAINEN

Joulukuu

4

2025

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kiltä ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
prikaatikenraali
Jami Virta
Varapuheenjohtaja
Seppo Vainio

Taloudenhoitaja
Tapio Turunen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Teemu Hokkanen
puh. 0299800 (vaihte)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Henna Mäntylä
Sami Kaunisto
Jesse Kokkola

AVUSTAJAT
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.com

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tapio Turunen
porprkiltä@outlook.com

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Newprint Oy

PORILAINEN

Joulukuu 4 2025

Logistiikkarykmentti Porilaisten toiminnan mahdollistaja. s. 5

Sisältö

Pääkirjoitus	3
2. Logistiikkarykmentti on Porilaisten toiminnan mahdollistaja.....	5
Katsaus MPK Lounais-Suomen toimintaan.....	8
“Keskittykää vainseuraavaan tehtävään”	10
Rastikoulutusta ja ryhmähenkeä	11
Paikallispuolustuksen kurssiviikonloppu	12
Intti tutuksi nuorille -kurssi	13
ÄRJY25	18
MYRSKY 4 -harjoitus Säkylässä.....	20
Aluehallinnon uudistus tuo muutoksia ELY-keskusten ..	22
varautumisen tehtäviin	22
Military Crosstraining hakee paikkaansa intin lajikirjossa.....	24
Sotilaiden ammunnan SM-kilpailut Porin prikaatissa	26
Porin Satama - yhteistyötä Puolustusvoimien kanssa	28
Vanha Porilainen	30
Etsintätyöskentely koirakon kanssa on yhteistyötä	32
Porilaisen sivuilta vuosikymmenten takaa.....	35
Sana vuoden vaihteeksi	38
Säkylän VMTK:n kuulumiset.....	39
Sotilaskotipäivät värivät Turkua	40
Kiltasivut.....	41
Alilupseerikurssien kronikat.....	48

Kannen kuva: Porin prikaatin viestintävarusmiehet

Porin prikaati 400 vuotta

Sotilasperinteemme sitkeistä Porilaistaistelijoista ulottuvat jo lähes 400 vuoden päähän, Kuninkaallisen Porin Rykmentin perustamiseen 16.2.1626. Edessämme on juhlavuosi, joka huipentuu Porissa järjestettävään Itsenäisyyspäivän valtakunnalliseen paraatiin, jonka Porin prikaati johtaa. Paraati kokoa kaupunkiin joukkoja ja kalustoa kaikista puolustushaaroista sekä viranomaisista yhteensä lähes 1 500 henkilöä. Paraatin järjestäminen Porissa sopii erinomaisesti historiaamme. Nykyisen ulkoasun omaava, **Carolus Lindbergin** piirtämä joukko-osastolippumme on luovutettu silloiselle Porin rykmentille juuri Porissa 13.4.1919 Vapaussodan Porin valtauksen yksivuotisparaatin yhteydessä. Kiitos lipusta kuuluu erityisesti Satakunnan naisille, jotka lipun olivat rykmentille tuolloin hankkineet. Juhlistamme 400. juhlavuotamme vuoden aikana lukuisissa tapahtumissa. Virallisesti juhlavuosi avataan 16.2. Turussa yhdessä Uudenmaan prikaatin kanssa, joka ensi vuonna prikaatimme tavoin täyttää joukko-osastona 400 vuotta. Joukot on perustettu samalla **Kustaa II Adolfin** perustamiskäskyllä. JuhlallisuuDET jatkuvat samana päivänä Porilaismuseon virallisilla avajaisilla Huovinrinteen upseerikerholla. Museon näyttely on tuolloin saatettu

loppuun yhteistyössä Turun yliopiston kanssa. Varuskunnan henkilöstön kanssa juhlistamme päivää perhejuhlalla Niinimalossa ja Säkylässä. Kaikille avoimissa tapahtumissa Porin prikaati näkyy juhlavuoden aikana luonnollisesti saapumiserän 2/26 valatilaisuuksissa, jotka järjestetään 12.8. Säkylässä ja 14.8. Kankaanpäässä. Valatilaisuudet ovat aina erityisiä juhlahetkiä erityisesti palveluksessa oleville varusmiehille ja heidän läheisilleen. Samalla tilaisuudet tarjoavat kuitenkin kaikille paikalla oleville mahdollisuuden päästä avoimesti tutustumaan niin Porin prikaatin historiaan kuin nykyiseen ilmeeseen ja kalustoon. Valatapahtumien ohella vierailuille ja yleisölle avoimia tapahtumia juhluvuonna ovat 18.6. Porin prikaatin killan, yhdessä Laivaston soittokunnan kanssa, järjestämä perinteinen Porilaiskonsertti Turun Tuomaanpuistossa sekä Ylöjärven Kurussa järjestettävä Kuruviikko, jossa prikaatimme on läsnä 19.7. Kuruviikon tapahtuma liittyy Suomen sodassa Porin rykmentin lipunkantajana toimineen **Karl Gustaf Polvianderin** muistamiseen. Häntä pidetään yhtenä esikuvana **Vänrikki Stoolin** tarinoiden kertojana esiintyvälle vänrikki Stoolille. Näiden ohella prikaatimme huomioi yhdessä killan kanssa seppeleen laskulla Porrassalmen taistelun 13.6. ja Lapuan taiste-

lun Lapuan päivän yhteydessä. Juhlavuoden tapahtumissa Porin prikaatin tukena ovat erityisesti Porin prikaatin kiltä, perinneyhdistys ja tukisäätiö, joiden toiminta ja tuki on prikaatillemme erittäin merkittävää. Lisäksi tärkeänä yhteistyötahonamme on Huovinrinteellä sijaitseva upseerikerhomme. Kerhon kykyä järjestää isoja tilaisuuksia Porin prikaati tarvitsee tuekseen erityisesti juhlavuotenumme. Meille Porilaisille on edessä erityinen vuosi, jonka avoimiin tapahtumiin toivon laajaa osallistumista. Oma aikani prikaatissa tulee jälleen päätökseen. Siirryn uuteen tehtävään ja seuraajanani aloittaa 1.1.2026 alkaen everstiluutnantti Vesa Kankare, joka siirtyy tehtävään Maavoimien esikunnasta. Kuluneet kaksi vuotta ovat olleet mieleenpainuvia ja täynnä hienoja kokemuksia. Kiitän kaikkia yhteistyöstä ja toivotan onnea ja menestystä kaikille Porilaisen lukijoille. Kerran Porilainen, aina Porilainen. Olkaamme ylpeitä perinteikkäästä ja kunnia-kaasta joukko-osastostamme ja juhlistakaamme yhdessä 400. juhlavuotamme.

Rauhallista joulun aikaa ja juhlavuoden odotusta Porilaisen lukijoille.

Everstiluutnantti Teemu Hokkanen

RAUHANTURVAAJAKSI.FI

**KILPAILUKYKYINEN
PALKKAUS, KORVAAMATON
KOKEMUS.**

Hae
verkossa
24/7.

Puolustusvoimat
Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

2. Logistiikkarykmentti on ja haluaa jatkossakin olla Porilaisten toiminnan mahdollistaja.

Haastattelu: Seppo Vainio

Kommodori Pasi Rantakari, olet jäämässä pitkän virkaurasi jälkeen reserviin. Millainen urasi on ollut ja klassinen kysymys: Miltä nyt tuntuu?

Kysymys on hyvä ja osuva, sillä olen kesän jälkeen toistuvasti huomannut kertaavani mielessäni erilaisia tapahtumia urallani sekä muistelevani paikkoja ja kohtaamiani ihmisiä. Koen olevani etuoikeutettu palveltuani Puolustusvoimissa ja Puolustusministeriössä niin kotimaassa kuin ulkomaillakin yhteensä yli 37 vuotta erittäin mielenkiintoisissa ja monipuolisissa tehtävissä. Olen useissa eri vaiheissa saanut olla näköalapaikoilla ja pitkän ajanjakson myös puolustusjärjestelmän kehittämisen ytimessä. Tämä matka on ollut hieno.

Komentaja tarkastamassa Säkylän vaatetuskorjaamon kertausharjoitusta.

Tiedostan reserviin siirtymisen tapahtuvan pian, mutta en ole vielä ehtinyt ajatella kaikkea siihen liittyvää. Vauhti on sen verran kova, meillä on vielä Freezing Winds 25 -harjoitus edessä ja seuraajani perehdyttäminenkin on alkanut jatkuen jouluun saakka. Viimeistään vaihtolaisuudessa tuleva muutos varmasti konkretisoituu ja uskon suuren haikkeen valtaavan. Kyse ei ole ”luopumisen tuskasta”, sillä olen jo kaksi vuotta sitten päättänyt jääväni reserviin. Sen sijaan Puolustusvoimien ainutlaatuisesta työyhteisöstä pois jättäytyminen tulee olemaan erittäin haakea hetki.

Mikä oli mieleenpainuvuin hetki urallasi?

On vaikea eritellä, mikä on mieleenpainuvuin, koska hienoja ikimuistoisia hetkiä on kertynyt kaikissa palvelustehtävissäni varusmiesajoista lähtien. Mainitsen kuitenkin neljä kohokohtaa: upseerin virkaan nimitykseni Presidentin linnassa elokuussa 1991, MTO85-ammunta Selkämerellä kesäkuussa 1997, TUR-RP:n komentajan tehtävien vastaanotto joulukuussa 2007 ja 2LOGR:n komentajan tehtävien vastaanotto joulukuussa 2021.

Jäät reserviin 2. Logistiikkarykmentin komentajan tehtävästä. Mitä ajattelet rykmentistä ja sen tulevaisuuden haasteista?

2. Logistiikkarykmentti on korkean valmiuden palveluallti, joustava, ammattitaitoinen ja vähähenkinen joukko, joka on sisäistänyt operoivan organisaation toimintamallin. Sen toiminta on laaja-alaista ja monipuolista vaikuttaen koko Puolustusvoimiin. Rykmentti on reagoinut omaa toimintaansa kehittämällä siihen turvallisuusympäristön muutokseen, jonka Venäjän laajamittainen hyökkäys Ukrainaan sai aikaan seurannaisvaikutuksineen. Nato-jäsenyyden seurauksena lisääntynyt liittokunnan harjoitustoiminta on koeponnistanut rykmentin suorituskäyvyyden ja samalla käynnistänyt isäntämaatuen kykymme kehittämisen. Rykmenttiläiset ovat kautta linjan upeita ihmisiä, joiden rinnalla on ollut hieno palvelu isänmaata. Vaikka koen jättäväni seuraajalleni hyvässä iskussa olevan joukon, työtä vielä riittää hänellekin lähitulevaisuudessa. Rykmentin tulevaisuuden keskeisimmät haasteet ovat tehtävien edellyttämän riittävän henkilöstöresurssin turvaaminen, rykmentin SA-joukkojen materiaallisen valmiuden parantaminen sekä riittä-

vän ja olosuhdevaatimusten mukaisen varastokapasiteetin lisääminen. Laajenevat isäntämaatuen tehtävät edellyttävät merkittävää panostusta henkilöstöön.

Porin prikaatilla ja 2. Logistiikkarykmentillä on paljon yhteistoimintaa. Kuinka yhteistyö on sujunut?

Yhteistyö on mielestäni sujunut erinomaisesti. Nykyisen ja edellisen komentajan kanssa meillä on ollut avoin ja matalan kynnyksen keskusteluyhteys, ja olemmekin yhdessä päässeet viemään asioita eteenpäin. Käytännön yhteistyö on painottunut operatiivisen suunnittelun ja valmiuden lähtökohdista logistiikan järjestelyiksi, joilla rykmentti pyrkii parhaan kykynsä mukaan tukemaan prikaatia kaikissa vaiheissa, oli kyse harjoitustoiminnasta, joukkojen materiaalin varastoinnista ja ylläpidosta, kuljettajakoulutuksesta tai sitten vaikkapa tilahallinnan hankkeista ja alueiden käytön edunvalvonnasta. Merkittävin muutos yhteisessä tekemisessä kuluneen neljän vuoden aikana on ollut kansainvälisen tai nykyisin liittolaisten harjoitus-toiminnan ja siihen liittyvien isän-

tämaatuen tehtävien lisääntyminen. Rykmenttini on myös monessa asiassa saanut arvokasta tukea Porin prikaatilta mm. kertausharjoituskoulutuksen toimeenpanoon prikaatin harjoitusalueella ja varastoidun vaunukaluston kunnossapidossa. Saamamme erinomainen tuki on kattanut laajasti varuskunnalliset palvelut, joista Materiaalikeskuksen osuus on ollut merkittävin. Arjen yhteistyö rykmenttiin kuuluvan Puolustusvoimien vaatetuskorjaamon Säkylän tuotantolaitoksen ja prikaatin välillä on tiivistä, mistä olen prikaatille kiitollinen.

Rykmentissäsi palvelee useita vanhoja Porilaisia ja tapaat Porilaisia myös Turun ja Säkylän Varuskuntien Eräseurassa. Millaisia omakohtaisia kokemuksia sinulla on Porin prikaatista ja Porilaisista?

Rannikkotykistötaustaisen ensimmäiset porilaiskohtaukset ajoittuivat luonnollisesti Kadettikouluun, jossa Porilaiset erottuivat yhtenäisenä joukkona. Porilaishenki oli jo silloin vahva. Myöhemmällä uralla olen asoinut prikaatissa yksikköni valmiuteen, oman joukkoni harjo-

USA:n armeijan Abrams-panssarivaunujen maahantulo.

tustoimintaan tai palvelusammuntoihin liittyen. Merkittävin kokonaisuus ennen nykyistä tehtävääni ja sen porilaiskytköksiä lienee kuitenkin ollut kahden KRIHA-operaation rotaatiokoulutukset. Olen aina kokenut saavani reippailta ja suorapuheisilta Porilaisilta lämpimän vastaanoton, oli sitten kyse palvelustehtävistä tai vaikkapa metsästysharrastukseeni liittyen varuskuntien eräseurasta. Eräseura on tarjonnut myös mahdollisuuden tutustua paremmin eri ikäluokkia edustaviin Porilaisiin. Erityisen ilahtunut olen ollut nuoremman ikäluokan kohtaamisesta huomattavasti heidän aktiivisuutensa ja innostuneisuutensa. Metsästysharrastus on omiaan vahvistamaan eri ikäluokkien yhteisöllisyyttä ja karsimaan makkaratulilla ”heraldiikan” mahdollisesti aikaansaamat pidäkkeet. On myös selvää, että ihmisten laaja tunteminen edistää myös palvelustehtävien hoitamista.

Miten vietät vapaa-aikaasi ja tuovatko eläkepäivät uusia harrastuksia?

Vapaa-aikaani kuuluvat omakotitalon arkiaskareiden lisäksi veneily, kalastus ja metsästys sekä moottoripyöräily. Yritän olla perheemme Master chef keittiössä ja vietän myös aikaa saaristossa mökkeillen. Eläkepäiviini ei varmaan sovi mitään uutta harrastusta, mutta odotan liikuntaharrastuksen palaamista jokapäiväiseksi tekemiseksi. Nykyinen tehtäväni lukuisine virkamatkoineen ja harjoituksineen on valitettavasti johtanut liikunnan jäämiseen taka-alalle. Uskon vaimonikin toivovan, että vietän hieman enemmän aikaa myös kotona. Muutaman vuoden ajan olen pohdiskellut ajavan metsästyskoiran hankkimista, mutta päätöstä asiassa ei ole vielä tehty.

Millaisia terveisiä haluat lähettää Porilaisen lukijoille?

Turvallisuustilanne saattaa aiheuttaa huolta meissä kaikissa, mutta samaan aikaan Puolustusvoimat on suunnitelmallisesti tehostanut toimintaansa ja on valmiina – osana liittokuntaa – vastaamaan erilaisiin

Metsästys on Rantakarille läheinen harrastus. Kuva: Logistiikkarykmentti

uhkiin yhdessä muiden viranomaisten ja erityisesti maanpuolustusjärjestöjen kanssa. Reservin osaamisen kehittäminen on tärkeää. Tässä MPK ja reserviläisjärjestöt tekevät arvokasta työtä tukien parhaalla mahdollisella tavalla Puolustusvoimia. Korkea maanpuolustustahto on perusta ja edellytys yhteiskunnan tulle, jota Puolustusvoimat tarvitsee. Logistiikkarykmentithän tuottavat logistisen tuen puolustushaarojen

joukoille sotilas- ja siviilikomponentin suorituskykyjen yhdistelmänä. 2. Logistiikkarykmentti on ja haluaa jatkossakin olla Porilaisten toiminnan mahdollistaja. Haluan kiittää Porilaisia vuosikymmenien yhteistyöstä sekä toivottaa Porilaisen lukijoille hyvää loppusyksyä ja joulun odotusta. Odotan tapaamisiamme jatkossakin eri yhteyksissä.

Auramaa-yhtiöt

Kuljetuksia vuodesta 1929...

www.auramaa.fi

Reservin osaajat ja tulevaisuuden tekijät – katsaus MPK Lounais-Suomen toimintaan

Teksti: LSMPP Koulutus- ja viestintäsihteeri Sari Mastromarino

Sotilaallisia valmiuksia palvelevat SOTVA-kurssit vahvistavat reserviläisten taitoja ja valmiutta MPK/Lindroos Pasi

Vapaaehtoinen maanpuolustus on osa suomalaista kokonaisturvallisuutta, ja Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri on valtakunnallisesti yksi Maanpuolustuskoulutuksen aktiivisimmista ja laaja-alaisimmista toimijoista. Koulutustarjonta on poikkeuksellisen monipuolinen: vuosittain toteutetaan noin 300 kurssia, joihin osallistuu yli 9 000 koulutettavaa. Piirin osuus MPK:n valtakunnallisesta kokonaisuudesta on merkittävä, ja koulutusmäärät ovat kasvaneet tasaisesti. Toimintaa tukee yli 700 vapaaehtoista kouluttajaa ja tukitoimijaa, jotka ovat erittäin tärkeässä roolissa harjoitusten valmistelussa ja toteuttamisessa.

Piirin osuus MPK:n valtakunnal-

lisesta kokonaisuudesta on merkittävä, ja koulutusmäärät ovat kasvaneet tasaisesti.

Toiminnan laajuuden mahdollistaa tiivis, sujuva ja vuosien aikana vahvistunut yhteistyö Porin prikaatin kanssa. Prikaatin Säkylän ja Niinisalon harjoitusalueet tarjoavat realistiset olosuhteet, joissa vapaaehtoiset voivat kouluttautua samoissa maastoissa, samoilla toimintamalleilla ja samalla kalustolla kuin prikaatin omat joukot.

Koulusrakenne on monikerroksinen. Sotilaallisiin valmiuksiin keskittyvät kurssit syventävät taistelijan perustaitoja, ryhmätasotoimintaa ja johtamista. Nuorten tutustumis-toiminta tarjoaa 16 vuotta täyttäneille mahdollisuuden kokea varus-

kuntaelämää ennen asepalvelusta. Varautumis- ja turvallisuuskoulutukset lisäävät kansalaisten kriisisietokykyä ja tukevat kokonaisturvallisuutta.

Toiminnan ytimessä on laaja vapaaehtoisten joukko, joka rakentuu piirin 27 kouluttajapoolin ympärille. Poolit mahdollistavat sen, että yhden viikonlopun aikana voidaan toteuttaa jopa 20 rinnakkaista kurssia, mikä tekee harjoitusviikonlopuista usein 200–600 osallistujan kokonaisuusia. Osaaminen ja kokemus siirtyvät kouluttajilta osallistujille ja toimijoilta toisilleen luontevasti, ja prikaatin tuen ansiosta harjoituksista saadaan realistisia.

Lounais-Suomen piiri tunnetaan myös valtakunnallisesti korkeata-

Ammuntakurssit tarjoavat reserviläisille mahdollisuuden kehittää osaamistaan turvallisesti ja ohjautusti MPK/Sari Mastromarino

soisesta NATO-yhteensopivuutta lisäävästä koulutuksesta. Piiri järjestää säännöllisesti kursseja, jotka tukevat kansainvälisissä tehtävissä ja monikansallisissa joukoissa toimimista. Näihin kuuluu muun muassa NATO:n taktisen suunnittelun kurssi (APP-28 NATO Tactical Planning Process).

Ammuntakoulutus on yksi piirin vahvimista osaamisalueista, ja sen rooli vapaaehtoisessa maanpuolustuksessa on viime vuosina korostunut. Lounais-Suomi toteuttaa vuosittain kymmeniä koulutuksia, jotka kattavat sekä sotilaallisen ammunnan perusteet että vaativammat ammunnanjohtaja- ja kouluttajakurssit.

Kuluvana vuonna piiri on toteuttanut myös laajan Miehistöstä aliupseeriksi (MAUK)-kurssikokonaisuuden, joka on MPK:n vaativimpia ja pitkäkestoisimpia koulutuskokonaisuuksia. Se valmistaa reserviläisiä toimimaan aliupseeritehtävissä ja kehittää johtamistaitoa. Kurssi tukee Porin prikaatin tarpeita ja on saanut erinomaisen palautteen sekä kouluttajilta että osallistujilta. Seuraavassa on myös MAUK-primuksen haastattelu, joka antaa kurssilaisen näkökulman kokonaisuuteen.

Tämän artikkelisarjan kurssikuvaukset – *Intti tutuksi nuorille* ja *Paikallisuolustus – taistelija 4* – havainnollistavat konkreettisesti piirin laajaa ja vaikuttavaa toimintaa. Artikkelit ovat laatineet piirin vapaaehtoiset viestijät. Yhdessä nämä artikkelit kuvaavat kentän tasolta, kuinka MPK Lounais-Suomen vapaaehtoiset, maanpuolustuspiiri ja Porin prikaati muodostavat saumattomasti toimivan kokonaisuuden, joka kehittää reserviläisten osaamista ja tukee Puolustusvoimien valmiutta.

Vapaaehtoiset kouluttajat ja tukitoimijat ovat korvaamaton voimavara harjoitusten valmistelussa ja toteutuksessa. MPK/Lindroos Pasi

Sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus (SOTVA) • Avointa reserviläisille ja 18 vuotta täyttäneille • Pääkohderyhmä nuoret ja naiset • Sotilaan perustaidot • Aselajikohtaiset taidot • Puolustusvoimien tarpeista lähtevää • Reserviläisellä mahdollisuus saada rinnasteisia kertausharjoituspäiviä SUORITUSKYKYINEN RESERVI	Tutustumistoiminta • Avointa 16 vuotta täyttäneille • Pääkohderyhmä nuoret ja naiset • Tutustuminen Puolustusvoimiin, varusmiespalvelukseen ja maanpuolustukseen • Nuorten turvakurssit, Intti tutuksi -kurssit NAISTEN JA NUORTEN AKTIVOINTI	Tiedotus ja valistus • Kaikille avointa toimintaa • Maanpuolustukseen liittyviä seminareja ja luentoja • Yleisötapalutsumia • Soittotoimintaa Kansalaisten ja yhteisöjen maanpuolustustahtoa ja kriisisieto	Varautumis- ja turvallisuuskoulutus (VARTU) • Avointa kaikille • Jokaisen kansalaisen tarvitsemat turvallisuustiedot ja -taidot; kokonaisturvallisuus • Arjen turvallisuus

“MPK:n neljä koulutuskokonaisuutta: sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus, tutustumistoiminta, tiedotus ja valistus sekä varautumis- ja turvallisuuskoulutus.”

“Keskittykää vain seuraavaan tehtävään”

Teksti: Koulutus- ja viestintäsihteeri Sari Mastromarino

Kuvat: Elisa Suomi-Kuusela ja Sari Mastromarino

Lounais-Suomessa pidetyn, vuoden 2025 Miehistöstä aliupseeriksi -kurssin (MAUK) kurssipriimukseksi valittu **Matthew O’Loughlin** kertoo, miten vaativa ja vaihteittain etenevä koulutusvuosi kehitti häntä kokonaisvaltaisesti johtajana, kouluttajana ja ihmisenä.

Ryhmä kantoi pitkälle

Matthew O’Loughlin kuvaa vuoden tärkeimmäksi opiksi ryhmän voiman. Hän kertoo, että kurssin alusta lähtien syntyi vahva ja poikkeuksellinen yhteishenki, joka vaikutti kaikkien oppimiseen.

– Ryhmytyminen oli alusta lähtien todella vahvaa. Me tsemppasimme toisiamme kaikissa vaiheissa, ja se kantoi pitkälle.

Johtamisharjoituksissa tämä tuli esiin erityisesti. Kun osallistujat toimivat vuorollaan ryhmänjohtajina, jokainen ratkaisu ja toimintatapa tarjosi toisille arvokasta vertaisoppia.

– Oli hienoa nähdä loistavia johtajasuorituksia muilta kurssilaisilta. Niistä pystyi ammentamaan itse valtavasti.

Loppujakso punnitsi paineensietokyvyn

MAUK-kurssi on suunniteltu nousemaan haastavuudeltaan kohti lop

pua. O’Loughlin kertoo yllättyneensä siitä, miten fyysisesti vaativa viimeinen jakso oli.

– Ajattelin etukäteen, että kurssi olisi rankempi pitkin vuotta. Mutta en ollut uskonut, että loppu olisi niin fyysisesti raskas kuin se oli.

Yksi hetki kantoi läpi raskaimman osuuden. Kouluttaja Teijo Heinonen kiteytti aamupalalla ohjeen, josta tuli koko ryhmälle voimakas työkalu loppuun saakka:

– Keskittykää vain seuraavaan tehtävään. Millään muulla ei ole väliä.

O’Loughlin kertoo, että tämä ohje auttoi suuntaamaan energian yhteen selkeään tavoitteeseen kerrallaan ja loi vahvan yhteisen suunnan

Kouluttajasta oppijaksi – ja takaisin

O’Loughlin ei ole aloittelija MPK-toiminnassa. Hän on osallistunut kurseille vuodesta 2017 ja toiminut kouluttajana Etelä-Suomen alueella jo vuosia. Siksi MAUK avasi hänelle uuden mahdollisuuden tarkastella johtajuutta oppijan näkökulmasta.

– Kouluttajana oleminen on aivan eri rooli. Täällä pääsin oppijan paikalle ja huomasin, miten paljon johtamisesta ja kouluttamisesta voi kehittyä.

Kurssin kouluttajien työskentely teki häneen vaikutuksen.

– Kouluttajat olivat ammattilaisia ja antoivat selkeää palautetta. Jokainen oli paikallaan.

O’Loughlinin mukaan kurssilla saatu palaute ja vertaisoppiminen vahvistivat hänen kouluttajaidentiteettiään.

Kasvua johtajana – ja ihmisenä

Kun O’Loughlinilta kysyy, mihin hän kehittyi eniten, hän ei nimeä yhtä sotilaallista osa-aluetta. Sen sijaan hän kuvaa kasvun tapahtuneen laaja-alaisesti.

– Kehitystä on tapahtunut leveällä rintamalla. Itseluottamus on kasvanut valtavasti.

Myös siviilielämään kurssi toi tärkeitä taitoja.

– Kärsivällisyys on parantunut. En ärsyynny enää yhtä helposti ja osaan asettaa asiat paremmin mittasuhteisiin.

Kun hän lopuksi tiivistää kurssivuoden merkityksen, vastaus tulee epäroimattä:

– Tämä vuosi teki minusta paremman johtajan.

O’Loughlinin tarina tiivistää, mitä Miehistöstä aliupseeriksi -kurssi parhaimmillaan on: kokonaisvaltainen matka, jossa kasetaan yhdessä – yksi tehtävä kerrallaan.

Porin prikaatin apulaiskomentaja, eversti Vesa Helminen, palauttaa kurssipriimukset Matthew O’Loughlinin MAUK-kurssin 2025 päätöstilaisuudessa MPK/Sari Mastromarino

Paikallispuolustuksen kurssiviikonloppu Niinisalossa – kurssilaisen näkökulma

Teksti: MPK/Matilda Kauha

Kuvat: MPK/Sari Mastromarino

Kurssi koostuu seitsemästä rastikoulutuksesta, joita kierretään oman pienryhmän vahvuudella. Rastikoulutus käynnistyi aamulla syksyisen rapeassa ulkoilmassa. Päivän ohjelmassa oli viisi rastia. Viikonlopun koulutusaiheita olivat ryhmän etenemismuodot, taistelu rakennetulla alueella, käsikranaatti, kevyen konekiväärin käyttö taistelussa, ilmavalvontaselosteen sekä tuliasemakortin laatiminen. Edellä mainittujen lisäksi kurssin ohjelmaan sisältyi panssarintorjuntaa, jota harjoiteltiin NLAW-lähipanssarintorjuntaohjuksella. Pääsimme partioittain harjoittelemaan todentuntuisessa maastossa kohteena oikea ajoneuvo. Käytössämme ollut KASI-järjestelmä simuloi osumia ja antoi välitöntä palautetta valo-

ja äänimerkein. Järjestelmä kertoi myös, osuiko laukaus tarkasti vai oliko suorituksessa korjattavaa.

Yksi kurssin odotetuimmista rasteista oli TRA eli taistelu rakennetulla alueella -rasti, jolla keskityttiin partion liikkeeseen sekä toimintaan kohdattaessa vihollinen. Osa kouluttajista esitti vihollista, kun soveltavassa vaiheessa etenimme kohti haltuunotettavaa rakennusta. Rastilla käytettiin paukkupatruunoita ja vihollisen avatessa tulen rakennuksen välissä vastasimme tuleen. Tällä rastilla ruuti tuoksui ja ryhmähenki nousi uudelle tasolle.

Päivän päätteeksi iltapala ja mahdollisuus rentoutumiseen rantasauanassa kelpasivat. Rohkeimmat uskaltautuivat saunan lämmöstä järveen viilentymään.

Maanpuolustustahto, motivaatio ja yhteishenki takaavat mieleenpainuvan kurssikokemuksen

Kurssin jokainen rasti oli monipuolinen ja sopivan haastava. Kouluttajien rooli on avainasemassa, sillä motivoituneet ja osaavat kouluttajat tekevät rasteista laadukkaita ja innostavia. Haastattelemieni kouluttajien mukaan motivoituneiden koulutettavien kanssa on ilo työskennellä: osallistuminen viikonlopun mittaiseen harjoitukseen kertoo motivaatiosta kehittää itseään ja samalla vahvistaa maamme kokonaisturvallisuutta.

Sunnuntaiaamuna suoritettiin vielä kaksi viimeistä rastia ja lounaan jälkeen kurssin purku. Kurssin johtaja Mikko Lemmetty totesi loppupa-

Kurssilaiset seuraavat rasti-koulutusta. Kuvassa vasemmalla artikkelin kirjoittaja Matilda Kauha MPK/Sari Mastromarino

lautteessaan kaiken sujuneen malikkaasti. Kiitos onnistuneesta viikonlopusta kuuluu kurssin johdolle, kouluttajille, vapaaehtoisille ja Puolustusvoimille, jonka kanssa yhteistyössä kurssi järjestettiin.

Kurssilaisten palautteessa korostui erityisesti hyvä yhteishenki ja tunne siitä, että viikonloppu käytettiin tärkeän asian parissa. Jos viikonlopun aikana tulee hetkiä, jolloin tuntuu ettei pysty tai jaksa, on aina joku tsemppaamassa eteenpäin. Motivoitunut, mutta rento ilmapiiri takaa tehokkaan ja mieleenpainuvan harjoitusviikonlopun.

Kurssi osoitti jälleen kerran, että vapaaehtoisten osaaminen ja sitoutuminen ovat merkittävä osa Suomen kokonaisturvallisuutta. MPK:n, kouluttajien ja Puolustusvoimien yhteistyö tuottaa vahvan ja toimintakykyisen joukon, joka muodostaa paikallisuolustuksen selkärangan.

Nähdään kursseilla!

Rastikoulutusta ja ryhmähenkeä

Paikallisuolustuksen merkitys Suomen kokonaisturvallisuudessa on viime vuosina kasvanut tuntuvasti. Paikallisuolustus – taistelija peruskurssi 4 kuuluu neliosaiseen, kurssisarjaan, jonka osiin voi osallistua missä järjestyksessä tahansa. Sarjan kurssit tarjoavat reserviläisille selkeän ja käytännönläheisen polun oman osaamisensa kehittämiseen: taitoja päivitetään suunnitelmallisesti, vaihteittain ja kentän todellisiin tarpeisiin perustuen.

Kokonaisuuden tavoitteena on varmistaa, että reservissä on toimintakykyisiä, motivoituneita ja toimintaympäristön vaatimukset tuntevia taistelijoita, jotka osaavat paikallisuolustuksen keskeiset tehtävät. Koulutuksessa painottuvat käytännön harjoittelu, realistiset skenaariot ja selkeä yhteys Puolustusvoimien toimintamalleihin.

Tämän kehikon sisällä kurssi etenee suoraviivaisesti kohti käytännön te-

kemistä. Kurssi pyörähti käyntiin, kun perjantai-iltapäivänä saavuimme Niinisalon varuskunta-alueelle ja majoituimme ohjatusti tupiin. Oma tupani täyttyi nopeasti kurssilaisista ja puheensorina voimistui sitä mukaa kun porukka kasvoi – näillä kursseilla ei pitkään tarvitse etsiä juttuseuraa, sillä ryhmäytyminen alkaa välittömästi kurssin alettua. Viikonlopun tiivis ohjelma hitsaa ryhmän yhteishengen lujaksi vaikkei kanssataistelijat olisikaan ennestään tuttuja.

Kurssinjohtaja **Mikko Lemmetty** aloitti kurssin innostavalla luennolla kokonaisturvallisuudesta ja paikallisuolustuksen roolista. Seuraavaksi vuorossa oli henkilökohtaisten varusteiden sekä aseiden nouto ja kuitaus. Varusteiden säätöjen ja punkan petaamisen jälkeen iltapala ja lepo valmistivat seuraavan päivän tiiviiseen koulutukseen

Intti tutuksi nuorille -kurssi – kurkistus varuskuntaelämään

Teksti: MPK/ Sini Pihkonen

Kuvat: MPK/ Hanna Sookari, Veijo Lindgren, Sari Mastromarino

Niinisalon varuskuntaan saatiin normaalista poikkeavaa vipinää, kun Syksy Niini 25-harjoitus toi varuskuntaan 59 nuorta tutustumaan varuskuntaelämään ja saamaan tuntumaa varusmiesten arkeen.

Nuoret saapuivat varuskunnan porteille

Syyskuinen perjantai oli viileä mutta kirkas, kun 59 nuorta saapui Niinisalon varuskunnan portille odotavaisin mielin. Edessä oli viikonloppu, joka veisi heidät keskelle inttielämää – ainakin pintaraapaisun verran. Osa kurssilaisista oli tullut paikalle kavereidensa kanssa, toiset

Osa kurssilaisista oli tullut paikalle kavereidensa kanssa, toiset taas yksin, avoimin mielin ja uusia tuttavuuksia odottaen. MPK/Sari Mastromarino

taas yksin, avoimin mielin ja uusia tuttavuuksia odottaen.

Alkamassa oli Intti tutuksi nuorille -kurssi, joka on osa Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kurssitarjontaa. Kurssin tavoitteena on antaa nuorille konkreettinen mahdollisuus tutustua varuskuntaelämään, oppia hyödyllisiä taitoja ja ennen kaikkea kokea, millaista elämä kasarmilla ja maastossa voisi olla.

Suunnittelu alkoi jo keväällä

Kurssinjohtaja **Siiri Närhi** kertoo, että kurssin suunnittelu aloitettiin jo huhtikuussa. Tiedotusta tehtiin aktiivisesti eri kanavissa, jotta mahdollisimman moni kiinnostunut nuori saisi tiedon kurssista ajoissa.

– *Olisimme olleet valmiita ottamaan mukaan enemmänkin osallistujia, mutta olemme kyllä tyytyväisiä tähänkin määrään*, Närhi sanoo tyytyväisenä.

Osallistujat olivat Ivelus.

Ensimmäiset askeleet kasarmilla

Heti varuskuntaan saavuttuaan kurssilaiset jaettiin kolmeen joukkueeseen, joiden mukana he tulisivat toimimaan koko viikonlopun ajan. Sen jälkeen siirryttiin majoitustiloihin kasarmille, jossa jokaiselle löytyi oma petipaikka ensimmäiseksi yöksi.

Pian vuorossa oli yksi odotetuimmista hetkistä – varusteiden jako. Kurssilaiset saivat maastopuvut ja muut tarvittavat varusteet, ja tuvissa alkoi vilkas sovittelu ja vaihtaminen. Väärän kokoiset housut vaihtuivat pienempiin tai isompiin, takkeja testailtiin ja varusteita järjesteltiin.

– *On jännää olla kurkkusalaateissa*, kuului iloinen kommentti tuvasta. Ensimmäinen ilta kului tutustuessa kasarmiin. Käytiin läpi käytäntöjä, tutustuttiin omaan joukkueeseen ja kasarmialueeseen. Illan päätteeksi nautittiin iltapala, suoritettiin iltatoimet ja hiljaisuuden laskeuduttua kasarmille päivä päättyi rauhallisesti. Reippaimmat saivat myös keilla lyhyesti päivystämistä.

Lauantai toi mukanaan toimintaa ja oppia

Lauantaiaamu alkoi reippaasti aamutoimilla ja aamuliikunnalla. Tämän jälkeen siirryttiin nauttimaan aamupala, jonka jälkeen päivä pääsi kunnolla käyntiin.

Aamupäivän ohjelmassa oli muun muassa suunnistuskoulutusta ja varusteiden pakkaamista maastoyöpymistä varten. Kurssilaiset pääsivät myös tutustumaan Puolustusvoimien kalustoon. Varusmiehet esittelivät erilaisia ajoneuvoja ja varusteita, ja samalla he jakoivat omia kokemuksiaan varusmiespalveluksesta.

– Oli tosi kiinnostavaa kuulla suoraan varusmiehiltä, millaista palvelus oikeasti on. Se teki siitä paljon konkreettisempaa, kuvaili eräs kurssilaisista.

Aamupäivän jälkeen nautittiin lounas, ja sen jälkeen suunnattiin busikuljetuksella Pohjankankaan harjoitusalueelle. Siellä iltpäivän ohjelma koostui eri rastikoulutuksista. Kurssilaiset harjoittelivat muun muassa ensiapua kolmella eri rastilla, evakuointia sekä turvallista kirveen ja puukon käsittelyä.

”Tää on ollut paljon enemmän kuin odotin”

Laura Rajala, yksi kurssilaisista, kertoo kuulleen kurssista koulun kautta. Mukaan houkuteltiin myös poikaystävä, jonka kanssa kurssi päätettiin kokea yhdessä.

Rajala kertoo, ettei itse ollut ihan varma siitä, mitä odotti kurssilta, kun ilmoittautui mukaan.

– Liikunnallista ja vähän niin kuin enemmän kuria. Ja sit nää vaatteet, Rajala heilauttaa käsiään maastopukua pitkin ja naurahtaa.

Rajala suunnittelee hakevansa asepalvelukseen muutaman vuoden kuluttua, ja kurssi tarjosi hänelle mahdollisuuden tutustua tulevaan etukäteen.

– Kyllä todellakin suosittelisin. Täs on tullu tosi helposti uusia kavereita ja tää kokemus on muutenkin tosi kiva.

Hän kertoo oppineensa uusia taitoja – kuten tajuttoman kantamista ja evakuointia. Maastossa nukkuminen oli hänelle entuudestaan tuttua ja mieluisaa.

– Kannattaa oikeesti osallistuu. Tää on tosi hauskaa ja rentoo. Voin sanoa et tää on parempi tapa kuluttaa viikonloppu ku jossain kotisohvalla.

Kaveriporukalla mukaan

Joona Menna sai kuulla kurssista koulun kautta. Hän houkutteli ystävänsä mukaan, ja lopulta päätettiin lähteä porukalla.

Menna kertoo odottaneensa kurssilta tietoa maanpuolustuksesta ja kalustosta sekä yleiskuvaa siitä, millaista varusmiespalvelus voi olla. Kurssi oli vastannut odotuksia.

– Ilmottaudu, täs ei oo mitään hävittävää.

– Sä saat täältä hyvii muistoi. Hyvii kavereita. Vähän tiedät mitä odottaa sitte, jos yhtään mietityttää asepalvelus.

Nuotiolta kipinävartioon

Lauantai-iltana kurssilaiset pystyttivät teltat metsän siimekseen. Ilta kului tunnelmallisesti nuotion äärelä, jossa viriteltiin laulua ja juteltiin päivän kokemuksista yhdessä kouluttajien kanssa. Yön ajaksi jaettiin kipinävuorot, joiden avulla telttojen lämpö pysyi yllä viileässä syysyössä. Tunnelma oli rauhallinen ja yhteisöllinen. Kipinävuorot toivat kurssilaisille vastuuta – ja ripauksen sitä arkea, jota varusmiespalvelus sisältää.

Sunnuntaina esteradalle – yhdessä loppuun asti

Sunnuntaiamuna teltat purettiin ja pakattiin. Aamiaisen jälkeen suunnattiin esteradalle, jossa kurssilaiset pääsivät testaamaan fyysistä kuntoaan ja ryhmätyötaitojaan. Toisia autettiin esteiden yli, kannustettiin ja tsemppattiin. Kaikki joukkueet suorittivat radan alusta loppuun – yhdessä.

Varusmiehet esittelivät erilaisia ajoneuvoja ja varusteita ja samalla he jakoivat omia kokemuksiaan varusmiespalveluksesta. Kuva: MPK/Sari Mastromarino

Lauantai-iltana kurssilaiset pystyttivät teltat metsän siimekseen MPK/Veijo Lindgren

Esteradalla menttiin eteenpäin yhdessä, kavereita autettiin ylös ja eteenpäin. MPK/Hanna Sookari

Kun esterata oli suoritettu ja rastikoulutus päättynyt, palattiin kasarmille palauttamaan varusteet ja valmistautumaan kotimatkalle monta kokemusta rikkaampana.

Viikonlopun aikana opittiin uusia taitoja, tutustuttiin uusiin ihmisiin ja saatiin ymmärrystä siitä, mitä asepalvelus voi pitää sisällään. Kurssi ei opettanut vain käytännön taitoja – se vahvisti eteenpäin katsovaa itsetuottamusta ja ryhmätyökykyä.

MPK – tutustumistoimintaa nuorille

MPK järjestää nuorille suunnattua tutustumistoimintaa, joka kehittää turvallisuus- ja varautumistaitoja, esittelee varusmiespalveluksen sisältöä ja vahvistaa ryhmässä toimimisen kykyä.

Tutustumistoimintaan osallistuvan tulee olla vähintään 16-vuotias kurssin alkaessa. Alaikäisellä tulee olla huoltajan suostumus.

Kurssi antaa perustietoja sotilaan varusteista, maastoyöpymisestä ja varuskunta-arjesta. Se sopii kaikille, jotka harkitsevat hakeutumista asepalvelukseen tai haluavat tietoa kutsuntoihin valmistautumiseen.

Porin prikaatin henkilöstön ylennykset ja palkitsemiset 6.12.2025

Tasavallan Presidentti on ylentänyt
6.12.2025 seuraavat henkilöt
Porin prikaatissa:

Majuriksi

kapteeni Lasse Samuel Hilck
kapteeni Aarne Matti Juhani Koskinen
kapteeni Miikkael Sebastian Lehtola
kapteeni Mikko Petteri Penttilä

Kapteeniksi

yliluutnantti Jarkko Sameli Aaltonen

Yliluutnantiksi

luutnantti Tony Aleksi Oskari Ahola
luutnantti Ville Sakari Kastinen
luutnantti Lassi Tapani Kukkonen
luutnantti Lassi Juhani Pietilä
luutnantti Julius Johan Rosendahl

Tasavallan presidentti on 6.12.2025
ylentänyt reservissä seuraavat
henkilöt Porin prikaatissa:

Kapteeniksi

yliluutnantti Tommi Johan Tuominen

Yliuutnantiksi

luutnantti Jouni Pekka Johannes Itävalo
luutnantti Jani Matias Leppänen
luutnantti Mikko Heikki Liimatainen

**Pääesikunnan päällikkö on
6.12.2025 ylentänyt reservissä Po-
rin prikaatissa aliupseerina palvele-
van henkilön ja antanut hänelle vas-
taavan palvelusarvon**

Sotilasmestariksi

Ylivääpeli Marko Tapani Vormisto

**Maavoimien komentaja on 6.12.2025
ylentänyt reservissä seuraavat Porin
prikaatissa aliupseerina palvelevat
henkilöt ja antanut heille vastaavan
palvelusarvon**

Ylivääpeliksi

vääpeli Janne Antero Lehtisaari
vääpeli Marko Paananen

**Maavoimien komentaja on 6.12.2025
antanut palvelusarvon seuraavasti:**

Yliääpeliksi

Vääpeli Lauri Reichardt

**Porin prikaatin komentaja on
6.12.2025 antanut palvelusarvon
seuraavasti:.**

Vääpeliksi

ylikersantti Oskari Kalle Matias Salminen

Ylikersantiksi

kersantti Niko Juhani Matias Paavilainen

**Porin prikaatin komentaja on
6.12.2025 antanut palvelusarvon
seuraavasti:**

Vääpeliksi

ylikersantti Atte Johannes Leppänen

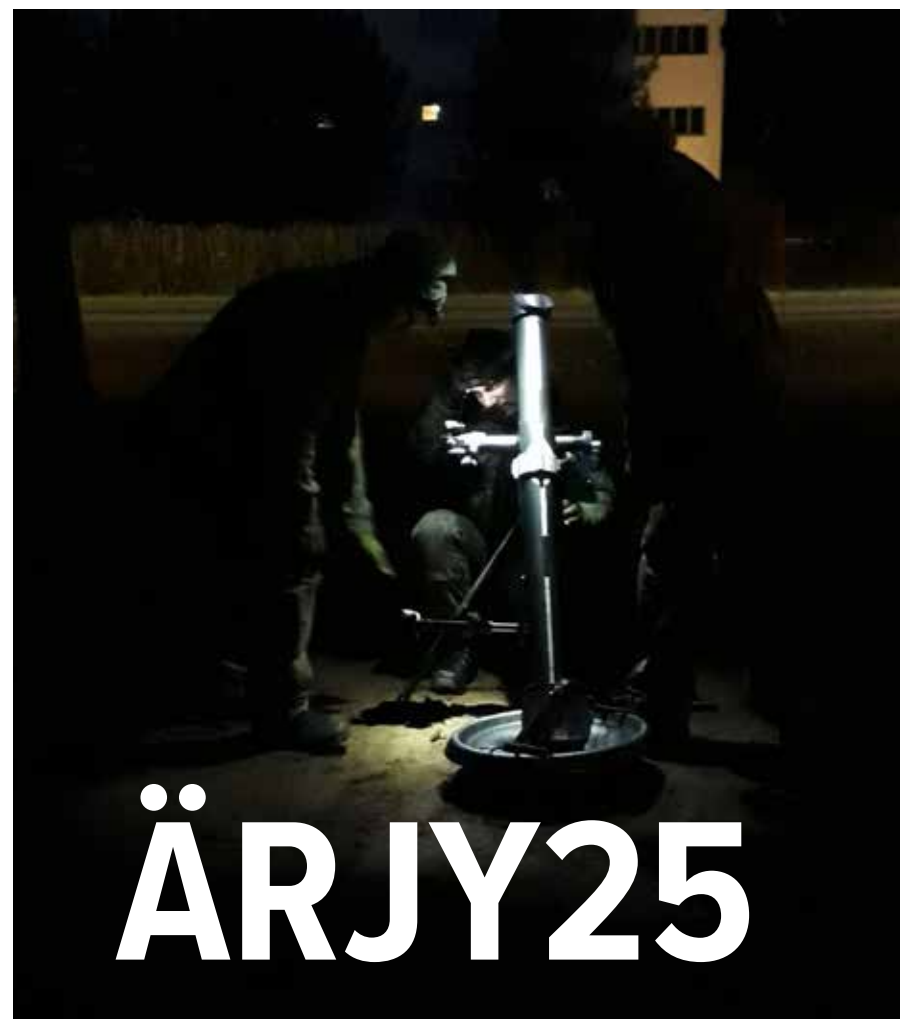
**Porin prikaatin komentaja on
6.12.2025 ylentänyt reservissä**

Kersantiksi

alikersantti Aleksi Antero Ylitalo

**Seuraaville henkilöille on myönnetty
Huollon ansioristi (HUAR)**

Ylivääpeli Jaakko Liimatta
Majuri Raino Kukkonlehto
Kapteeni Heikki Saarinen
Varastonhoitaja Esko Rossi
Varastonhoitaja Jarmo Kuusisto

Pohjanmaan aluetoimistolla on hyvä valmius, jota säädellään joustavasti arvioidun tarpeen mukaisesti. Reserviläisten maanpuolustustahto ja osaaminen ovat tämän valmiuden kriittinen voimavara. Vuoden aikana toteutettavilla kertausharjoituksilla, Puolustusvoimien vapaaehtoisilla harjoituksilla sekä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kursseilla ylläpidetään ja kehitetään reserviläisten osaamista pohjalaismaakunnissa.

Osana tuota edellä mainittua osaamisen kehittämistä aluetoimisto järjesti Niinisalossa Pyhäinpäiväviikonloppuna 31.10.-2.11. Puolustusvoimien vapaaehtoisen harjoituksen ÄRJY25. Harjoitukseen osallistui maakuntakomppanioihin sijoitettuja reserviläisiä ja se toimi valmistavana harjoituksena ensi vuoden maakuntakomppanioiden yksikköharjoituksia varten.

Harjoituksen teemana oli jalkaväen taistelu. Osatavoitteina oli harjoitella jääkärikomppanian taistelun suunnittelua ja käskyjen laadintaa sekä käskynantoa, jalkaväen taistelua metsämaastossa ja rakennetulla alueella, tulenjohtoa osana jääkärikomppanian taistelua ml. käytössä olevat välineet sekä kranaatinheitinjoukkueen käyttöä ja koulutusta. Lisäksi kaikille osallistujille kerrattiin taisteluensiapu ja lääkinnän järjestelyt omaan toimintaansa liittyen.

Viikonlopun ohjelma oli varsin tiivis, koska kerrattavia ja uutena opittavia asioita oli paljon, mutta erittäin myönteinen oppimisilmapiiri mahdollisti koulutustavoitteiden saavuttamisen. Harjoituksen toteuttamista tuki paljon se, että koulutus toteutettiin kasarmi- ja lähiharjoitusalueella. Läheltä saadut tukitoiminnot, kuten reserviläisten varustaminen, ajoneuvot, koulutustilat- ja paikat, majoitus, muonitus ja sotilaskotipalvelut mahdollistivat sen, että käytävissä ollut koulutusaika pystyttiin hyödyntämään tehokkaasti.

Aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti Pasi Heinua

Kuvat: POHMALTSTO/Heinua

Portti avoinna hyvään palveluun!

Pihaportti

Puh. 044 7442 300

Turuntie 61, 32200 LOIMAA

• www.pihaportti.fi •

Omistaja-asiakkaana saat vakautta arjen raha-asioihin

Jatkamme tutuksi tullutta etua ja tarjoamme päivittäiset pankkipalvelut omistaja-asiakkaillemme ilman kuukausimaksuja vuoden 2025 loppuun saakka.

Lue lisää: op.fi/lisaedut

OP Lounaismaa

Liity Killan jäseneksi

**Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/
JÄSENYYKS/jäsenhakemus
Porin prikatin kiltä ry.**

LEGAD

Asianajo rikos-, riita- ja sotilasasioissa Suomessa ja ulkomailla – viiden operaation kokemuksella.

Timo Koivikko, lakimies, OTM, VT
050 501 2668

legad.fi

AD WORKS.FI

**TEIPPAUKSET
TARRAT
KYLTIT
OPASTEET**

SUUNNITTELU • TUOTANTO • ASENNUS

ADWORKS

PUH. 029 007 4545

ADWORKS.FI [ADWORKSOY](https://www.facebook.com/adworksoy) [ADWORKSOY](https://www.instagram.com/adworksoy)

Lounais-Suomen aluetoimiston järjestämä MYRSKY 4 -harjoitus Säkylässä 24.-26.10.2025

Säkylässä järjestetyn MYRSKY harjoituskokonaisuuden päätavoitteena vuonna 2025 on ollut maakuntakomppanioiden suorituskyvyn kehittäminen. Maakuntakomppanioille tyypilliset tehtävät ovat suojaustehtävät, rakennetun alueen taistelu, sekä valvonta ja variointitehtävät. Tämän vuoden harjoituskokonaisuuden aiheena on kuitenkin ollut tämän alueen maakuntakomppanioille jo hieman vieraampi, komppanian taistelu perinteisessä metsämaastossa. Kokonaisuuden aikana on koulutettu sekä puolustus-, että hyökkäystaistelun perusteita. Koulutuksen painopiste on ollut puolustustaistelussa, joka on maakuntakompanialle luontevampi taistelulaji. Harjoituskokonaisuus aloitettiin jo syksyllä 2024, jolloin koulutettiin ryhmän ja joukkueen taistelun perusteet. Kokonaisuus huipentui syksyn 2025 MYRSKY 3 ja 4 harjoituksiin, joissa maakuntakomppaniat pääsivät mittaamaan osaamistaan vastakkain, simulaattoriavusteissa taistelussa. Molemmat yksiköt pääsivät vuorolaan harjaantumaan puolustus- ja hyökkäystaistelussa. MYRSKY 4 harjoituksessa puolustukseen ryhmittyi Varsinais-Suomen maakuntakomppania ja hyökkäys vuo-

Apulauskomentaja ev Vesa Helminen tarkastamassa hyökkäysvalmistelujen toteutumista

rossa oli Satakunnan maakuntakomppania. Valtaosa maakuntakomppanioiden henkilöstöstä ovat koulutustaustaltaan jonkin muun kuin jääkärikoulutuksen saaneita henkilöitä. Tästä syystä harjoituskokonaisuuden tavoitteet pidettiin maltillisina, mutta hyvin selkeinä. Riittävät perusteet tuli saada koulutettua, jotta kyetään vastaamaan paikallisjoukkoihin kohdistuviin muuttuviin olosuhteisiin ja vaatimuksiin.

MYRSKY 4 harjoituksen kulku

Molempien yksiköiden johtajat olivat aikaisemmin keväällä suunnitelleet yksikön puolustusryhmitymisen ja laatineet päällikön päätöksen puolustukseen ryhmitymisestä, mukaan lukien tulisuunnitelmat ja huollon toteutuksen. Tämä mahdollisti sen, että reserviläisten ilmoittauduttua harjoitukseen perjantaina kello 18.00 mennessä, puolustava joukko sai pimeästä huolimatta itsensä varustettua, kalustettua ja ryhmitettyä maastoon vielä saman vuorokauden puolella. Hyökkääjän rooli oli astetta helpompi, sillä hyökkäävä osapuoli ryhmittyi varustamisen jälkeen Camp Mauriin.

Lauantai aamupäivänä yksiköt harjoittelivat oman taistelunsa. Puolustaja ryhmittyi, sekä harjoitteli puolustustaistelua ja päällikön taistelusuunnitelman toteuttamista. Hyökkääjän harjoittelu koostui komppanian perustaistelumenetelmistä ja liikkumisesta joukkueena osana komppanian hyökkäystä. Lisäksi hyökkääjä harjoitteli toimintaa vaunujen kanssa, jotta vaunuja voitiin käyttää taisteluiden aikana turvallisesti. Lauantai iltapäivänä yksiköt taistelivat vastakkain hyödyntäen KASI-simulaattoreita. Ilta päätettiin koottuun KASI-palautteessa, jossa olivat paikalla molempien osapuolten kaikki johtajat. Palautteen jälkeen molemmille osapuolille jäi vielä aikaa oman taistelusuunnitelman kehittämiseen ja muutosten toteuttamiseen seuraavan päivän taisteluun.

Sunnuntai aloitettiin heti aamusta taisteluilla, joissa molemmat osapuolet pääsivät toteuttamaan lauantain taisteluiden perusteella kehittämiään taistelusuunnitelmia. Molempien osapuolten osalta voidaan todeta, että ensimmäisistä taisteluista oli otettu oppia sekä komppania, että joukkue tasalla. Erityisesti tämä näkyi taistelusuunnitelmissa olleiden taisteluliikkeiden toteutuksessa. Liikkeet osattiin aikauttaa paremmin tilanteen kehittymisen perusteella, sekä toimeenpanon nopeus oli molemmilla osapuolilla merkittävästi parempaa. Sun-

nuntain taisteluiden jälkeinen palaute käytiin kootusti kaikkien harjoitukseen osallistuneiden kesken, harjoituksen päätöstilaisuudessa ennen kotiuttamista.

Kranaatinheitinammunnat

Molempien joukkueiden heitinjoukkueiden sekä tulenjohtopartioiden henkilöstö oli tähän harjoitukseen koottu omaksi osastokseen, irti taistelukoulutuksesta, toteuttaakseen kranaatinheitin-ammunnat. Ammunnat toteutettiin Säkyllän ampuma-alueella ja niissä ammuttiin suora-ammunta, lyhytkanta sekä koordinaattimenetelmillä. Tulenjohtopartiot ja heitinryhmien henkilöstö pääsivät näin ollen huipentamaan oman koulutuspolkunsa harjoittelemalla omaa tehtäväänsä kovin ampumatarvikkein. Epäsuorantulen henkilöstö on läpi vuoden osallistunut hyvin aktiivisesti järjestettyihin koulutuksiin ja yhdistettynä näihin ammuntoihin, on helppo todeta, että epäsuorantulen suorituskyky on ottanut merkittäviä kehityssaskelia vuoden aikana.

Yhteistoimintaa varusmiesten kanssa

Harjoituksen toteuttamisen kannalta oli merkittävää, että MYRSKY 3 ja 4 harjoituksiin saatiin mukaan 2. jääkärikomppanian vaunut ja nuoret vaunumiehistöt. Vaunut toimivat taistelussa hyökkäävän osapuolen tukena, osallistuen taisteluun jääkärikomppanian periaatteiden mukaisesti. Näin saatiin elävöitettyä taisteluita ja mahdollistettua harjoituksen toteutus ja hyökkäävän osapuolen liike. Tämän lisäksi kyettiin tarjoamaan nuorille vaunumiehistöille arvokasta koulutusaikaa ja harjaantumista vaunujen käytössä. Vaunumiehistöt pääsivät näissä harjoituksissa harjoittelemaan vaunun käyttöä osana hyökkäystä, sekä yhteistoimintaa jalkaväen kanssa.

Toteutus koettiin reserviläisten mielestä erittäin onnistuneeksi. Osaavat vaunumiehistöt kykenivät kouluttamaan reserviläisille vaunun käyttöön liittyviä erityispiirteitä ja reserviläiset saivat arvokasta oppia yhteistoiminnasta.

Yhteinen ponnistus

Koulutettava joukko on ollut erittäin tyytyväinen kokonaisuuden toteutukseen. Tavoite suorituskyvyn kehittämisestä on saavutettu paremmin kuin osattiin toivoa. Kokonaisuuden toteutus on vaatinut ponnisteluja Lounais-Suomen aluetoimiston lisäksi erityisesti myös Säkyllän varasto-osastolta, 2. jääkärikomppanialta, sekä tietenkin monelta muulta toimijalta, joko kouluttajatuen tai muun tuen muodossa. Yhteistyö prikaatin perusyksiköiden ja osastojen kanssa on toiminut erittäin hyvin, kiitokset siitä kuuluu kaikille toimintaa tukeneille. Paikallispuolustuksen suorituskyvyn kehittäminen tulee jatkossakin vaatimaan yhteistä panosta ja saumatonta yhteistyötä Porin prikaatin sisällä.

MINGÄST SORTI EDUIST STÄÄ TÄNÄPÄ NAUTEISIS?

Kaikkest osuvama edus
snää löödäs **S-mobiili**
Oma kauppa -laarist.

Pistäst ladate S-mobiili soveluspuadistas.

KEULA

TALOUSHALLINNON PALVELUT TARJOAA

LoimiTili
ELA JA ANNA MEIDÄN HUOLEHTIA

040 514 1637

toimisto@loimitili.fi

loimitili.fi

Ahjokatu 3,
32200 LOIMAA

LoimiTili

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä.

kankaanpaa.fi

Aluehallinnon uudistus tuo muutoksia ELY-keskusten varautumisen tehtäviin vuodenvaihteessa

Vuoden 2026 alusta Suomeen perustetaan 10 alueellista elinvoimakeskusta osana valtion aluehallinnon uudistusta. Satakunnan ja Varsinais-Suomen ELY-keskusten pohjalta perustetaan Lounais-Suomen elinvoimakeskus, joka aloittaa toimintansa 1.1.2026. Keskusten toiminta-alueena on Satakunta ja Varsinais-Suomi. Joidenkin tehtäväkokonaisuuksien osalta toiminta-alueet ovat laajempia. Varsinais-Suomen ELY-keskuksen nykyisistä tehtävistä lupiin ja valvontaan liittyvät ympäristötehtävät siirretään aluehallintouudistuksessa perustettavaan valtakunnalliseen Lupa- ja valvontavirastoon ja julkisen henkilöliikenteen tehtävät siirtyvät Liikenne- ja viestintävirasto Traficomiin.

Uusia vastuita ja muutoksia varautumistehtävissä tiedossa

Lounais-Suomen elinvoimakeskus vastaa omasta varautumistoiminnastaan ja valmiuslaissa sille osoitetuista varautumistehtävistä. Valmius-toiminnasta vastaa tulevan viraston

ylijohtaja apunaan valmiuspäällikkö. Aluehallinnon uudistus tuo Varsinais-Suomen ELY-keskuksen nykyisin varautumistehtäviin joitakin muutoksia erityisesti vesitalouden, ympäristön ja liikenteen tehtävissä. Valtion aluehallinnon uudistuksessa maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalaan kuuluvat vesitaloustehtävät keskitetään kolmelle vesitalousalueelle. Lounais-Suomen elinvoimakeskus vastaa läntisestä vesitalousalueesta, joka ulottuu Pohjanmaan korkeudelle. Esimerkiksi tulvatorjunta ja muut vesitalouteen liittyvät varautumistehtävät läntisellä vesitalousalueella kuuluvat tulevan Lounais-Suomen elinvoimakeskukseen tehtäviin. Erilaisiin ympäristöön vaikuttaviin erityistilanteisiin, esimerkiksi kemikaali- ja luontovahinkoihin liittyvät asiat kuuluvat jatkossa uudelle valtakunnalliselle Lupa- ja valvontavirastolle. Lupa- ja valvontaviraston ympäristöosasto valvoo myös ympäristönsuojelulain mukaisen ennaltavaraautumisvelvollisuuden toteutumista ympäristölupavelvollisten laitosten valvonnassa. Yhteistyötä

Tulvatilannetta tarkastamassa.

Kuva: Varsinais-Suomen ELY-keskus

Lounais-Suomen elinvoimakeskusten ja Lupa- ja valvontaviraston välillä kuitenkin tarvitaan, sillä useat tehtäväkokonaisuudet koskettavat molempia virastoja. Varsinais-Suomen ELY-keskuksen liikenteen tehtävät jatkuvat pääosin nykyisellään Lounais-Suomen elinvoimakeskuksessa. Joukkoliikenteen tehtävät siirtyvät kuitenkin Liikenne- ja viestintävirasto Traficomiin. Liikenne-vastuualueen varautumistehtäviä ovat mm. poikkeusolojen aikaiset kuljetusohjaukset sekä liikennepolttoaineiden säännöstelytehtävät. Vastuu näistä tehtävistä siirtyy perustettaviin elinvoimakeskuksiin. Uusi valmiuslaki saattaa aikanaan tuoda muutoksia näiden tehtävien vastuutahoihin.

Alueellinen yhteistyö elinvoimakeskusten ja muiden viranomaisten välillä tärkeässä roolissa

Tuleva Lounais-Suomen elinvoimakeskus toimii tiiviissä alueellises-

sa yhteistyössä eri viranomaisten kanssa. Lounais-Suomen elinvoimakeskus jatkaa Varsinais-Suomen ELY-keskuksen aloittamaa työtä osana Varsinais-Suomen alueellista turvallisuusfoorumia. Tulevan viraston toimialueissa tapahtuvien muutosten myötä yhteistyötahoja ja verkostoja määritellään kuitenkin ensi vuoden aikana myös uudelleen. Yhteistyön käytäntöjen varmistaminen on osa Lounais-Suomen valmiustoitominnan suunnittelua. Lounais-Suomen elinvoimakeskusella on aikaisemmin mainitun vesitaloustehtävän lisäksi myös useita muita tehtäviä, joissa toimialue on Lounais-Suomea laajempi. Näiden ns. keskitettävien tehtävien osalta valmiussuunnittelun päävastuu on tehtävää hoitavalla elinvoimakeskusella. Suunnittelua tehdään tiiviissä yhteistyössä elinvoimakeskusten valmiuspäällikköverkostossa. Keskitettyjen tehtävien valmiussuunnitelmat tulevat kaikkien elinvoimakeskusten valmiussuunnitelmien liitteeksi.

Elinkeinoelämän varautuminen on tärkeä osa huoltovarmuutta - monialaista huoltovarmuuden yhteistyötä jatketaan alueilla vuonna 2026

Suomi on tunnettu vahvasta turvallisuuskulttuuristaan ja kriisitilanteisiin varautumisesta. Kansallisen pohjan luo kokonaisturvallisuuden malli, jossa yhteiskunnan elintärkeät toiminnot, pyritään turvaamaan kaikissa tilanteissa. Varautuminen toteutetaan tiiviissä yhteistyössä viranomaisten, elinkeinoelämän, järjestöjen ja kansalaisten kanssa. Huoltovarmuus on monialaista varautumista mahdollisiin häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin. Sen perusta ovat toimivat markkinat ja kilpailukykyinen talous. Riskiarvioihin perustuva varautuminen ulotetaan tuotanto- ja toimitusketjuihin. Vallitsevassa toimintaympäristössä huoltovarmuus on yhä ajankohtaisempi asia. Elinkeinoelämän varautuminen on keskeinen osa kokonaisturvallisuutta ja huoltovarmuutta. Yritykset omistavat pääosan kriittisestä infrastruktuurista ja ovat toimialoiltaan erittäin merkittävässä roolissa huoltovarmuuden rakentamisessa. Niiden on

varauduttava toimialojensa erilaisiin häiriötilanteisiin, kuten toimitusketjujen katkoksiin, kyberhyökkäyksiin ja luonnonkatastrofeihin. Huoltovarmuusorganisaatio (HVO) tukee yrityksiä varautumissuunnitelmien laatimisessa ja toteuttamisessa. Normaalioloissa ja häiriötilanteissa yritykset huolehtivat itse omasta suojaamisestaan ja jatkuvuudenhallinnasta.

Alueellinen huoltovarmuusorganisaation toiminta jatkuu Lounais-Suomen elinvoimakeskuksessa

Huoltovarmuusorganisaatio on verkosto, joka työskentelee yhdessä Suomen toimintakyvyn ja sen edellyttämän huoltovarmuuden hyväksi. Toimialapoolit hoitavat elinkeinoelämän operatiivista varautumista valtakunnallisesti. Huoltovarmuusorganisaation alueellisissa toimikunnissa yhteistyötä tehdään monialaisesti elinkeinoelämän sekä aluehallinnon ja viranomaisten, kaupakamarien, kuntien ja kaupunkien sekä muiden alueellisten huoltovarmuustoimijoiden kanssa.

Lounais-Suomen elinkeinoelämän varautumisyhteistyöryhmä, Lounais-Suomen ELVAR, on osa huoltovarmuusorganisaation alueellista toimintaa, jossa tavoitteena on turvata huoltovarmuuden kannalta kriittiset alueelliset palvelu- ja tuotantoketjut eri toimijoiden yhteistyönä. ELVAR-toiminnan tavoitteena on jakaa varautumiseen ja jatkuvuudenhallintaan liittyvää tietoa ja innostaa huoltovarmuuskriittisiä toimijoita kehittämään varautumistaan yhdessä. Toimintansa aloittava Lounais-Suomen elinvoimakeskus tulee toimimaan Lounais-Suomen ELVAR-toimikunnan isäntäorganisaationa. Sopimus ELVAR-toiminnan järjestämisestä uusitaan virastoksi muuttuvan Huoltovarmuuskeskuksen ja Elinvoimakeskusten välillä.

Tekstit: Mika Korkki, valmiuspäällikkö, Varsinais-Suomen ELY-keskus ja Juha Tuominen, varautumiskoordinaattori, Lounais-Suomen ELVAR-toimikunnan sihteeri, Varsinais-Suomen ELY-keskus

Teemu Työppönen ja Mika Korkki Varsinais-Suomen ELY-keskuksesta valvontatehtävissä. Kuva: Janica Vilen.

Military Crosstraining hakee paikkaansa intin lajikirjossa ja mestaruuskisoissa

Teksti: Matti Vihurila

Kuvat: Puolustusvoimat/Porin prikaati, viestimies Joronen ja Pohjolan Pidot

Pohjolan Pidot -joukkue edusti Jääkäriprikaatissa toiminnalliseen urheiluun viehättynyttä joukkoa. Kuvassa vas. Nuutti Manninen, Jussi Annala, Rasmus Meller ja Juuso Tuppurainen

Sotilasurheiluliiton Military Crosstraining -tiimikilpailu (MCTT) järjestettiin Säkylässä ja Raumalla lokakuun alussa. Järjestelyistä vastasivat Porin prikaati, Säkylän Varuskunnan Urheilijat, CrossTraining Rauma ja Sotilasurheiluliitto. Kilpailuun ilmoittautui tavoitteena ollut 25 nelihenkistä joukkuetta, mutta sairastumiset pudottivat määrän 21:een. Joukkueet edustivat Puolustusvoimien ja Ra-

javartiolaitoksen henkilöstöä ja varusmiehiä. Kadettikoulusta osallistui kunnioitettavat kolme joukkuetta, ja ainoastaan Kainuun prikaati sai koottua varusmiesjoukkueen.

Kilpailun johtaja, Porin prikaatin liikuntakasvatusaliupseeri **Juuso Kärki** halusi testata mahdollisimman monipuolisesti joukkueiden fyysisen kunnan eri osa-alueita sekä erilaisia liikkeitä huomioiden kuitenkin sen, että kaikki osallistujat pystyvät suoriutumaan niistä. Säkylässä tuomareina ja toimitsijoina olivat varusmiehet, jotka selvisivät kiitettävästi huomioiden vähäisen lajitaustan ja tiimikilpailun vauhdikkaan luonteen.

- Ensimmäisenä kilpailupäivänä Säkylässä juostiin 400 m:n vetoja ja voimailtiin kierrosten välissä kahva-kuulalla. Siinä mitattiin joukkueen sisäistä jakoa liikkeissä sekä kestävyyttä, nopeutta ja liiketarkkuutta. Toisessa lajissa testattiin joukkueen uinti- ja hengenpelastustaitoja ja päivän viimeisessä edessä oli 5 km:n maastojuoksu Säkylänharjulla vanhan puolijoukkueiteltan kanssa. Kestävyyksunnon mittaamisen lisäksi joukkueet joutuivat pohtimaan teltan kantajia ja kantotapaa, Kärki kertoo.

Raumalla toisena kilpailupäivänä hikoiltiin neljässä lajissa, joiden suunnittelusta vastasi Kärki ja toteutuksesta ja tuomaroinnista CrossTraining Rauman salijäsenet. Koetukselle joutuivat kilpailijoiden voimistelutaidot ja ergolaitteilla tapahtuvat liikkeet, maksimivoima pystypunnerruksen, vauhtipunnerruksen ja etukyykyn muodossa sekä joukkueiden taktikointikyky ja roolitusten jako lajeissa, jossa välineinä oli käsi- ja levypainoja. Viimeisenä oli lyhyt sprintti- ja finaalilaji, joka mittasi perinteisten CrossFit-liikkeiden lisäksi askelkyykkävelyä ja kalorien keräystä Rogue Echo -pyörällä.

Porin prikaati on Military Crosstrainingin osalta eräänlainen edelläkävijä, jossa on järjestetty myös perusyksiköiden sisäisiä kilpailuja. Kärki pitää lajia erinomaisena tapana mitata sotilaiden fyysisen kunnan eri osa-alueita ja samalla henkistä kantia.

- Myös ryhmässä toimiminen tekee siitä mahtavan tavan liikkua, ja laji olisi tervetullut lisä sotilaiden SM-kisojen lajikirjoon niin henkilökohtaisen kuin joukkuekilpailunkin osalta, Kärki ehdottaa.

Pitäisikö sotilaiden toiminnallista urheilua ja liikuntaa lisätä?

Pohjolan Pidot- niminen joukkue syntyi Jääkäriprikaatissa viime vuoden joukkuekilpailuun siellä tuolloin palvelleista ammattisotilaista: ylikersantti, pari luutnanttia ja yksi nykyinen eversti, joiden

syntymävuodet ajoittuvat vuosille 1972–2000. Eversti **Jussi Annala** sai keväällä siirron Kaartin jääkäriyksen apulaiskomentajaksi, mutta Lapissa koettu joukkuehenki säilyi ja siivitti joukkueen kahdeksanneksi. Mitä joukkueen sisäinen 27 vuoden ikäero kertoo?

- Se kertoo siitä, että laji sopii kaikille ikään, sukupuoleen, sotilasarvoon tai muuhunkaan katsomatta. Jokaisen sotilaan henkilökohtainen vastuu on pitää huolta toimintakyvystään, ja tämä laji tarjoaa siihen erinomaiset ja monipuoliset mahdollisuudet, Annala toteaa.

Hän innostui lajista osallistuttuaan SOTUL:n ensimmäisiin yksilökisoihin v. 2016, ja on kokemuksen innoittamana suorittanut CrossFitin peruskurssin ja osallistunut myös kansallisiin kisoihin. Annalan mielestä Military Crosstraining ja ylipäätään toiminnallinen liikkuminen

Säkylänharjun viiden kilometrin maastojuoksussa joukkueilla oli lenkkikaverina vanha puolijoukkue-telta. Kantotapa vapaa – tässä yksi variaatio.

ansaitsisi isomman painoarvon.

- Toiminnallinen urheilu mahdollistaa erilaisine skaalauksineen rajattomat ja kustannustehokkaat mahdollisuudet lisätä monipuolisuutta liikuntakoulutuksessa. Kannustan joukko-osastoja niiden järjestämiseen muiden lajien ohella, sillä joukoista löytyy ammattitaitoa ja varmasti haluakin tähän. Se edellyttää myös joukko-osaston johdon sitoutumista asiaan, ehkä jopa omaa esimerkkiä ja heittäytymistä, eversti Jussi Annala haastaa.

Tulokset ja tunnelmia kisoista löytyy Sotilasurheiluliiton sivuilta www.sotul.fi ja <https://compete.wodconnect.com/sotul-mctt-2025>

Sotilaiden ammunnan SM-kilpailut 2025 Porin prikaatissa

Tekst: Juuso Kärki
Kuvat: viestintävarusmiehet

Kilpailujen toteutuksessa iso joukko henkilöstöä eri henkilöstöryhmistä

Sotilaiden ammunnan SM-kilpailut järjestettiin Porin prikaatin Säkylän varuskunnassa 8.-10.9.2025. Kilpailun järjestäjänä toimi **Porin prikaati**. Sotilaiden SM-kilpailujen eri lajien järjestelyvastuu on joukko-osastoilla tiedossa jo vuosia ennen tapahtumaa ja valmistelut kisojen toteutuksesta on aloitettu jo kauan ennen kilpailuajankohtaa pienemmällä porukalla. Hiljalleen kilpailujen lähes työssä kilpailuvalmistelut tiivistyivät isommalla porukalla. Sotilaiden ammunnan SM-kilpailut sitoivat kilpailuviikolla yhteensä 20 henkilökunnan jäsentä, 125 varusmiestä ja 16 reserviläistä erinäisiin järjestelytehtäviin. Puolustusvoimien henkilökunta toimi muun muassa johtotehtävissä, tulospalvelussa, tiedottamisessa, huollollisissa tehtävissä ja muissa ammunnan johto- tai toimihenkilötehtävissä. Varusmiehet ja reserviläiset toimivat erilaisissa ammuntojen toimihenkilötehtävissä. Myös Säkylän Seudun Ampujat ja **Ville Virtanen** antoivat suuren panoksen kisojen onnistumiselle.

Toiminnallisessa ammunassa kilpailijoiden ammutataitoja testattiin erilaisilla rasteilla.

Kilpailuihin osallistui yhteensä 133 ampujaa ympäri Suomea aina pohjoisesta etelään saakka. Kilpailijat olivat kuudestatoista eri joukko-osastosta. Ampumalajisuorituksia tuli yhteensä 248 kappaletta. Lähökohtaisesti yksi ampuja ampui siis pääsääntöisesti kaksi kilpailulajia, esimerkiksi RK 6+6+6 ls kilpailun ja toiminnalliseen ammunnan kilpailun.

Kilpailuiden kulku

Maanantai oli joukkueiden matkus- ja saapumispäivä. Illansuussa kun joukkueet olivat saapuneet paikalle, pidettiin kilpailujen avajaiset ja joukkueenjohtajien puhuttelu. Joukkueenjohtajien puhuttelussa tiedotettiin vielä viime hetken tiedotettavat asiat. Joukkueilla oli myös mahdollisuus esittää tällöin kysymyksiä kilpailuorganisaatiolle. Ensimmäisenä päivänä tehtiin myös paljon asetarkastuksia. Asetarkastuksilla varmistetaan, että kilpailua- seet ovat sääntöjen mukaiset. Asetarkastuksiin oli maanantain lisäksi

mahdollisuus myös kilpailun muina päivinä. Tiistaina ammuttiin RK-toiminnallinen ammunta, vakiokiväärin 300 metrin 20 ls ammunta makuulta sekä RK 3x5 ls ammunta. Illalla vuorossa oli palkintojenjako päivän lajin osalta. Toiminnallinen ammunta sisälsi neljä erilaista rastipistettä, joissa mitattiin erilaisia ammutataitoja muun muassa ammuntoja eri asennosta, etäisyyden arviointia, ampumista aikamääreessä ja ampumista raskaiden esineiden kannon jälkeen. Ampumaetäisyydet vaihtelivat 25 metristä aina 300 metriin saakka. Maalitaluina käytettiin partiomaalilaitteita, Jaster-maaleja ja SPOL-tilu- luja. Toiminnallisessa ammun- nassa oli tänä vuonna rautatähtäin lajiluokan lisäksi myös optisen tähtäimen lajiluokka. Optisen tähtäimen laji oli ensimmäistä kertaa tapahtuva ko- keilu, joka osoittautui mielestäni hyväksi myös jatkoa ajatellen. Sarjoja kummassakin luokassa oli miesten yleiset sarjat, naisten yleiset sarjat sekä yli 45-vuotiaiden sarjat. Suuren panoksen lajien onnistumiselle antoi ammattitaitoiset reserviläiset, jotka olivat pääsääntöisesti sovel- letun reserviläisam- munnan (SRA) harrastajia. Varusmiesten 300 metrin vakioki- väärin 20 ls ammunta makuulta al- kaa 15 minuutin koelaukauksilla, jossa ampujalla on käytössään ha- luttu määrä patruunoita. Tämän aikana varusmies yhdessä valmen- tajan kanssa voi vielä hioa ase- en ja ampujan kuntoon ennen varsinaista kilpailua. Kilpailuvaiheessa 30 mi- nuutin aikana ammutaan 20 lau- kausta omaan tahtiin. Sarjoja 300 metrin vakiokivääriammunnoissa oli tänä vuonna vain varusmiesten 20 ls sarja, koska samaan aikaan oli Sotilaiden PM-kilpailut. Päätös 300 metrin lajien supistamisesta oli tänä vuonna fiksua valintaa, sillä osallistu- jamäärä olisi muuten jäänyt muissa 300 metrin vakiokivääriammunnois- sa (3x20 ls ja 3x20 ls pika-ammun- ta) vähäiseksi, koska lajissa kilpailevat ovat pääsääntöisesti henkilökunnan jäseniä. Myös kaikki 25 metrin iso- pistooliammunnan lajit jätettiin täl- tä vuodelta ampumatta samaisesta syystä. RK 3x5 ls kilpailu ammutaan 150 metrin etäisyydeltä ja se aloitetaan

15 minuutin kohdistuslaukauksilla. Kilpailuvaiheessa ammutaan kol- mesta lippaasta 5 ls aina eri asen- nosta. Aloitus tapahtuu pystystä, josta ammutaan viisi laukausta 30 sekuntiin, sen jälkeen viisi laukausta polvelta 20 sekuntiin ja lopuksi vii- si laukausta makuulta kymmenessä sekunnissa. Suoritus on jatkuva ja asentojen välissä taulut ovat poissa näkyvistä aina 15 sekuntia. Laji am- mutaan kokonaisuudessaan samaan tauluun. Sarjoja oli varusmiesten ja varusnaisten (naisten vapaaehtoi- nen asepalvelus) sarjat. Kilpailulaji on siis pelkästään varusmiesten vä- linen kilpailu. Keskiviikkona ammuttiin pelkäs- tään RK 6+6+6 ls lajit kaikkien sar- jojen osalta. Tämän jälkeen oli koko kilpailun päättäjäiset ja palkintojen- jako päivän lajeista sekä myös kilpai- lun joukkuepalkintojen jakaminen. RK 6+6+6 ls laji ammutaan 150 met- rin etäisyydeltä. 15 minuutin koh- distusten jälkeen alkaa itse kilpailu. Ensimmäisessä vaiheessa ammutaan yksittäiset laukaukset viiden sekun- nin kääntöihin kolmesta eri lippaas- ta. Toisessa vaiheessa ammutaan kolmen sekunnin kääntöihin jälleen kolmesta eri lippaasta. Kolmannessa vaiheessa ammutaan viiden sekun- nin kääntöihin tuplalaukaukset kol- mesta eri lippaasta. Jokaisessa vai- heessa lippaissa on aina kaksi pat- ruunaa. Jokainen vaihe ammutaan uuteen paikattuun tauluun, jotta ylimääräiset osumat ja mahdolliset samoista reiästä ammutut osumat tauluissa voidaan todentaa. Sarjo- ja lajissa oli neljä; miesten yleinen,

naisten yleinen, varusmiesten ja va- rusnaisten sarja. Kaikkien näiden yllä olevien ammuntojen ohjelmien kulku menee Sotilaiden SM-kilpai- lujen sääntöjen (HT82) mukaisesti huomioiden paikalliset olosuhteen tarvittavilta osin.

Kilpailuiden merkitys sotilaille

Kilpailun tunnelma oli kilpailupäi- vänä yhteisöllinen. Kilpailupäivien säätila oli suotuista syksyinen sää eikä sumukaan haastanut kilpailu- päivän aamuja pitkittäen lajien aloi- tuksia. Sotilaiden ammunnan SM-kilpailu- sa saadaan potentiaalisille ampujille mieleenpainuvia hetkiä varusmies- palveluksen aikana. Heille, jotka ovat ampumataidoltaan tai muiden sotilaiden SM-lajien osalta etevämpiä tulee saada lisähaastetta palve- luksen aikana. Varusmiesten ampu- mataidon ja ampumataidon yleisesti sanotaan olevan sotilaan tärkein tai- to. Hienoa, että siinä myös kilpail- laan, koska kilpailut kehittävät en- tisestään sotilaiden paineensietoky- kyä, jota sotilaalta tarvitaan. Sotilaiden ammunnan SM-kilpailut kehittävät henkilökunnan ampu- mataitoa yksittäisellä ammattisoti- laalla, mutta se näkyy myös vahvasti varusmiesten koulutuksen kehityk- sessä. Kun henkilökunta kouluttaa varusmiehiä taistelun- ja ampuma- koulutuksissaan, on myös oma hen- kilökohtainen ampumataito henki- lökunnalla suuressa merkityksessä. Kilpailuiden aikana osallistujat, niin henkilökunta kun varusmiehetkin,

pääsevät näyttämään ampumatai- tonsa ja tapaamaan muiden jouk- ko-osastojen ampujia. Todennäköi- sesti kisoissa tulee aina tuttujakin vastaan. Esimerkiksi henkilökunnal- la on mahdollisuus tavata pitkistä aikaa tuttuja, joihin on tutustunut aikaisemmissa kilpailuissa, sotahar- joituksissa tai vaikkapa omissa jouk- ko-osastoissaan aiemmissa tehtävis- sään. Myös varusmiehet saattavat kilpailuissa tavata ammunnan har- rastajia, jotka ovat tulleet tutuksi en- nen palvelukseen astumistaan.

Jääkäriprikaati hallitsi joukkuekilpailuja

Yksilökilpailujen lisäksi sotilaiden SM-kilpailuissa kilpaillaan myös joukkuekilpailuissa. Sotilaiden am- munnan SM-kilpailuissa jaettiin kolme kiertopalkintoa. Rynnäkköki- vääriammuntojen joukkuekilpailun voitti **Jääkäriprikaati**. Joukkuekil- pailussa lasketaan hallintoyksikön tulokseen kolmen parhaan ampujan tulos molemmista RK-ammunnoista (RK 6+6+6 ls ja RK 3x5 ls). Kaikki kil- pailtavat sarjat otetaan huomioon. Parolan kilpi -joukkuekilpailun tulokseen lasketaan kunkin jouk- ko-osaston kolmen parhaan varus- miehen yhteispisteet molemmista rynnäkkökiväärilajeista sekä vakio- kivääriammunnasta. Kilpailun voitti tänä vuonna **Kainuun prikaati**. Halutuimman joukkuekilpailun eli yleismestaruuden voitti **Jääkäripri- kaati**. Yleismestaruuden voittaa se hallintoyksikkö, joka saavuttaa so- tilaiden ammunnan SM-kilpailujen henkilökohtaisissa lajeissa suurim- man pistemäärän huomioiden kaik- ki ammutut lajit.

Järjestelyt Porin prikaatilla meni- vät mielestäni mallikkaasti huomi- oiden joukoilta saadun palautteen. Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Ensi vuonna Porin prikaati järjestää Sotilas-5-ottelun ja maastajuoksun SM-kilpailut joihin valmisteluja teh- dään parhaillaan. Kilpailu järjeste- tään kesäkuussa 2026. Viimeksi vas- taava vastuu Porin prikaatilla oli ke- säkuussa 2024, joten valmistelut ja toteutukset sujuvat todennäköisesti vaivattomammin, kun kokemus vas- taavista kisoista on tuoreessa muis- tissa. Kiitokset suurelle joukolle, jotka olivat suunnittelemassa ja toteutta- massa sotilaiden SM-ammuntoja.

Parolan kilpi -joukkuekilpailun voitti Kainuun prikaati

Porin Satama on tehnyt yhteistyötä Puolustusvoimien kanssa jo pitkään.

Haastattelu: Seppo Vainio

"Pekka ja karhu(t)", kaikki porilaisia. Taustalla näkyvä karhu ui kesällä 2013 satama-alueelle, jossa se testasi ISPS-alueen turvatoimia sääntäilemällä aitoihin täydellä voimalla, kunnes poistui alueelta helikopterin saattamana. Kuva: Seppo Vainio

Porin Sataman alus- ja satamapalveluosaston päällikkö Pekka Friman, mikä on Porin Satama ja mikä on sen merkitys?

Porin Satama on kolmen satama-alueen kokonaisuus (Mäntyluoto, Tahkoluodon syväsatama ja Tahkoluodon nestebulk satama). Se on yksi Suomen syvimmistä satamista, jonka 15,3 metrin syväys mahdollistaa suurten alusten liikennöinnin. Satama on monipuolinen yleissatama.

Sataman vahvuudet ovat energian, kierrätysmateriaalien ja nestebulkin käsittelyssä. Näiden lisäksi Porin Satamalla on pitkä osaaminen metalli ja metsäteollisuuden raaka-aineiden ja valmistustuotteiden kanssa. Pääasiallisesti sataman kautta kulkee kuivia ja nestemäisiä bulkutuotteita, suuria ja raskaita projektilasteja sekä metsäteollisuustuotteita.

Porin Sataman sijainti ja fasilitetit ovat laajemminkin ajatellen otolliset. Länsirannikon parhaan meriyhteyden lisäksi on lentokenttä, hyvät maayhteydet ja kaksi isoa varuskuntaa lähellä.

Porin kaupunki ja sen olemassa oleva teollinen infrastruktuuri tekee satamasta entistä kilpailukykyisemmän. Porilla ja Porin Satamalla on tarjota Pohjanlahden alueella ainutlaatuinen kokonaisuus

Millaisia kokemuksia teillä on sataman yhteistyöstä Porin prikaatin kanssa?

Porin Satama on tehnyt yhteistyötä Puolustusvoimien kanssa jo pitkään. Varsinkin toiminta ja harjoittelu Porin prikaatin kanssa on ollut hyvin mielekästä ja tärkeää. Järjestelmällinen yhteistyö luo vankat ja luotamukselliset toimintatavat molempien osapuolten osalta.

Sataman merkitys sotilaalliselle liikkuuudelle on suuri. Satama tarjoaa keskeisen logistisen solmukohdan sotilaallisten tarvikkeiden ja joukkojen siirtämiseen sekä huoltovarmuuden takaamiseen.

Lähiesimerkkinä voidaan pitää kevään 2025 brittien kaluston maahan tulo ja poistuminen. Hyvin ennalta suunniteltu ja toteutettu operaatio sai suuret kiitokset brittien ensimmäisen

mailuprikaatin komentajaa myöden.

Uusi RO-RO ramppi ja sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevat laajat varastointi kentät mahdollistavat sotilaskaluston turvallisen ja nopean säilytyksen sekä kuljetuksen. Voidaan sanoa, että VT 2 alkaa ja päättyy Porin Sataman Ro-Ro rampista unohtamatta junarataa, joka mahdollistaa rampin sekä satama-alueen käytön junakuljetuksissa.

Onko sinulla omakohtaisia kokemuksia Porin prikaatista?

Valitettavasti ei ole varusmiesajan kokemusta Porin prikaatista. Palvelin "kuninkaallisessa laivastossa". Lainatakseni merivoimien erästä komentajaa: "Laivastossa palvelevat komeimmat, Ilmavoimissa fiksuimmat ja Maavoimissa... useimmat."

Millaisia tulevaisuuden näkymiä ja haasteita Porin Satamalla on?

Sataman varautumisen ja jatkuvuudenhallinnan kehittämiseen pitää panostaa tulevaisuudessa entistä enemmän. Tämä on tarpeellista sekä sataman asiakkaiden että satamatoimijoiden oman liiketoiminnan kannalta.

Nykyiset konfliktit ja maailman tilanne ovat horjuttaneet globaaleja kuljetusreittejä ja lisänneet kustannuksia kuljetuksiin. Tämä vaatii myös satamia ja logistiikkayrityksiä hakemaan uusia reittejä. Mielestäni yksi merkittävä puute on yhteysväillä Pori-Parkano-Haapamäki rataosuus, niin sotilaallisen liikkuvuuden kuin huoltovarmuudenkin kannalta. Radan uudelleenavaaminen parantaisi kulkuyhteyksiä satamasta Keski- ja Itä-Suomeen, erityisesti silloin kun tavarankuljetus tarvitsee uusia reittejä.

Myös meriyhteyksien ja satamien turvaaminen on elintärkeää kansallisen ja liittouman resilienssin kannalta—niin yhteiskunnallisessa kuin sotilaallisessa mielessä.

Mighty Arrow ja Karelian Sword harjoituksiin osallistunut brittijoukko poistumassa maasta toukokuussa 2025. Kuva: Porin Satama

TERÄSPAALUTUKSIA

Tasaisen varmasti – paalupaikalla!

**KANKAREEN
PAALUTUS**

050 5273 614

myynti@kankareenpaalutus.fi

www.kankareenpaalutus.fi

UUDEN LIITTYJÄN TUTUSTUMISETU 2025

**LIITY 100 €:lla
SAAT 100 €:n
LAHJAKORTIN**

Lisätiedot ja ehdot:
satakunnanosuuskauppa.fi/liity

**3 TAPAA LIITTYÄ
ASIAKASOMISTAJAKSI**

1 Lataa puhelimeesi
S-mobiili

2 Liity verkossa
s-kanava.fi

3 Varaa aika
Asiakasomistajapalvelu
ja S-Pankki-pisteelle
s-pankki.fi/ajanvaraus

SATAKUNTA

Simo Nummen kirjahyllyssä on melkoinen määrä omien käsien kautta syntyneitä teoksia..

Simon silmäntuotteet syntyvät navetan vintillä

Varusmiesaikaisesta kouluttajasta tuli hyvä ystävä ja yhteistyökumppani

Teksti: Matti Vihurila

Porin prikaatissa palvelleita yhdistää Porin prikaatin kiltä, mutta useimpien sen jäsenten tiedot prikaatin tapahtumista välittyvät Porilainen-lehden kautta. Lehden ensiaskeleet otettiin 1920-luvulla, ja siitä alkaen se on ollut mukana Porilaisten arjen ja juhlan tapahtumissa. Matkan varrella lehti on saanut tunnustustakin, mm. TK-tiedo-

tuskillan Vuoden maanpuolustuslehti-palkinnon. Lehtien ulkoasu on monesti se ratkaiseva tekijä, joka saa lukijan päättämään, lähdenkö selailemaan sitä vai päätyykö se lehtikeräykseen. Entinen Porilainen **Simo Nummi** panee parastaan, jotta Porilainen-lehti täyttäisi lukijoiden odotukset.

Terve Simo, mitä kuuluu?
Kiitos hyvää. Aurinkokin paistaa, vaikkei sitä aina näy.

Miten luonnehtisit itseäsi kolmella sanalla tai sanaparilla?

Itsepäinen, pikkutarkka, mutta enimmäkseen sosiaalinen. Kai sitä paljon puhuttua luovuuttakin himpun verran löytyy.

Sinulla on graafisen alan koulutus ja olet koko työurasi työskennellyt alan parissa. Missä kaikissa työpaikoissa olet vaikuttanut?

Pikemminkin mainonnan- ja markkinoinnin. Markkinointi-instituutin eri kurssien oppeja olen saanut työssäni soveltaa. Aika pitkälti olen itseoppinut julkaisu- ja mainosmateriaalien tuottamiseen tarkoitettujen ohjelmistojen käyttäjä. Opiskelukaverien kanssa kävin näyttelyitä kaasaamassa Dipolissa ja messukeskuksessa, mutta ensimmäinen työpaikani oli Porin Citymarketin somistamossa, kun Cittari avattiin. Sieltä minut rekrytoitiin Mainospori-nimiseen mainostoimistoon. Sen jälkeen toimin hetken Mainostoimisto Originalissa AD:na, josta **Kankaan Jyrki** yritti puhua minut JNE-image nimiseen toimistoon, mutta emme päässet työajoista yhteisymmärrykseen, ja palasinkin Mainosporiin, jossa tein AD:n ja yhteyspäällikön hommia, kunnes päätin lähteä kokeilemaan, kuinka siivet kantavat oman yrityksen puikoissa.

Millaisia tuotteita sinun silmiesi ja kätiesi kautta on syntynyt?

Ilmoitusmainontaa sanomalehtiin, esitteitä, kampanjalehtisiä, toimintakertomusten ja vuosikirjojen ilmeitä ja taittoja sekä logoja eri yrityksille. Tapahtumamarkkinointia ja autoteippauksia on myös tullut tehtyä. Olen suunnitellut ja toteuttanut messuosastoja mm. Matkamessuille. Viime vuosina työ on painottunut kirjojen ja lehtien taittoon. Melkein kaikkien Köyliö-seuran julkaisemien 19 kirjan visuaalinen toteutus on syntynyt täällä "studiovintillä" (Simon työhuone on rakennettu kotitalon entisen navetan vintille).

Mikä graafisen alan töissä sinua viehättää?

No, tässä näkee kätensä jäljen, tosin enimmäkseen vain paperille painetuna. Ja saahan tässä käyttää vähän luovaa suunnitteluakin. Toimeksiantot ovat erilaisia, ja näin yrittäjänä voi pikkuisen päivän rytmiä vaihdella, vaikka asiakkaan aikataulut loppu viimeksi sen sanelevatkin. Joskus on tuskan takana löytää oikea toteutus ja ilme, mutta kun onnistuu ja joku muukin tykkää, niin se palkitsee.

Suorittit varusmiespalvelukseksi Porin prikaatissa v. 1977. Millaisia muistoja Huovrinrinteeltä jäi?

Aika hienoja, vaikka ei ihan jokainen harjoitus tai sulkeinen niin herkkua ollutkaan. Niin kuin esimerkiksi se lumipuku päällä kadetin johdolla 5 cm:n räntäsohjossa hiekkaharjun kurassa "meisseli maassa" ryömytty harjoitus. Silloiselle rapiat 60 kiloille ruipelolle telamiinon kanto ja täyspakkauksen kanssa liikkuminen vaativat sinnittelyä, mutta kasvoipa kunto, vaikkei se huono ollut palvelukseen astuessanikaan. Oli myös mielenkiintoista oppia tuntemaan erilaisia persoonia palveluskavereina. Kranaatinheitinkomppanian päällikkönä oli silloin **Seppo Suontausta** ja väepelinhomia teki ainakin osan aikaa **Jarmo Metsäranta**. Kouluttajista parhaiten on jäänyt mieleen **Vahteriston Samuli**, joka ohjasi erikoiskoulutusjaksolla meidän suuntakehämittäusryhmäämme, jossa kannoin ykkösjalustaa. Samulin kanssa on myöhemmin tehty tätä Porilainen-lehteä ja montaa muutakin julkaisua.

Kotiuttamispäivänä tulit tuskin ajatelleeksi, että Porin prikaatilla ja puolustusvoimilla tulisi myöhemmin olemaan iso rooli työssäsi. Miten yhteistyö prikaatin ja Päälystöliiton kanssa alkoi ja millaisia vaikutuksia niillä on ollut?

Porilaista on tehty vuodesta 2004, kun kirjapaino WestPoint luopui arkkipainosta ja Samuli Vahteristo kehotti minua tekemään tarjouksen lehden taittotyöstä, kun hänen kanssaan aiemmin tehty yhteistyö

oli sujunut mallikkaasti. Puolustusvoimissa ja Rajavartiolaitoksessa palvelevia opistoupseereita edustava Päälystölehti tuli mukaan samana vuonna, päätoimittajana oli silloin **Teuvo Joronen**. Kummankin yhteistyökumppanin kanssa olen saanut tehdä paljon muutakin kuten infotauluja ja esittelysermin Porin prikaatille. Iso ja vaativa työ oli myös prikaatin historiakirjan taitto, kirja esittelee porilaisten historiaa aina 1500-luvulta alkaen. Sitten olen saanut tehdä myös Kadettikunnan ja Porin prikaatin killan historiakirjojen taittotyöt.

Köyliö yhdistyi Säskylään v. 2016, mutta köyliöläisyys jäi ja voi hyvin. Olet itsekkin mukana monessa paikallistoinnassa kuten Köyliö-seurassa sekä yrittäjä- ja lions-toiminnoissa. Syntyperäisenä köyliöläisenä osaat varmankin selittää, mitä on köyliöläisyys ja sen kovin ydin?

Sen jälkeen kun työmatka lyheni 50 km:sta 50 m:iin, olen saanut tutustua taas paremmin köyliöläisiin eri yhdistysten myötä. Kai köyliöläisyys on kotipaikkarakkautta ja yhteisöllisyyttä. Ainakin vanhempi väki tuntee vielä ison joukon kotipitäjään asukkaita, ja yhteisistä kysymyksistä on sovittu aika lailla asiat edellä, ei niinkään poliittisten ohjelmien pohjalta.

Piispa Henrikin ja talonpoika Lallin legendan todenperäisyydestä on kiistelty kautta aikojen. Kerro nyt vihdoin, mikä on lopullinen totuus?

Tuota ovat nyt selvittäneet kaksikin Heikkilä-nimistä tohtoria vähän eri näkökulmista. Mutta kyllä se taitaa olla niin, että jos ei olisi ollut Lallia, niin sitten ei Henrik-piispaakaan. Kertun ja muidenkaan naisten toimiin sen sijaan en uskalla ottaa enempää kantaa.

VLV:llä pikkusormi paketissa pienen sissiretkellä sattuneen tapaturman jälkeen.

Kuva: Simo Nummen kotialbumi

Etsintätyöskentely vaatii koirakon saumatonta yhteistyötä

Teksti ja kuvat: Annika Riihimäki

Huumekoirien täytyy pystyä työskentelemään erilaisissa ympäristöissä ja olosuhteissa. Tässä taidonnäytettä antamassa vuoden 2025 mestareiksi yltäneet Poliisin Sami Kaskismaa ja labradorinnoutaja Kamu.

suutta sekä pitää osata myös heittäytyä. Koiranohjaajan tulisi olla myös oma-aloitteinen ja olisi hyvä olla halu opiskella ja oppia lisää aiheesta. Usein koiranohjaajalta vaaditaan myös sitkeyttä ja pitkää pinnaa”, Rissanen naurahtaa kokemuksesta.

Huumekoiralta vaaditaan monipuolista osaamista

Viranomaisten väliset huumekoirien SM-kisat järjestettiin tänä vuonna kymmenettä kertaa. Yhteiskilpailuja ennen kilpailujen järjestämisestä on vastannut Poliisikoirayhdistys, joka on kutsunut kilpailuihin muiden viranomaisten osallistujia. Vuodesta 2016 saakka SM-kisat on järjestetty nykyisellä vuorotteluperiaatteella, joka vuosi eri viranomais-taho on järjestämisvastuussa. Puolustusvoimat on järjestänyt kilpailut kaksi kertaa, vuonna 2018 Turussa ja tänä vuonna Porissa.

Kilpailuissa on aina kuusi eri osa-aluetta, joissa mitataan koirakon osaamista erilaisissa etsinnöissä. Huumekoiran tulee pystyä työskentelemään erilaisissa ympäristöissä etsiessään kohdehajuja eli huumausaineita. Sisätilaetsinnässä oli tällä kertaa etsittävänä kohteena kerrostalohuoneisto, suuressa tilaetsinnässä koirakot tarkastivat Powerin varastohallia. Piha-alue-etsinnässä paikkana toimi Hankkijan varastopiha-alue. Ajoneuvoetsintä järjestettiin yleisörastina Puuvilla-kauppakeskuksen pihalla, tarkastettavina ajoneuvoina oli Puolustusvoimien kalustoa: maastokuorma-auto, kuljetuspanssariajoneuvo sekä kentäkeitin. Tavaraetsintä eli matkalaukkujen haistelu oli niin ikään myös yleisölle avoin tilaisuus: koirat haistelivat matkalaukkuja Puuvilla-kauppakeskuksen keskusaukiolla.

Viiden erilaisen etsinnän lisäksi yhtenä arvosteltavana osiona on yksi työkoiran tärkeimmistä aiheista eli tottelevaisuus, joka on koiran kouluttamisen peruspilari.

”Kilpailut valmentavat koirakkoa työtehtäviin”

Rissanen mukaan kilpailuista on koirakoille hyötyä myös oikeita työtehtäviä ajatellen. Koirat pystyvät huomaamaan pienetkin erot ihmisen käytöksessä, ja osa koirista voi reagoida niihin voimakkaastikin, jopa lamaantua ja lopettaa työskentelyn. Sen vuoksi koiraa olisikin hyvä totuttaa esimerkiksi juuri jännityksen tuomiin ihmisen käytöksen muutoksiin, jolloin koira ei koe niitä ensimmäistä kertaa vasta oikeilla työtehtävillä.

”Kilpailut valmentavat koiraa työtehtävään siltä osin, että se tottuu ohjaajan jännitykseen ja mahdollisesti sen myötä ohjaajan muuttuneeseen käytökseen. Oikealla työtehtävällä ohjaaja saattaa olla jännittynyt, mutta tavallisessa harjoittelussa ei tätä jännitystä yleensä saada ohjaajalle aidosti luotua. Kilpailutilanteessa useille ihmisistä tulee jonkinlainen jännitys ja paine, jolloin sitä pystytään harjoittelemaan ja ikään kuin demonstroimaan oikeaa työtilannetta mielentilan osalta”, Rissanen toteaa.

Paras asia kilpailuissa Rissanen mielestä on kuitenkin verkostoituminen ja yhteistyö muiden alan viranomaisten kesken.

”Virkakoiratahojen välinen yhteistoiminta on hyödyllistä kaikkien osapuolten kannalta ja välillä on hyvä ylläpitää ja rakentaa yhteistyötä rennommissakin merkeissä kuin työtehtävillä”, Rissanen tiivistää kilpailujen ytimen.

Koirakon hyvä suhde ja yhteistyö ovat kaiken avain

Koiranohjaajan työssä vaaditaan saumatonta yhteistyötä koiran ja ohjaajan välillä, jotta työtehtävät onnistuvat. Virkakoira elää ja asuu lähtökohtaisesti ohjaajansa luona myös vapaa-ajalla, mikä mahdollistaa koiran ja ohjaajan hyvän suhteen kehittymisen, kun arkea ja elämää vietetään yhdessä, eikä pelkästään työmaalla ja työtehtävissä. Huumekoirakilpailuissa palkittiinkin tänä

Puolustusvoimien koiranohjaajan Tuomo Hintikan ja labradorinnoutaja Tarmon vahvuusalue on ohjaajan mukaan ajoneuvoista etsintä. ”Tarmon on helppo liikkuu ahtaissa paikoissa ajoneuvojen sisällä ja niiden alla, mutta sekin on vaatinut paljon koulutusta. Tarmolle sopivat tämän tyyppiset etsintätehtävät erityisen hyvin”, viime vuoden mestari kehuu koiransa.

vuonna myös ”paras koiranohjaaja-koira-suhde” eli millä koirakolla tuomareiden mielestä vaikutti olevan erityisen hyvä suhde. Valinta oli tuomareiden mukaan tiukka, sillä kaikkien koirakkojen pitkälle hiotua yhteistyötä oli kilpailujen aikana hienoa seurata. Tänä vuonna kyseisestä palkinnosta saivat lopulta kunnian Poliisin edustaja **Camilla Boman** ja 5-vuotias labradorinnoutaja Yoda.

”Tämä palkinto ja huomionosoitus tuli kyllä itselle mukavana yllätyksenä. Toki itse on sitä mieltä, että koiran kanssa menee hyvin ja työskentely sujuu, mutta oli hieno huomata, että se näkyy myös ulospäin”, Boman kertoo iloisena.

Camilla Boman ja Yoda osallistuivat ensimmäistä kertaa virkahuumekoirien SM-kilpailuihin. Poliisikoiranohjaajan mukaan kilpaluista voi saada eväitä myös päivittäiseen työntekoon ja harjoitteluun.

”Kilpailuissa tulee harjoiteltua paineen alaisena, kun on aikapaine (jokaisella osa-alueella/rastilla on tietty maksimisuoritus aika), ja joku henkilö arvostelee tekemistä, sekä tietysti itselle pimeät kätöt eli ei itse tiedä kätöjen paikkaa. Kilpailuissa täytyy yrittää lukea koiraa entistäkin paremmin. Niissä myös huomaa, jos ei ole jotakin osa-aluetta harjoitellut niin paljon, jolloin jatkossa tietää mitä kannattaa harjoitella enemmän. Kilpailut ovat mielestäni hyviä treenejä työelämään”, Boman tiivistää.

”Palkitsevinta on nähdä koiran menevän opetetuissa asioissa eteenpäin”

Puolustusvoimilla on huumekoiria ympäri Suomen. Huumausaineiden valvontaa suoritetaan Puolustusvoimien strategian mukaisesti Puolustusvoimien alueilla. Viimevuotista mestaruuttaan SM-kilpailuissa puolustanut **Tuomo Hintikka** toimii sotilaspoliisitehtävissä koiranohjaajana Karjalan prikaatissa. Huumekoira, 4-vuotias labradorinnoutaja Tarmo on Hintikan ensimmäinen työkoira.

”Kilpailut olivat mielestäni tänä vuonna haastavat, mikä on hyvä asia. Esimerkiksi varastoetsintä tehtiin hyvinkin suuressa tilassa, jolloin siinä joutui oikeasti jaksottamaan koiran tekemistä eli pitämään taukoja, kuten oikeassakin työssä täytyy”, Hintikka kertoo koiranohjaajan työstä.

Koiran jaksamisen ja hyvinvoinnin seuranta työtehtävissä onkin ensiarvoisen tärkeää, jotta koira pystyy työskentelemään pidempiäkin aikoja siten, että se on tosiasiallisesti kykenevä työskentelyyn. Ohjaajan pitää pystyä luottamaan työkoiraansa ja sen työskentelyyn sekä osattava tulkita koirastaan, milloin se tarvitsee tauon.

”Tarmo on vauhdikas ja energinen koira, hyvin motivoitunut työskentelemään. Välillä sitä täytyy etsinnöissä vähän jarrutellakin, ettei se lähde

Kilpailut voivat osaltaan valmentaa koirakkoa myös varsinaisia työtehtäviä varten: niistä voi löytää kehityskohteita omaan toimintaan tai harjoitella työskentelyä paineen alaisena. Tässä työn touhussa Joonas Heikkilä ja belgianpaimenkoira malinois Unto Puolustusvoimista.

Huumekoiria on eri viranomaisilla käytössä ympäri Suomen. Yleisimmät työkoira-rodut ovat saksanpaimenkoira, belgianpaimenkoira malinois ja labradorinnoutaja (kuvassa).

ylikiirroksille”, Hintikka kertoo koirastaan.

”Koiranohjaajan työssä on se haaste ja samalla hienous, että juuri kun luulee, että asiat alkavat sujua, aina tulee uusia haasteita, joita täytyy lähteä ratkomaan. Aina löytyy uutta opittavaa ja kehitettävää, miten viedä koiraa eteenpäin tai kerrata vanhaa, jo opittua asiaa lisää tai palata perusasioihin. Lopulta on kuitenkin kaikkein palkitsevinta, kun näkee koiran menevän opetetuissa asioissa eteenpäin”, Hintikka avaa koiranohjaajan arjen todellisuutta.

”Hyvä koiranohjaaja osaa hyödyntää koiransa parhaita ominai-

suuksia”

Kokenut koiranohjaaja ja vuosikymmeniä työkoirien parissa työskennellyt **Tero Viinamäki** Poliisista on tuomaroinut huumekoirakilpailuissa jo useana vuonna. Tuomarin mukaan kilpailuissa näkee, mitkä osa-alueet ovat kullekin viranomais-taholle ominta osaamisaluetta, mutta pääosin kaikki osa-alueet ovat kilpailijoilla hyvin hallussa, sillä kilpailuihin on harjoiteltu, eivätkä ne tule suinkaan yllättäen, kuten varsinaiset työtehtävät voivat tulla. Varsinaisissa työtehtävissä koiralta vaaditaan kykyä löytää kohdehajuja paikoista, joissa voi olla paljon erilaisia hajuja, ympäristö voi olla sot-

kuinen ja etsintäolosuhteet kaikin puolin haastavat. Jotta koiran saa tekemään töitä luotettavasti haastavissakin ympäristöissä, vaaditaan koiralta hyvin rakennettua motivaatiota työskentelyyn.

”Hyvällä työkoiralla on oltava motivaatio kunnossa sekä kohdehajut hyvin koulutettuna eli että koira tunnistaa kohdehajut hyvin ja osaa ilmaista ne etsinnässä”, Viinamäki pohtii huumekoiran tärkeitä ominaisuuksia.

Ilmaisu tarkoittaa koiran tekemää sille opetettua käytöstä, jonka se tekee löytäessään kohdehajun. Ilmaisu voi olla esimerkiksi istuminen, maahanmeno, paikalleen jähmettyminen tai haukkuminen. Ilmaisu on yksi tärkeä osa huumekoiran koulutusta, mutta Viinamäen mukaan hyvä koulutuskaan ei kuitenkaan yksinomaan korvaa toimivaa koiran ja ohjaajan välistä suhdetta.

”Jotta hyvä työskentelyn taso tai kilpailutaso on mahdollista saavuttaa, vaatii se erittäin hyvän ohjaaja-koira-suhteen, jossa koira haluaa oikeasti työskennellä ohjaajan kanssa eikä pelkästään palkkion vuoksi. Tällöin ohjaaja pystyy myös kesken työskentelyn palkitsemaan koiraa hyvästä työstä esimerkiksi sosiaalisella palkkiolla kuten kehuilla sekä tarvittaessa rohkaisemaan koiraa jatkamaan, kun on haastava hetki”, Viinamäki tarkentaa.

Ohjaajaa puolestaan palkitsevat ja kannustavat eteenpäin koiran ja ohjaajan yhteiset onnistumiset, kuten hyvin suoritettut työtehtävät tai eteenpäin menneet koulutusaiheet. ”Hyvä ohjaaja osaa löytää ja tuoda esille koiransa parhaat ominaisuudet ja hyödyntää niitä koulutuksessa ja työssä”, Viinamäki täydentää koiranohjaajan onnistumisen edellytyksiä niin työssä kuin kilpailuissa.

Kilpailun sijoitukset, viiden kärki:

1. Kaskismaa Sami ja labradorinnoutaja Kamu, Poliisi
2. Sihlman Piia ja labradorinnoutaja Siiri, Rikosseuraamuslaitos
3. Nieminen Timo ja labradorinnoutaja Cunto, Rajavartiolaitos
4. Hintikka Tuomo ja labradorinnoutaja Tarmo, Puolustusvoimat
5. Boman Camilla ja labradorinnoutaja Yoda, Poliisi

Porilaiskivi paljastettiin 15. helmikuuta 1976 (Kuva: Porilainen 2/1976)

Porin prikaati vietti 350-vuotisjuhlaa

Tämänkertaisessa jutussamme on kooste lähes viidenkymmenen vuoden takaa Porilaisen numeroista 1 ja 2/1976. Porin prikaatin 350. juhlavuosi oli käynnistynyt. Edellisestä isommasta juhlasta Turussa oli ehtinyt jo vierähtää 50 vuotta. Tällä välin oli koettu kolme sotaa, paluu rauhan ajan oloihin sekä muutto uuteen varuskuntaan Säskylään.

Vuoden 1976 ensimmäinen juhlanumeroksi nimetty lehti alusti tulevaa helmikuun pääjuhlaa, kertomalla usean artikkelin voimin Porin prikaatin historiasta, sen historiallisista perinne-esineistä, lipusta sekä silloisen Porin prikaatin organisaatiosta. Juhlanumerossa julkaistiin helmikuun juhlallisuuksien ohjelma, joka ajoittui viikonloppuun 14.-15. helmikuuta 1976.

Lauantain 14. helmikuuta ohjelma oli varattu varusmiehille sekä hei-

dän omaisilleen. Päivä alkoi Huovinviesti -hihtoviestillä Raasista Huovrinrinteelle ja päättyi kutsuvieraille järjestettyyn Porilaisiltaan varuskuntakerhoilla. Sunnuntai 15. helmikuuta oli pääjuhlapäivä. Päivä alkoi onnitelujen ja tervehdysten vastaanotolla esikunnan tiloissa. Aamupäivään mahtui vielä luonnollisesti paraatikatselemus ja ohimarssi Säskylän keskustassa. Paraatin jälkeen klo 12 paljastettiin Porilaiskivi -muistomerkki sekä rakentajien muistolaatta, joka sijoittui Sotilaskotirakennuksen kulmaan. Vuonna 1976 oli kulunut myös 10 vuotta siitä, kun Porin prikaatin viimeisetkin osat olivat siirtyneet Turusta Säskylän Huovrinrinteelle. Sunnuntain juhlapäivä huipentui juhlalounaan jälkeen kuntotalon palloilusalissa vietettyyn pääjuhlaan. Juhlassa tervehdyksen juhlivalle Porin prikaatille lausui puolustus-

Juhlapäivän kuvasatoa (Kuva: Porilainen 2/1976)

voimain komentaja kenraali **Lauri Sutela** (1918-2011). Tervehdykseen vastasi Porin prikaatin komentaja eversti **Jukka Suvinieniemi** (1927-2005). Juhlassa kutsuvieraina olivat mm Lounais-Suomen sotilasläänin komentaja kenraaliluutnantti **Urpo Levo** (1921-1998) sekä entisiä Porilaiskomentajia.

Juhlavuonna järjestettiin vielä maakuntamarssi Turkuun ja Naantaliin 23.-25. heinäkuuta 1976. Tähän ohjelmaan kuului saapumiserän II/76 sotilasvala ja ohimarssi Turussa sekä Porilaispäivät Naantalissa.

Heikki Saarinen

Porilaismuseo

*Juhlakoristeltu Turun kasarmin
pääportti helmikuussa 1926.
Kuva: Porilaismuseo*

Sata vuotta sitten

Porin Rykmentin alku Turussa

Teksti: Heikki Saarinen Porilaismuseo

Näin juhluvuoden kynnyksellä, on hyvä tehdä kurkistus ajassa taaksepäin vuoteen 1926, jolloin Porin Rykmentti vietti 300-vuotisjuhlaansa. Maaliskuun 18. päivänä 1919 Porin Rykmentiksi nimetty joukko, oli asettunut Turun kasarmille elokuussa 1918. Puolen vuoden aikana joukon nimi ehti vaihtua kolmeen kertaan. Santahaminasta Turun kasarmille ja Vähä-Heikkilään sijoitettu joukko toimi ensin nimellä Helsingin Jalkaväkirykmentti, myöhemmin elokuussa 1918 joukko sai jo uuden nimen Itämeren Jalkaväkirykmentti N:o 1 ja 18.3.1919 alkaen siis Porin Rykmentti. Nimensä mukaan Porin Rykmentti sai vaalittavakseen ruotsinvallan aikaisen Porin läänin jalkaväkirykmentin (1626-1809) perinteet, kasarmialueensa mukaan venäjänvallan aikaisen 2. Turun Tarkk'ampujapataljoonan (1881-1901) perinteet sekä samaa nimeä kantaneen Vapaussodan Porin Rykmentin (1918) perinteet. Kahdeksassa vuodessa oli Turku rykmentin kotina otettu omaksi sekä luotu perinteet, joita vaalia ja juhlia.

Vuospäivä 1926

Vuonna 1926 Porin Rykmentti juhli ensi kertaa uutta vuospäiväänsä 16. helmikuuta. Vuosina 1919-1925 vuospäivää oli vietetty 13. syyskuuta, Suomen sodan Juthbackan taistelun muistoksi.

”Porin Rykmentin juhlapäivä valkeni harmaana ja sumuisena. Taivas oli pilvessä ja valoi tiikkusadetta. Siitä huolimatta ilmassa oli juhlatuntua. Liput liehuivat sekä julkisten rakennusten että useiden yksityisten talojen harjoilla. Katujen vieraat olivat siellä, missä juhli va rykmentti kulki, mustanaan väkeä.” Näin kuvasi sanomalehti Turunmaa juhlapäivän säätä ja tunnelmaa uutisoinnissaan 17. helmikuuta.

Juhlallisuudet alkoivat juhla jumalanpalveluksella klo 12 Mikaelin kirkossa. Jumalanpalveluksessa kutsuvieraina kuorissa istuivat muun muassa tasavallan presidentti **Lauri K. Relander**, Ruotsin suurlähettiläs vapaaherra **Hamilton** sekä kreivi **J. F. Aminoff**, Kuninkaallisen Porin Rykmentin viimeisen komentajan kenraalimajuri **J. F. Aminoffin** jälkeläinen. Jumalanpalveluksessa

saarnasi Porin Rykmentin pastori **V. J. Marjanen**. Kirkonmenojen jälkeen rykmentti marssi Kauppatorille paraatikatselelmusta varten. Tasavallan presidentti L. K. Relander tarkasti paraatijoukot ja piti puheen Porin Rykmentille. Kauppatorilta rykmentti marssi Läntiselle Rantakadulle ohimarssia varten. Tasavallan presidentti otti ohimarssin vastaan Turun kaupungintalon edustalla. Ohimarssin jälkeen rykmentti marssi takaisin Kauppatorille, josta joukot siirtyivät Turun teatteriin seuraamaan kolmiosaista näytelmää *Pohjalaisia*. Juhlanäytäntö alkoi klo 14.30 Porin Rykmentin soittokunnan kajauttaessa Porilaisen marssin, olihan läsnä myös tasavallan presidentti. Näytelmän aikana oli kutsuvieraille järjestetty mahdollisuus tutustua Turun kasarmiin ja sen oloihin.

Teatterikappaleen jälkeen klo 18 oli vuorossa juhlapäivälliset Hamburger Börsissä. Päivällisillä pidettiin runsaasti puheita. Itse oikeutetusti ensimmäisen puheen piti Porin Rykmentin komentaja everstiluutnantti

Johan V. Ahlroth (1894-1961). Puheensa lopuksi hän kehoitti yleisöä kohottamaan kolminkertaisen eläköön huudon herra tasavallan presidentille. Illallisten loppupuolella kapteeni **Eino Laitakari** (1900-1978) luki Porin Rykmentille saapuneet runsaslukuiset sähkösanomat ja onnitellut. Sähkösanomilla rykmenttiä ja sen komentajaa onnitelivat muun muassa kenraali **C. G. E. Mannerheim** (1867-1951) sekä Sotaväen päällikkö kenraaliluutnantti **K. E. Wilkama** (1876-1947).

Juhlapäivän päätös

Myöhemmin illalla kello 21.30, alkoi Turun upseerikerholla suuret tanssiaiset. Musiikista vastasi jousiorkesteri. Rykmentin oma soittokunta oli vapautettu päivän soittopalveluksestaan ja he pääsivät myös viettämään juhlaa. Tanssiaisten aikana luettiin vielä myöhään illalla saapuneita onnitelussähkeitä. Yleisöä sykähdytti suuresti Tukholmasta saapunut onnitelussähke, sähkösanoman juhli valle Porin Rykmentille oli lähettänyt Ruotsin kuningas **Kustaa V Adolf** (1858-1950). ”Rykmentin kanta-aliupseereille oli järjestetty Turun kasarmin Sotilaskotiin erittäin onnistunut ja rikasohjelmainen illanvietto”, kirjoitti sanomalehti Turunmaa. Myöhäisillan ohjelma päättyi ilotulitukseen Turun kasarmin pihalla.

*Juhlapäivänä neljä
1600-1800 -lukujen univormuihin
puettua Porin
Rykmentin sotilasta
esiintyi kunniavarti-
tiossa muun muassa
juhlapäivällisten
tuloaulassa. Kuva:
Porilaismuseo*

Sanomalehti Turunmaa päättää 17. helmikuuta 1926 uutisoidun artikkelin seuraaviin sanoihin: ”Kokonaisvaikutus juhlista oli erittäin onnistunut. Kauppatorilla järjestetty paraati – johon yleisölläkin oli tilaisuus päästä mukaan – voidaan pitää rykmentin onnistuneimpana itsenäisen Suomen aikana ja yksimielisesti tunnustettiin, että tasavallan presidentin läsnäolo oli omiaan antamaan 300-vuotisjuhlalle sen leiman, mikä itsenäisen maan vankimman vartiorykmentin juhalla tuleekin olla.

Sanomalehti Uusi Aura uutisoi 17. helmikuuta 1926 näyttävästi Porin Rykmentin juhlapäivän tahtumista. Kuva: Porilaismuseo

Presidentti Relander siirtyi iltamyöhällä juhlasta Turun asemalle Porin Rykmentin kunniavahdin vartiomaan presidentin vaunuun, missä hän yöpyi, lähtien paluumatkalle Helsinkiin aamulla klo 8 lähtevällä junalla.”

Sana vuoden vaihteeksi

Vuodet vierivät ja maailma muuttuu, mutta eräs asia on pysynyt valtakunnassamme koko sen itsenäisyyden ajan. Joka vuosi uudet varusmiehet astuvat palvelukseen – nykyään kahdessa eri saapumiserässä. Nyt vuodenvaihteessa monet kotiutuvat ja vastaavasti uusi saapumiserä aloittaa palvelustaipaleensa. Astuin itse palvelukseen kuluneen vuoden heinäkuussa. Tuolloin en osannut vielä kuvitella, kuinka paljon asiat voisivat muuttua jo puolen vuoden aikana. Ennen varusmiesaikaa Niinisalossa asetin tavoitteeksi suorittaa vuoden mittainen palvelus, koska ajattelin, että palveluksesta kannattaa ottaa kaikki hyöty irti. Lisäksi saatuani paikan Helsingin yliopiston teologisesta tiedekunnasta pystyin hakemaan varusmiespappikurssille. Elokuussa selvisi, että pääsen sekä varusmiespappikurssille Haminaan että lääkintäaliupseerikurssille Säkylään. Aliupseerikoulu alkoi lokakuussa, mutta jo ensimmäisellä

viikolla kävi selväksi, että en pysty suorittamaan kurssia synnynnäisen selkävian vuoksi. Olisin halunnut kovasti saada johtajakoulutuksen, mutta ymmärsin myös, ettei terveyttä kannata riskeerata. Lisäksi olin innoissani mahdollisuudesta aloittaa varusmiespappin työt heti Niinisaloon palatessani. Harmillinen muutos kääntyi myönteiseksi mahdollisuudeksi. Varusmiespappikurssilla pidin harjoitushartauden, jonka kantavana teemana oli johdatus. Myös näin vuoden vaihtuessa mietin johdattusta. Menneen ja tulevan vuoden taitekohdassa on erityinen tilaisuus katsoa taakseen ja kenties huomata, kuinka Jumala tänäkin vuonna johdatti läpi vaikeiden hetkien. On myös syytä katsoa eteenpäin ja ajatella, kuinka paljon muutosta tuleva vuosi voikaan tuoda tullessaan. Muutokset kannattaa kuitenkin nähdä mieluummin mahdollisuuksina kuin uhkina. Ikävissäkin elämäntilanteissa voimme luottaa Korkeim-

man johdattamiseen. Tällä tavalla koko tuleva vuosi näyttäytyy yhtenä suurena mahdollisuutena. Hyvä lukija, kannustan sinua asettamaan tavoitteita – isoja tai pieniä – tulevalle vuodelle. Varusmiespalveluksessa olen oppinut, että tavoitteiden avulla ihminen kykenee parhaimpiin suorituksiin. Lisäksi tavoitteiden saavuttamisesta saatu mielihyvähormonien ryöppy auttaa jaksamaan kohti seuraavia haasteita. Väistämättä törmää tilanteisiin, jolloin tuntuu, että tavoitteiden saavuttamisesta ei tule mitään. Tällöin on hyvä pysähtyä, laittaa vaikkapa kädet ristiin ja antaa murheet Herran haltuun. Hän voi kantaa sen, mitä oma selkämme ei aina tunnu kestävä. Siunausta uuteen vuoteen!

Kirjoittaja on Niinisalon varusmiespappi Toivo Antila.
Kuvaaja: Viestintävarusmies Daniel Peltoniemi.

Säkylän VMTK:n kuulumiset

Teksti: Porin prikaatin varusmiestoimikunnan puheenjohtaja
alikersantti Onerva Pirttimaa
Kuva: valtakunnalliset VMTK-päivät Niinisalossa toukokuussa
2025, jääkäri Hintsa

Joulu hämmöittää jo horisontissa, joka tarkoittaa sitä, että aikani Porin prikaatin varusmiestoimikunnan puheenjohtajana on tulossa päätökseensä. Viimeisen vuoden aikana olemme yhdessä niin uusien kuin vanhojen toimihenkilöiden kanssa päässeet luomaan varusmiehille ainutlaatuista palvelusta. Koko vuoden kantavana tavoitteena on ollut lisätä tunnettuutta VMTK:sta niin varusmiesten, henkilökunnan kuin muidenkin keskuudessa.

Tammikuussa sekä heinäkuussa uuden saapumiserän astuessa palvelukseen VMTK järjesti perinteikkään Tupaliigan, jossa jokaisen komppanian tuvat ottivat toisistaan mittaa futsalissa tai jalkapallossa. Tarkoituksena oli saada jokainen varusmies liikkumaan ja uudet alokaat tutustumaan omiin palvelustovereihinsa paremmin. Parhaat tuvat etenivät finaaliin muita yksiköitä vastaan. Myös jo perinteeksi muodostunut järjestyksenvalvojakurssi saatiin pidettyä tammikuussa sekä syyskuussa varusmiehille alennettuun hintaan. Elokuussa oli myös mahdollista osallistua laskuvarjo-hippykurssille. Kaikki tapahtumat vetivät puoleensa paljon varusmiehiä.

Olemme pitäneet sotilaskodissa bingoiltoja kerran kuukaudessa koko vuoden ajan. Tämän lisäksi aloitimme tietovisat lokakuussa. Molemmat ovat olleet suuressa suosiossa varusmiesten keskuudessa! Maaliskuussa sekä syyskuussa järjestimme myös Superbingon. Siihen saivat osallistua kaikki varusmiehet, mutta parhaat palkinnot jätettiin seuraavana päivänä kotiutuville yhdeksän kuukauden palveleville varusmiehille.

Olemme vuoden aikana ehtineet vierailla useassa eri varuskunnassa. Säkylän puheenjohtajana olen päässyt myös johtamaan kummitoimikuntien kokouksia. Kummitoimikunnat koostuvat kolmesta tai neljästä eri varuskunnasta, joiden kokouksissa keskustellaan joukko-osastojen ajankohtaisista asioista. Kummitoimikuntinani ovat olleet Niinisalo sekä Satakunnan lennosto. Edellä mainittujen lisäksi olemme päässeet tutustumaan myös Panssariprikaatiin Parolaan valtakunnallisilla VMTK-päivillä. Toimikauteni aikana olen ollut valittuna valtakunnalliseen VMTK:n edustajistoon. Edustajiston kokoukset ovat pidetty Kaartin jääkäriyrykmentissä, eli reissuja on päässyt tekemään paljon.

Myös koululaiset ovat päässeet tutustumaan varusmiespalvelukseen ja Säkylän VMTK onkin ollut mukana muun muassa pitämässä myös oppituntia Maanpuolustuskoulu yhdistyksen järjestämällä ”Intti tutuksi”-kurssilla. Siellä tarkoituksena oli kertoa omia kokemuksia varusmiespalvelukseen astumisesta ja sen suorittamisesta sekä vastaila nuorten esittämiin kysymyksiin. Kurssilaiset pääsivät myös kokeilemaan taisteluvälineiden kokonaispainoa yllään.

Monipuolisen tapahtumatoiminnan lisäksi tehtävään on kuulunut paljon tapaamisia prikaatin johdon kanssa. Tapaamisissa ja kokouksissa viedään eteenpäin kokemuksia ja voidaan puuttua epäkohtiin.

Kulunut vuosi on ollut mieleenpainuva sekä hyvin tapahtumarikas. Vaikka palvelukseni alkaakin tulemaan kohti loppuaan, viimeiseksi tavoitteekseni olen listannut itselleni, että varmistan seuraavan toimikauden puheenjohtajan olevan valmis tarttumaan tulevan talven haasteisiin ja saamaan yhtä ikimuistoisen palveluksen kuin itselläni on ollut.

Sotilaskotipäivät värittivät Turkua

Teksti ja kuvat: Elina Halminen Säkylän Sotilaskotiyhdistys ry

Turussa järjestettiin elokuun lopulla valtakunnalliset sotilaskotipäivät, joihin osallistui noin 500 sotilaskotisarta ympäri Suomen. Paikalla oli myös Säkylän sotilaskotiyhdistyksen jäseniä. Elokuun viimeisenä viikonloppuna vietetyn tapahtuman ohjelma sijoittui Aurajoen rantaan Varvintorille, hotelli Marina Palacen juhlatilaan sekä eri puolille kaupunkia suuntautuneille retkille..

Turun sotilaskotiyhdistys oli nähnyt suuren vaivan päivien järjestelyissä. Varvintorilla puhui yhdistyksen puheenjohtaja **Riitta Rikkonen**. Musiikkia esitti Turun VPK:n soittokunta.

Lauantain iltajuhlaa vietettiin hotelli Marina Palacessa, jossa oli tarjolla illallinen. Puheen sotilaskotisartille piti muun muassa Turun pormestari **Piia Elo**. Laivaston soittokunta tähditti iltaa, ja ”Uutissi Turust” -murrepakinoistaan tunnettu toimittaja **Markku Heikkilä** sai väen nauramaan turkulaishuumorille.

Sää helli sotilaskotipäivien osallistujia lauantaina. Ohjelmaan ja ruokailuihin kokoonnuttiin Varvintorille, joka toimi hienosti kokoontumispaikkana. Sunnuntai-iltapäivänä ohjelman lopulla saatiin niskaan myös kunnon sadekuuro

Kuva: Henna Ryömä

Sunnuntaina Mikaelinkirkossa vietetyn aamuhartauden jälkeen jakautettiin retkille eri puolille Turkua. Retket suuntautuivat esimerkiksi Käkälänselälle, Turun linnaan, käsityöläismuseoon, sotilaskotiin ja Aboa Vetus & Ars Novaan.

SOTILASKOTI

Killan puheenjohtajan joulutervehdys

Joulu kolkuttelee jo ovella. Killan toimintavuosi 2025 on samalla päättymässä. Yllätin itseni juuttuneena maanpuolustusrekisterin tilastotietoihin. Ajattelin pyöritellä vähän lukuja. Mitä ne kertovat Porin prikaatin kiltasta? Mikä on muuttunut vuoden aikana?

Millainen on Porin prikaatin kiltalainen, noin keskimäärin? Hän on nuorentunut lähes kolme vuotta! Hän on 95 % varmuudella mies, 62-vuotias mies. Olkoon hän Jari (suosituin poikalapsen nimi vuonna 1964). On todennäköistä, että hän asuu Loimaalla (41%), voi asua Turussakin (22%) tai sitten ihan missä vaan. Kiltta, johon hän kuuluu, on 1% verran vähäväkisempi kuin viime vuonna. Onko hän hyväkuntoinen, upseeri tai kenties kekulainen? Se olisi spekulointia sekundaarisilla argumenteilla, koska niillä seikoilla ei ole väliä. Kiltatoiminta ei ole kilpailua. Jäsenet ovat samanarvoisia ja kaikki

arvokkaita. Kiltta on epäpoliittinen. Tärkeintä on, että Jari on jäsen. Kiltta on jäseniään varten. Kiltta tarjoaa jäsenilleen yhdessäoloa ja pääasiasa tunnepuolen elämyksiä. Porin prikaati on monin tavoin se meitä yhdistävä tekijä. Kiltta mahdollistaa elinikäisen maanpuolustusharrastuksen, myös niille, joiden fyysinen suorituskyky on jo hieman laskenut. Mihin tämä nuorekas Jari olisi vuoden aikana ehtinyt osallistua, jos hän edustaa aktiivista jäsenyyttä? Hän olisi huolehtinut Kunnianpolusta haravoimalla sitä siistiksi, osallistunut vuosijuhlaan, kuunnellut korkeatasoisia esitelmää, esitellyt kilttaa maatalousnäyttelyssä, valatilaisuudessa ja iltatorilla, rekrytoinut uusia jäseniä, palkinnut kotiutuvia varusmiehiä, lumoutunut Laivaston soittokunnan konsertista, tanssinut Porilaistansseissa, eläytynyt sotahistoriaan Mikkelin seudulla ja Baltiassa, tutustunut yrityksiin, opastanut liikennettä, turvannut

yleisötilaisuuksia, retkeilyt laavulla, nauttinut alueosastojen juhlissa ja ihastellut Kultarannan puutarhaa. Jari on tyytyväinen tässä vaiheessa vuotta, mutta kaiketi jo vähän uupunut kaikesta vapaaehtoisuudestaan. Joulunaika merkitsee hiljentymistä ja lepäämistä. Jari osallistui aivan varmasti vielä itsenäisyyspäivän sepeleen laskuun ja seisoo jouluaattona kunniavartiossa sankarihaudoilla. Siellä pimeässä seisoessaan hän tuntee vielä kiitollisuutta sotiemme veteraaneille, joiden ansiosta meillä on vapaus elää ja harrastaa, vaikka kiltatoimintaa.

Kiitos aktiivisille jäsenille, kiitos toimintamme tukijoille. Toivotan kaikille rauhallista joulua ja hyvää alkavaa Porin prikaatin juhluvuotta!

Killan puheenjohtaja
Seppo Vainio

TESTAMENTTILAHJOITUS

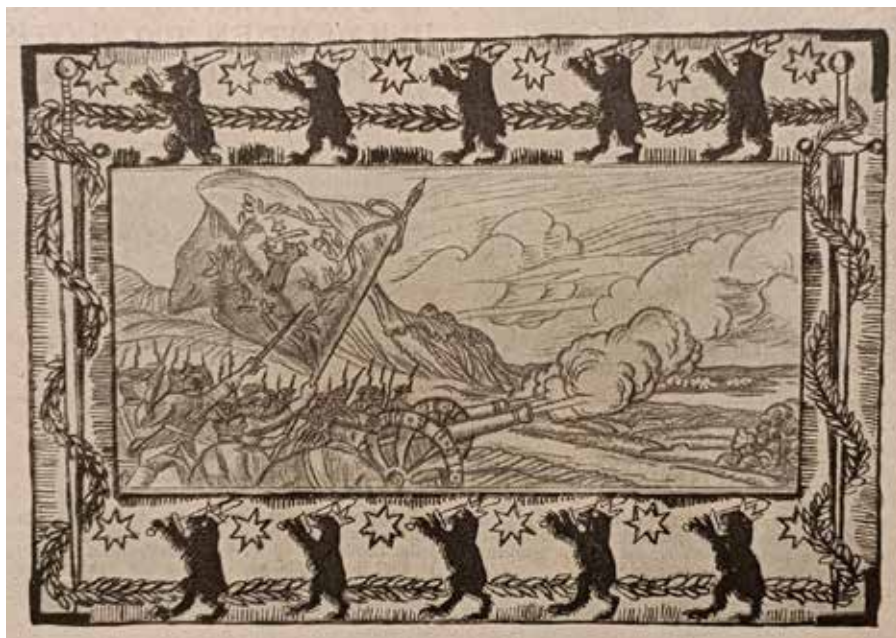
- Maanpuolustuksen historiaa ja kerhoperinnettä ylläpitävän ja keräävän Huovinrinteen Kerhosäätiö sr:n kerhokiinteistön tulevaa peruskorjausta voi tukea testamenttilahjoituksilla.
- Yleishyödyllisen yhteisön, kuten Kerhosäätiön, ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Yhteydenotot toimitusjohtaja Matti Vihottula, 0400 772693 tai matti.vihottula@gmail.com.

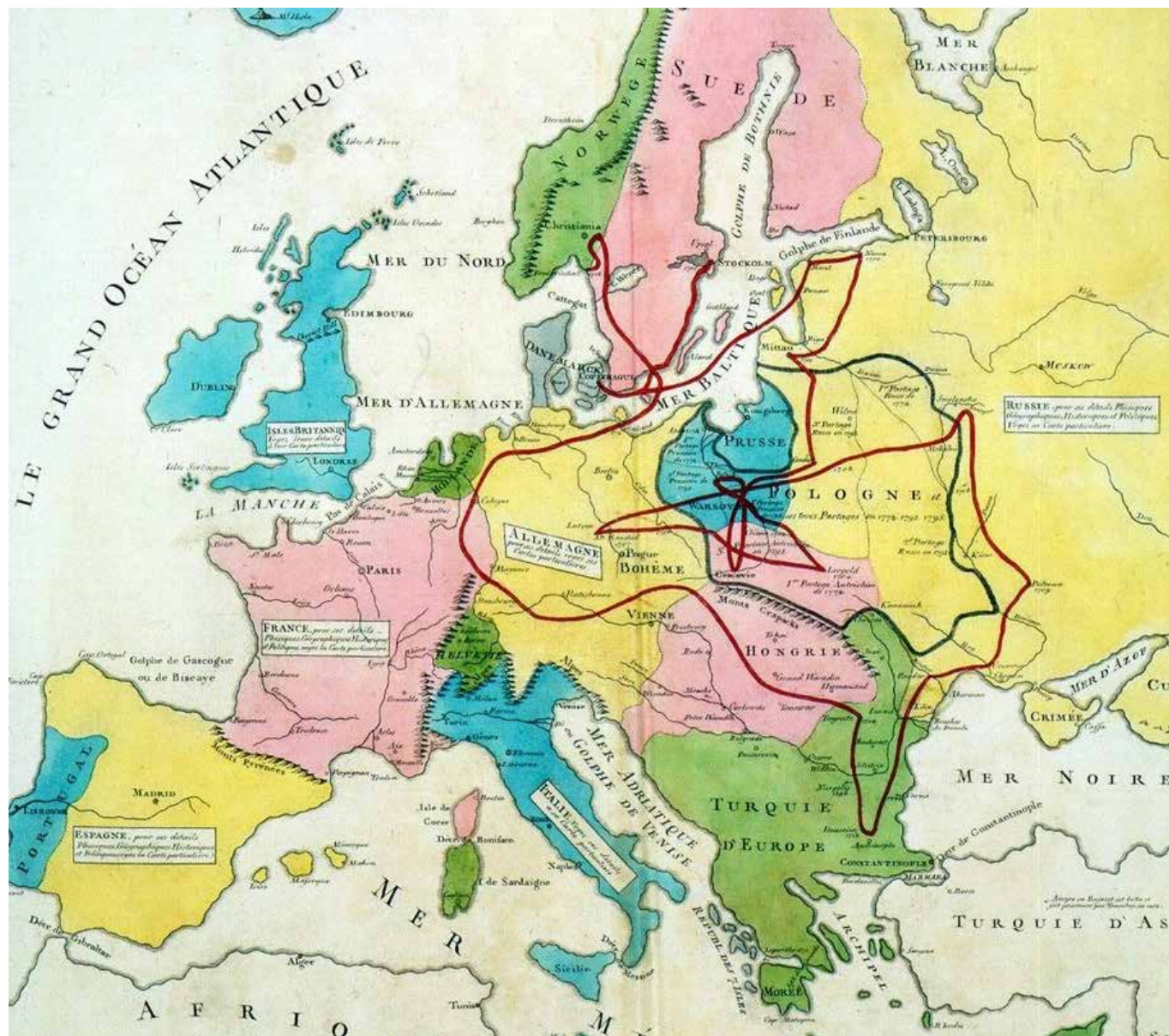

Porilaisessa päättyy kaksi vuotta kestänyt juttusarja, jossa esiteltiin eri taisteluiden muistomerkkejä. Taisteluiden, joissa Porilaiset ovat olleet mukana ympäri Eurooppaa ja Suomenkin kamaralla. Juttusarjalla muisteltiin Porilaisten kunniakasta historiaa juhluvuoden lähestyessä. Porin prikaati täyttää 400 vuotta 16.2.2026.

Kuva Suomen Sotilas-lehdestä vuonna 1926.

Kaarle XII:n "sotaretket" Suuressa Pohjan sodassa.

Porilaiset ylimenohyökkäyksessä

Juttusarja taisteluiden muistomerkkeistä päättyy taisteluun, jonka muistomerkkin olemassaolosta ei ole täyttä varmuutta eikä sen olemassaoloa pääse tarkistamaan, koska paikka on nyt sotatoimialueella. Porilaiset ovat taistelleet Ruotsin suurvaltapyrkimysten vuoksi pitkin poikin Eurooppaa. Lukuisat kaukaiset taistelupaikat antavat aiheen, jos ei nyt muistomerkkihankkeille, niin ainakin sotahistorian retkille.

Desnajoen taistelu ja ylimeno tapahtui Suuressa Pohjan sodassa 11-13.11.1708 nykyisen Ukrainan alueella.

Soturikuningas Kaarle XII oli päättänyt valloittaa Moskovan ja lyödä Venäjän keisari Pietari I:n joukot. Hyökkäysoperaatio oli suurissa vaikeuksissa. Ruotsalaisten täydenny-

sosasto tuhoutui lokakuussa 1708 Lesnajan taistelussa. Ruotsin 12 500 miehen kokoisen osaston tehtävänä oli marssia Riiasta kaakkoon tarvikepulasta kärsineen Kaarle XII:n avuksi. Venäläiset hyökkäsivät osaston kimppuun. Kenraali Lewenhauptin retkikunta menetti taistelussa puolet vahvuudestaan, koko tykistön ja suurimman osan tarvikekuormastaan.

Kaarle XII oli jumissa talvileirissään. Pietari I:n poltetun maan taktiikka ja täydennysten tyrehtyminen heikensivät kykyä jatkaa hyökkäystä Moskovaan. Avuksi tuli Ruotsin puolelle loikannut paikallinen kassakapäällikkö, hetmani Mazepa ja muutama Zaporozhian armeijan johtohenkilöistä. Mazepalla oli pääkaupungissaan Baturyssa vahva linnoitus, satoja tykkejä, tuhansia soti-

laita ja runsaasti ampuatarvikkeita, joita kuningas havitteli avukseen. Baturyyn oli ehdittävä ennen kuin venäläiset valtaavat sen.

Ensin oli ylitettävä Desnajoki, Dnepr joen itäinen sivuhaara, jonka ylimenopaikka puolusti vahva 4000 venäläisen sotilaan osasto Ludwig Nicolaus von Hallartin komentamana. Sillan rakentaminen ei tulituksen alla onnistunut. Porin jalkaväkirykmentin komentaja kenraalimajuri Berndt Otto Stackelberg johti Porilaiset sivummalle ja ylitti Desnajoen lautoilla. 600 sadan sotilaan osasto torjui venäläisten raivoiset vastahyökkäykset. Ruotsalaiset pääsivät joen yli kaikkienensa, jonka johdosta venäläiset vetäytyivät alueelta.

Desnajoen taistelu päättyi ruotsalaisten voittoon, mutta kilpajuoksun Baturyyn he hävisivät. Venäläiset olivat ehtineet tuhota linnoituspungin. Kaarle XII:n valloitusretki oli lähestymässä loppuaan. Armeija kukistui yhdeksän kuukautta myöhemmin Pultavan taistelussa, ja Ruotsi lakkasi olemasta suurvalta. Porilaisten ylimenon onnistuminen perustui yllätykseen, huimapäisyyteen ja päättäväisyyteen. Desnajoen ylimenoa on usein verrattu Aleksanteri Suuren ylimenohyökkäykseen Granicusjoella. Desnajoen taistelu ei ollut mitenkään ratkaiseva, mutta muistomerkkin arvoinen se oli.

Teksti: Seppo Vainio

Porin rykmentin suurimmat taistelut Ruotsin vallan aikana.

Kiltamatka Mikkeliin – historiaa, ilmailua ja yhteishenkeä

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

Historian havinaa, tarinoita taistelujen keskeltä ja pysähtymistä muistamaan.

Porin prikaatin killan syksyinen kiltamatka Mikkeliin alkoi vauhdikkaasti, kun teimme pakollisen – ja varsin mieleenpainuvan – välilaskun Tuuloksessa. Tällä kertaa pysähdysten synnä ei ollut kahvihammasta kolottava linja-autollinen matkustajia, vaan legendaarinen Hanssin-Jukka. Kyseessä ei siis ollut naapurin Jukka, vaan suomalaisen ilmailuhistorian ikoni – Douglas DC-2 -kone, joka palveli aikanaan niin siviili- kuin sotilaskäytössä.

Hanssin-Jukka – siivillä historiaan

Tuuloksen Hanssin-Jukka-museossa saimme oppaaksemme komentaja evp. **Kimmo Salomaan**, joka johdatti meidät koneen vaiheikkaaseen historiaan. Hanssin-Jukka on nähnyt enemmän taisteluja ja taivaankaaria kuin useimmat meistä moottori-

teitä – se palveli muun muassa jatkosodan aikana ilmavoimien kuljetuskoneena. Nyt kone seisoo ylpeänä lasikuvussaan, muistuttaen meitä suomalaisen ilmailun rohkeista alkuvaiheista.

Mikkelin päämajakaupunki ja Jalkaväkimuseo

Mikkeliin saavuttuamme kokoonnuimme perinteiseen ryhmäkuvaan päämajapatsaan edustalla – paikassa, jossa Suomen sodanjohto toimi jatkosodan aikana. Tämän jälkeen suuntasimme Jalkaväkimuseoon, jossa meitä odotti Mikkelin kaupungin henkilöstöjohtaja **Petri Mattila**. Hän tarjosi kiinnostavan katsauksen kaupungin ajankohtaisiin asioihin ja kansainvälisiin yhteyksiin sekä NATO-esikunnan vaikutuksista kaupungin elämään. Museokierroksella syvennyimme oppaan johdolla suomalaisen jalkaväen historiaan. Näytelyt tarjosivat vaikuttavan katsauksen sotiemme vaiheisiin ja suomalaisen sotilaan arkeen eri aikakausina.

*Yhteiskuva Päämajapatsaan eli
Mannerheimin patsaan edustalla
Mikkelin Hallitustorilla.*

Taistelujen tantereilla

Toisen matkapäivän teemana oli historian havina ja kunnioitus. Seurasimme porilaisten jalanjalkia Kyyrön ja Porrassalmen taistelupaikoille, joissa käytiin kesällä 1789 Kustaan sodan merkittäviä yhteenottoja. Vaikka sade kasteli, se ei laistanut tunnelmaa – päinvastoin, se toi oman lisänsä aikamatkaan menneisyyteen.

Asiatuntevien oppaidemme, majuri evp. **Veli Kovanen** ja everstiluutnantti evp. **Ari Kuikan**, johdolla tutustuimme taistelujen kulkuun ja Porin prikaatin edeltäjän, Kuninkaallisen Porin rykmentin, ratkaisevaan rooliin. Erityisesti Porrassalmen taistelu jäi historiaan moraalisenä voittona, kun suomalaiset, mukaan lukien Porin rykmentin miehet, torjuivat ylivoimaisen vihollisen hyökkäyksen ja osoittivat poikkeuksellista urheutta.

Lipun tarina ja perinteen voima

Kyyrön taistelu oli raskas, ja siinä menetettiin suuri osa varustuksesta – myös rykmentin lippu repeytyi pahoin. Nuori kersantti **Karl Adolf Brakel** kuitenkin pelasti sen ja vei turvaan Mikkelin kirkkoon. Myöhemmin, Porrassalmen taistelun jälkeen, lippu jäi vihollisen käsiin ja kulkeutui Pietariin. Vasta vuosikymmeniä myöhemmin suomalaissyntyinen kenraalimajuri **Ernst Linder** osti riekaleisen lipun, kustansi sen entisöinnin ja palautti sen Suomeen Porin rykmentin upseerikunnalle – kunnianosoituksena rykmentin perinteille. Entisöity lippu paljastettiin Turun kasarmin upseerikerholla Porin rykmentin vuosipäivänä 16.2.1932 kenraali Linderin läsnä ollessa.

Perintö, joka elää

Kyyrön ja Porrassalmen taistelut eivät ratkaisseet sodan lopputulosta, mutta ne jättivät pysyvän jäljen suomalaiseen sotilasperinteeseen. Ne opettivat maaston hyödyntämisestä, puolustuksen järjestämisestä ja ennen kaikkea sitkeyttä – arvoja, jotka ovat

*Komentaja evp. Kimmo Salomaan
johdolla kuultiin mielenkiintoinen
katsaus Hanssin-Jukan vaiheikkaaseen historiaan. Kuva: Tuula
Rahkonen*

*Killan puheenjohtaja Seppo Vainio luovutti Mikkelin kaupungin
henkilöstöjohtaja Petri Mattilalle
killan historiateoksen muistoksi
kiltalaisten vierailusta*

yhä osa Porin prikaatin identiteettiä. Taistelujen vuosipäivää on vietetty perinnejoukkojen juhlapäivänä, ja niiden muistoa vaalitaan edelleen.

Päivän päätteeksi vierailimme Sodan ja rauhan keskus Muistissa ja Päämajamuseossa, jossa saimme kokea pysäyttäviä näkökulmia suomen historiaan. Näyttelyiden tärkein sanoma vierailijalle on, että sota ei ole vain historiaa – se on ihmisten kokemuksia, valintoja ja tunteita. Muisti haluaa tehdä näkyväksi sen, mitä sota merkitsee yksilölle ja miksi rauha on korvaamattoman tärkeää.

Yhteinen matka, yhteinen muisto

Retkemme ei ollut vain historiallinen katsaus menneisyyteen – se oli myös yhteisöllinen kokemus, jossa jaettiin muistoja, opittiin uutta ja vahvistettiin kiltahenkeä. Porrassalmen muistomerkillä lasketut kukat olivat hiljainen kunnianosoitus niille, jotka taistelivat ennen meitä. Samalla ne muistuttivat siitä, että historia elää meissä – ja että perinteet kantavat tulevaisuuteen.

*Porrassalmen taistelun muistomer-
kille laskettiin muistokukat.*

Maanpuolustusjärjestöjen superviikonloppu Tampereella

Viisi vapaaehtoisen maanpuolustuksen järjestöä kokoontui liittokokouksiinsa tekemään tulevaisuutta luotaavia päätöksiä. Maanpuolustuskiltojen liitossa tehtiin paljon henkilövalintoja.

Viiden maanpuolustusjärjestön yhteistä Samoilla Raiteilla -kokoustapahtumaa vietettiin Tampereella 21.–23.11.2025. Järjestelyistä päävastuun kantoivat Reserviläisliitto ja eri liittojen Pirkanmaan alueen toimijat. Kokouksiaan pitivät Maanpuolustuskiltojen liitto, Maanpuolustustaisten Liitto, Reserviläisliitto, Reserviläisurheiluliitto ja Suomen Reserviupseeriliitto. Kokouksissa käsiteltiin syyskokousrutiineina toimintasuunnitelmia ja talousarvioita, mutta myös henkilövalinnat olivat suuressa roolissa eri liitoissa. Kokoustapahtuman alussa järjestettiin lehdistötilaisuus, jossa julkistettiin jäsenille marraskuun alussa tehdyn mielipidekyselyn tulokset. Kysely lähetettiin hieman yli 50 000 jäsenelle, joista yli 10 200 liittojen jäsentä vastasi kyselyyn.

Maanpuolustusjärjestöjen tapahtuma alkoi juhlavasti Tampereen kaupungin vastaanotolla perjantaina Raatihuoneella. – Maanpuolustus kuuluu jokaiselle, totesi Tampereen kaupungin elinvoiman palvelualueen johtaja **Pekka Salmi** puheenvuorossaan raatihuoneella.

Maanpuolustuskiltojen liiton liittokokous ja liittovaltuusto kokoonoutuivat lauantaina 22.11. Liittokokous valitsi Puheenjohtaja **Marko Patrakkan** Lahdesta kahden vuoden jatkokaudelle. Muita ehdokkaita puheenjohtajaksi ei ollut. Uutena liittovaltuuston puheenjohtajana aloittaa kaksivuotiskaudella 2026–2027 **Urpo Karjalainen** Ratsumieskillasta. Liittokokous valitsi kaudelle uuden puheenjohtajan lisäksi 30 hengen liittovaltuuston. Uusiksi liittovaltuustoon jäseniksi valittiin Porin prikaatin killasta **Johannes Kossila**, **Sirpa Koskinen** Hämeen Jääkärikillasta, **Aarne Krogerus** Rannikkojääkärikillasta, **Marko Pänkälä** Seinäjoen Sotilaspiirin Killasta ja **Pekka Hennala** Ratsumieskillasta. Liittovaltuusto puolestaan täydensi liittohallitusta. Karjalaisen tultua va-

lituksi liittovaltuuston puheenjohtajaksi, hänen paikalleen liiton 1. varapuheenjohtajaksi loppukaudelle ja vuodeksi 2026 valittiin nykyinen 2. varapuheenjohtaja **Juha Mikkonen** Pohjois-Pohjanmaan Ilmatorjuntakillasta. Liittohallitukseen valittiin Mikkosen jäljellä olevaksi kaudeksi vuonna 2026 **Harri Koponen** Rannikkojääkärikillasta. Hallituksessa jatkavat vanhoina jäseninä vuosina 2026–2027 **Tuula Rahkonen** Porin prikaatin killasta, **Alberto Guidastri** Helsingin Sotilaspoliisikillasta ja uutena hallitukseen nousi **Sami Rantanen** Pirkanmaan Jääkärikillasta. Rantanen valittiin erovuoroisen **Tuomas Hallenbergin** seuraajaksi hallitukseen. Maanpuolustuskiltojen liitto pyrkii aktiivisesti lisäämään kansainvälistä yhteistyötä tulevalle kaudelle perinteisen ja kiinteän pohjoismaisen yhteistyön rinnalla.

Juhlavat päättäjäiset

Samoilla raiteilla tapahtuma näkyi juhlavasti myös katukuvassa. Viikonloppu päättyi maanpuolustusväen jumalanpalvelukseen, seppeleenlaskuun sankarihaudalla, maanpuolus-

tusjärjestöjen lippulinnan marssiin kaupungilla ja valtakunnalliseen maanpuolustusjuhlaan. Viikonloppu päättyi jumalanpalvelukseen, seppeleenlaskuun, maanpuolustusjärjestöjen lippulinnaan ja valtakunnalliseen maanpuolustusjuhlaan. Juhlapuheen maanpuolustusjuhlassa piti Puolustusvoimain komentaja kenraali **Janne Jaakkola**. Juhlassa Maanpuolustusmitalitoimikunnan puheenjohtaja vara-amiraali **Kari Takanen** palkitsi joukon liittoaktiiveja Maanpuolustusmitaleilla miekkujen kera. Maanpuolustuskiltojen liitosta maanpuolustusjuhlassa palkittiin hallituksen jäsen **Tuula Rahkonen** ja hallituksen jäsen **Alberto Guidastri**. Palkituista kolmas ja pitkän linjan kiltaveli **Risto Ruohosenmaa** Hämeen Jääkärikillasta oli estynyt tilaisuudesta ja saa mitalsinsa myöhemmin.

Teksti Ari pakarinen
Kuvat: Raimo Ojala

Puolustusvoimain komentaja kenraali Janne Jaakkola puhui sunnuntain maanpuolustusjuhlassa

Vara-amiraali Kari Takanen kiinnitti Maanpuolustusmitalit miekkujen kera. Maanpuolustuskiltojen liitosta mitalin saivat Tuula Rahkonen (vas) ja Alberto Guidastri.

Aliupseerikurssien kronikat

Kronikoiden kuvat: Rami Siltanen

1. jääkärikomppanian aliupseerikurssi

Komppaniassa herätys, ulos siirtymiseen aikaa kymmenen minuuttia. Varustus: urheiluvarustus.” Nämä lauseet voivat tarkoittaa tuoreelle aliupseerikurssilaiselle mitä tahansa, mutta ylös noustessa voit huomata, että kukaan ei pelkää, epäile tai emmi. He toimivat. Jokainen on valmiina siihen, mitä tuleva aamuliikunta tuo tullessaan, ja uskoo selviävänsä siitä. Oli se sitten urheilukentällä palauttavaa venyttelyä tai syksyisen Myllypuron läpi ryömistä. Tähän kulminoituu meidän koulutuksemme Suomen kansainvälisissä valmiusjoukoissa: olemme valmiita mihin vain, milloin vain, oli tehtävä mikä tahansa.

Ensimmäinen jääkärikomppania on antanut mahdollisuuden koulutautua mitä mielenkiintoisimpiin koulutushaaroihin tarkka-ampujista aina drone-operaattoreihin. Eri

koulutushaaroissa opitaan aliupseerille kriittisiä taitoja erilaisissa olosuhteissa ja kun päivän päätteeksi käymme harjoituksia yhdessä läpi voimme huomata, että jokaiselle on jäänyt eri asioita mieleen. Tämä mahdollistaa laajan ja monipuolisen oppimisen. Meidän aliupseerikurssilla on painotettu tehokkuutta, taitojen monipuolisuutta ja ennen kaikkea omista huolehtimista. “Jos olet itse valmis, auta muita.” Nämä taidot eivät ylety ainoastaan asepalvelukseen, vaan toimivat yleisinä avaimina elämässä pärjäämiseen. Korkean motivaation lisäksi yksiköämme yhdistää positiivisuus ja nopea sopeutumiskyky. Aliupseerikurssin alussa tuvat muuttuivat, kun koulutushaarakoulutus alkoi. Uusia ystävyyssuhteita luotiin nopeasti ja vanhat vahvistuivat entisestään. Korkeaa “me-henkeä” edistää lennokas

huumori, joka saa hymyn huulille tilanteessa kuin tilanteessa. Yhdessä koetut haasteet ja hassuttelut ovat luoneet sellaisen ryhmän, joka on opettanut jokaiselle aliupseerikurssilaiselle paljon armeijasta, mutta myös muusta olennaisesta. Tätä hienompaa porukkaa ja aliupseerikurssia saa etsiä — ja varmaa on se, että näitä hetkiä tullaan muistelemaan lämmöllä vuosien kuluttua.

Oppilas Rasmus Virtapuro

2. jääkärikomppanian aliupseerikurssi

“Hälytys!” huutaa meidän lähivartiomiehemme herättäen meidät samalla poteroista, jotka toimivat yön majoituksena. Eletään aamuyötä ja vartiomme on havainnut liikettä asemiemme edessä, eli on kiire pukea taisteluvarustus ja juosta asemiin. Aamulla jatkamme hyökkäämisen, puolustamisen sekä taistelujohtamisen hiomista hyvinkin intensiivisellä toistokoulutuksella.

Sellaista se niin sanottu “jääkäröinti” on. Jääkäri hyökkää, puolustaa ja johtaa säässä kuin säässä. Hän liikkuu jalan, pyöräillen ja ryömien, missä ikinä ollaankaan, maastosta riippumatta. Joku voisi kutsua tätä aika likaiseksi työksi, mutta jääkäri tekee hommansa ylpeydellä. Nämä asiat eivät kysy meiltä mielipidettä, vaan mittaavat asennetta. Asenne, sitkeys, joukkuehenki ja kyky nähdä huumoria tilanteissa, missä muut näkevät kurjuutta, ovat olleet olennaisia piirteitä kurssin edetessä. Jokainen meistä on oppinut, ettei johtajuus tarkoita pelkkää käskyjen

jakamista – se tarkoittaa vastuun kantamista itsestään sekä varsinkin kavereistaan.

Parasta kurssissa on ollut yhteishenki, joka on usein korostunut hiekan heikommissa hetkissä. Olemme nauraneet, taistelleet ja kehittyneet yhdessä, jolloin meistä on syntynyt hyvin nopeastikin tiivis porukka. Juuri se on tehnyt kurssista erityisen; halu auttaa toisia, ylittää omat rajat ja tehdä asiat kunnolla, vaikka se on vaatinutkin vähän ylimääräistä hienoa ja mutaa saappaasiin.

Kurssin arki on ollut kaikkea muuta kuin tylsää, välillä vähän liiankin vauhdikasta. Vaikka arki seuraa tiettyä kaavaa, päivät ovat olleet mielenkiintoisia. Välillä suunnataan luokkaan, välillä ampumaradalle tai yhdeksän kertaa kymmenestä menemme maastoon. Arki ei kuitenkaan ole aina pelkkää komentojen kuuntelua ja ryömistä, vaan monet parhaat hetket löytyvät tuvasta tai teltasta kaminan ääreltä päivän tapahtumia purkaessa.

Into on meillä edelleen korkealla. Olemme nyt matkalla kohti johtajuutta, vastuuta ja niitä hetkiä, kun muut katsovat meihin ja odottavat, että tiedämme, mitä tehdä, vaikka emme aina olisikaan täysin varmoja itsekään. Takana alkaa olla kurssi, joka on toiminut meille kasvun paikana sekä yksilöinä että ryhmänä. Varmaa on, että sitä tulee ikävä.

Oppilas John Blomqvist, oppilas Vee-ti Hytönen ja oppilas Siiri Hermiö

3. jääkärikomppanian aliupseerikurssi

Jääkärikomppanian osalta aliupseerikurssi on ollut monivaiheinen ja opettavainen kokonaisuus, jossa jokainen on päässyt kasvamaan niin sotilana kuin ihmisenäkin. Kurssi on tarjonnut mahdollisuuden kehittää omaa toimintaa vaativissa tilanteissa, joissa fyysiset ja etenkin henkiset rajat ovat tulleet tutuiksi.

Kurssin aikana olemme perehtyneet jääkärijoukon tehtäviin niin puolustus- kuin hyökkäystaisteluisa. Harjoitukset ovat sisältäneet laajasti taistelutekniikkaa, johtamisharjoituksia sekä paljon ammuksia, joissa on harjoiteltu johtamaan ryhmää paineen alla. Maasto- ja taisteluolosuhteissa on korostunut ryhmien yhteishenki ja yhteistyökyky. Kukaan ei pärjää yksin, vaan on turvauduttava omaan ryhmään.

Kurssin arki on ollut tiivistä ja vaihtelevaa. Ensimmäinen kurssin viikko kului lähes kokonaan oppi-

tunneilla ja viimeiset viikot erilaisissa taisteluharjoituksissa. Välillä on jouduttu venymään aikataulujen ja olosuhteiden vuoksi, mutta yhteishenki on kantanut pitkiäkin päiviä läpi. AUK:n aikana on opittu arvostamaan ryhmän merkitystä – yksin ei selvitä, mutta yhdessä päästään pitkälle. Jokainen on joutunut ottamaan vastuuta ja oppinut luottamaan siihen, että vierellä toimiva kaveri tekee samoin.

Kirjoitushetkellä kurssin mieleenpainuvimpia hetkiä ovat olleet KH-koe ja eri taisteluharjoitukset. KH-koe oli raskas niin fyysisesti kuin henkisesti, etenkin todella pitkän valveillaoloajan takia. Itse koe aloitettiin vasta illalla, jolloin koko yö marssittiin aamunsarastukseen asti suorittaen välillä erilaisia rasteja, joissa testattiin osaamistamme eri jääkäritehtävissä. Jääkärikomppanian kurssilla tarvitaan niin fyysistä kuntoa, kuin mielen lujuutta. Myös

yhteiset vapaahetket ja huumori ovat olleet tärkeä osa kokonaisuutta. Niissä on syntynyt ystävyssuhteita, jotka jatkuvat varmasti palveluksen jälkeenkin.

Jääkärikomppanian kurssin tekee erityiseksi sen monipuolisuus ja joukon vahva henki. Jokainen on tullut erilaisista taustoista, mutta yhteinen tavoite ja halu kehittyä ovat hitsanneet meidät yhteen. Jääkärikomppanian AUK on ollut vaativa, mutta samalla palkitseva kokemus, joka on jättänyt pysyvän jäljen meihin kaikkiin.

Oppilas Tuukka Hakala

Pioneerikomppanian aliupseerikurssi

”Pura toteuta!”, kuuluu käsky ja täynnä tarmoa, sekä rohkeutta oleva pioneeriryhmä lähtee liikkeelle. Kulku-uralla on havaittu vihollisen suojamiinoite, joka estää jääkärikomppanian hyökkäyksen vauhdikkaan etenemisen. Ryhmässä jokainen pioneeri tietää oman paikansa, ja tehtävän toteuttaminen aloitetaan. Vihollisen armoton tulenkäyttö ja painostus tekevät tilanteesta kuumottavan, mutta pioneeri ei pelkää tukalimmissakaan tilanteissa. Pioneerien kruununjalokivenä tunnettu putkiraivain saadaan kasaan nopeasti, ja se työnnetään syvälle vihollisen miinoitteeseen. Massiivisen räjähdysken ja savupilven saattamana ryhmä juoksee raivatun aukon läpi, ja taistelun pauhun keskellä kajahtaa huuto: ”Ei miinoja!” Jääkärikomppanian joukot pinokovat aukon läpi, ja jatkavat hyökkäystaistelua. Tehtävä on onnistunut, ja pioneerit siirtyvät pois alueelta odottamaan seuraavaa kriittistä tehtävää.

Pioneerikomppanian koulutus on erittäin monipuolista ja mielenkiintoista. Palveluksensa aikana varusmiehet harjaantuvat lukuisissa erilaisissa tehtävissä. Eräänä päivänä koulutuksessa voidaan keskittyä liikkeenedistämiseen, toisena taas suluttamiseen, ja kolmantena perehdytään räjähteiden turvalliseen käsittelyyn. AUK 1:n aikana aliupseerioppilaat syvenyvät pioneeritoiminnan peruspilareihin, kuten suluttamiseen ja liikkeenedistämiseen ja AUK 2:n aikana painopiste siirtyy johtaja- ja kouluttajakoulutukseen. Tämän lisäksi aliupseerikurssi perustuu vahvasti vertaisjohtamiseen, mikä tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden kehittää johtamistaitoja jatkuvasti ja nousujohteisesti.

”Kerran pioneeri, aina pioneeri.” Tämä sanonta tiivistää loistavasti pioneerien vahvan ryhmähengen ja syvän aselajiympäryyden, joka ei koskaan sammuu. Samanlainen yhteishenki on havaittavissa myös omalla aliupseerikurssillamme. Kurssin

alussa joukkoomme liittyi varusmiehiä muista varuskunnista ja prikaateista, mikä loi omat haasteensa ryhmän kiinteydelle. Kaikkien onneksi he sopeutuivat ryhmään nopeasti, ja tästä monimuotoisesta joukosta muodostuikin hetkessä uskomattoman vahva ja tiivis ryhmä. Kaikki, mitä teemme, tehdään huolellisesti ja täysillä, huumorilla höystettynä ja pilke silmäkulmassa. Kurssin aikana yhdessä koetut haasteet ja tiivis yhteishenki ovatkin luoneet pohjan elämänmittaisille ystävyssuhteille, ja uskon jokaisen kurssille osallistuneen muistelevan tätä aikaa lämmöllä vielä vuosien päästä.

Oppilas Arttu Pekkala

Kranaatinheitinkomppanian heitinlinjan aliupseerikurssi

”Rynnäkkökivääri paina ei mitään, siksi mä heittimen selkääni lisää.” Tämä on kranaatinheittimiehen asenne: valmiina vaikuttamaan ja tukemaan jääkärijoukkoa hieman raskaammalla kalustolla. Tulikomentoja! Kun käsky kajahtaa, heitinmies suuntaa putken vihollista kohti ja valmistautuu ampumaan välittömästi. Oli kyseessä 81- tai 120-millinen heitin, heitinjoukkueen perustoimintatapa on aina sama. Etulinjan takaa ammutut kranaatit pakottavat vihollisen pitämään päänsä alhaalla samalla, kun omat joukot etenevät. Tuli on voimakasta ja tulenjohtajien ansiosta tarkkaa. Kranaatinheittimen koulutus on yksi palveluksen mielenkiintoisimmista osista. Olemme oppineet toimimaan heittimellä, liikkumaan joukkueena ja toteuttamaan tehtäviä saumattomasti yhdessä. Joukkue asettaa tuliaseman, ampuu määrättyyn kohteeseen ja siirtyy sieltä kalusteineen salamannopeasti. Vihol-

liselle ei anneta aikaa selvittää, mistä kranaatit alkavat sataa. Koulutus alkoi perusteista ja muuttui kerta kerralta haastavammaksi ja kiehtovammaksi. Jokainen pääsi harjoittelemaan kaikki tehtävät, jotta meistä kasvaisi päteviä heittimen johtajia omille alaisillemme. Koulutuspäivät alkavat heitinhalilla, jossa kalusto lastataan ajoneuvoon ja heitin kiinnitetään vetoaisaan. Siirtyminen tapahtuu useimmiten autolla, ja saapuessa kohteeseen taistelijat ryntäävät ulos laittamaan heittimen ampumakuntoon mahdollisimman nopeasti. Toistojen kautta opimme karsimaan aikaa ja hiomaan toimintamme tehokkaaksi. Harjoituksissa vaadittiin hyvän tuliasematoiminnan lisäksi vahvaa ryhmähenkeä. Arki kului johtajuuden teoriaopetuksessa ja maastossa tulitoimintaharjoituksissa. AUK:n alussa keskitettiin heittimen mekaanisiin toimintoihin, tarkkuuteen, nopeuteen

ja turvallisuuteen. Vähitellen opittiin toimimaan joukkueena, ja maastoharjoituksissa toteutettiin erilaisia taisteluskenaarioita. Yksi palkitsevimmista tunteista syntyy, kun onnistuu toteuttamaan käsken määräraikaan mennessä. Silloin tietää olevansa tuki omille joukoille sillä hetkellä, kun he sitä eniten tarvitsevat. Parhaiten mieleen on jäänyt heittimen valtava paino – se kasvattaa sekä voimaa että luonnetta, ja tekee taistelijasta vahvemman kuin hän itse tunsikin olevansa.

Oppilas Mudar Algaya

Kranaatinheitinkomppanian tulenjohtolinjan aliupseerikurssi

Kurssin alkaessa uusille aliupseerioppilaille kerrottiin, että tulenjohtolinjalla on tapana muodostaa tiivis ryhmähenki. Aamujen määrän huvetessa tuskin kenellekään jäi epäselväksi, mikä henkeä todella luo. Yhteiset koettelemukset yhdistävät, eikä kukaan kurssilla säästy tulenjohtolinjan koettelemuksilta.

Tulenjohtajan ja tulenjohtoryhmän tehtävä on suomalaisessa sodankäynnissä korvaamaton. Nykyaikaisen sodan painopiste on epäilemättä epäsuorassa tulossa, joka laskeutuu taivaalta yllättäen ja tuhovoimaisesti. Osuakseen tuli on kuitenkin ohjattava maaliin, eikä tehtävä ole helppo. Tulenjohtolinja muovaakin oppilaistaan niin fyysisesti kuin henkisesti resilienttejä jääkäreitä, jotka kulkevat tukemansa joukon edellä valmiina laskemaan ja mittaamaan maaleja pahimmillaan sekuntien varoitusajalla. Rankan sotaharjoituksen lyhyet yöt ja niukat ateriat rasittavat epäilemättä kesäpäiväkin mieltä mutta ne hetket,

kun uinuu hätämajoitteessa kaveri ainoana lämpönä, yhdistävät tavalla, jota on muuten vaikea saavuttaa.

Vaikeimmatkin haasteet totta kai kruunaa aina se, että pääsee harjoittamaan leipälajiaan eli johtamaan tulta. Kun maali on paikannettu ja tulikomento kirjattu ylös ja viestitetty, alkaa muutaman pitkän minuutin odotus. ”Tuliyksikkö ampuu” – ja se todella ampuu. Iskemät sataavat maaliin peittävästi ja savupilvet nousevat korkeuksiin. Silloin ymmärtää todella oman tehtävänsä vakavuuden ja arvon. Tulenjohtopaikalta irtautuessa ei kylmää tuulta edes huomaa, kun mielessä soi räjähdysten äänet.

Toisaalta palvelukseen on kuulunut myös linjan salibandypelit kouluttajien kera ja illalla järjestetyt teorian tukiopetushetket tehtävistään aidosti kiinnostuneiden varusmiesjohtajien kanssa. Rakkaus lajiin siis sykkii vahvasti myös niinä päivinä, kun joutuu verryttelemään

silmäluomiaan oppituntien välisillä tauoilla.

Aliupseerikurssin arki on tietenkin vaihdellut paljon, eikä yhdenlaista tavallista viikkoa voi kuvata. Kaikkia päiviä on kuitenkin yhdistänyt monivärinen joukko tulevia tulenjohtajia ja tulenjohtoaliupseereita, jotka ovat sinnikkäästi kantaneet oman kortensa kekoon ryhmän yhteisen hyvän puolesta. Ehkäpä tulenjohtolinjan taipumus sitoa tiukkoja suhteita ei ole sattumaa, vaan tehtäessä yhtä tärkeimmistä sotatantereiden tehtävistä on kyettävä tulemaan toimeen ja kukoistamaan erilaisissa ryhmissä.

Oppilas Otto Järvenpää

Panssarintorjuntakomppanian panssarintorjuntalinjan aliupseerikurssi

“**V**ihollisen paksu, 200 metriä. Onko maali selvä?” kuuluu ryhmänjohtajan radiosta. Ryhmänjohtaja välittää tiedon panssarintorjunta-asein varustetuille ryhmän jäsenille, jotka alkavat etsiä tähtäinkuvaa tuhotakseen vihollisen taistelupanssarivaunun. Taistelijat löytävät panssarivaunua esittävän pyöräilevän alikersantin ja käskyn saatessaan tuhoavat kohteen kuvainnollisesti.

Panssarintorjuntalinjalla meidät koulutetaan pysäyttämään ja tuhoamaan panssarivaunuja. Tämän myötä koulutukseen kuuluu erilaisten sinkojen ja ohjusten käyttäminen sekä perinteiset panssarintorjunnan taistelumenetelmät. Lisäksi harjoitellamme aliupseerikurssiin kuuluvaa johtamista kasarmilla vertaisjohtamisen ja maastossa esimerkiksi ryhmänjohtajatehtävien myötä. Kurssin edetessä lisääntyvä vastuu

valmistaa tulevia johtajatehtäviä.

Arki aliupseerikurssilla on vaihtelevaa. Toisena päivänä kiipeämme jyrkkiä ylämäkiä painavat ampujalat olalla harjoitellen asema- ja asemenoa, kun taas toisena harjoitellamme simulaattoriluokassa ohjuksilla ampuamista samalla opiskellen niiden teoriaa. Panssarintorjuntalinja vaatii fyysisen suorituskyvyn lisäksi päättävyyttä sekä kärsivällisyyttä. Päättävyyden avulla selviää raskaimmistakin päivistä. Kärsivällisyys puolestaan on tarpeen maastossa useita tunteja paikallaan tuliasemassa odottaen vihollisen panssarivaunun saapumista tuhoamisalueelle.

Aliupseerikurssistamme erityisen tekee yhteinen kiinnostus panssarintorjuntaa kohtaan sekä halu puhalttaa yhteen hiileen. Kaveria ei jätetä, vaikka vauhti hidastuisi NLAW-ohjuksen painosta. Raskaimmat hetket

ovat loppujen lopuksi olleet aliupseerikurssin parhaita sekä ikimuistoisimpia. Esimerkiksi koulutushaaramarssi tarjosi jokaiselle mahdollisuuden ylittää itsensä joukon samalla hitsautuessa yhteen. Harva asia yhdistää joukkoa yhtä paljon kuin pitkät päivät ja väsyneet vitsit.

Oppilas Ronja Gröhn

Panssarintorjuntakomppanian tiedustelulinjan aliupseerikurssi

Kylmä, märkä, nälkä ja väsymys – nelikko, joka on seurannut meitä koko viikon kuin varjo. On pitkän reissun viimeinen aamu maastossa, ja havahdun oman tilanteeni kurjuuteen. Lähdän silti liikkeelle – pysähtyminen ei ole vaihtoehto. Märät sukkani läpsähtelevät yhä raskaammin askel askeleelta. Kuivuuden tunteesta on tullut jo kaukainen unelma. Hengitys höyryää hiljaisessa aamussa, ja jokainen liike tuntuu vaativan enemmän kuin edellinen. Kaivan rinkastani viimeisen taistelumuonapussin, sen jonka olin jättänyt hätävaraksi, ja istahdan hetkeksi kannon päälle. Oloni on rehellisesti surkea. Katson ympärilläni, näen saman tarinan jokaisen kasvoilla: väsyneet silmät, likaiset posket ja sen hiljaisen päättävyyden, joka on kantanut meidät tänne asti. Vatsassa kurnii, poskia kirvelee ja harjoitus painaa, mutta samalla sisällä sykkii outo tyyneys – se tunne, kun tajuaa, että on jo selvinnyt pahimman yli.

Tiedustelu-aliupseerikurssilla meistä on koulutettu vahvoja johtajia, jotka osaavat nähdä, kuulla ja ymmärtää enemmän kuin mitä paljaalla silmällä näkyy. Olemme oppineet liikkumaan hiljaa ja huomaamattomasti, tekemään havaintoja paineen alla ja viestittämään tiedon eteenpäin niin, että sillä on merkitystä. Meidät on opetettu johtamaan pieniä ryhmiä, tekemään nopeita päätöksiä epävarmuuden keskellä ja pitämään toiminta kasassa, vaikka olosuhteet olisivat kaikkea muuta kuin idealiset.

Koulutus on ollut vaativaa, mutta rehellistä – se antaa juuri sen verran kuin siihen itse laittaa. On marssittu, suunnistettu ja tähyilty. On oltu useita päiviä maastossa, nukuttu saateessa, herätty pimeään ja jatkettu, vaikka jokainen lihas on huutanut vastaan. Fyysinen rasitus on ollut kuitenkin vain osa isoa kokonaisuutta. Tärkeintä lopulta on ollut aina henkinen kestävyys: se, ettei anna

periksi edes silloin, kun kaikki syyt siihen olisivat olemassa. Kurssilla on vaadittu oma-aloitteisuutta, tarkkuutta ja halua oppia – ei siksi, että joku käsklee, vaan siksi, että tietää, miksi sitä tositilanteen sattuessa tarvitaan.

Parasta kurssissa ei lopulta ollut yksikään onnistunut harjoitus tai täydellinen tehtävä, vaan ne hetket, kun olimme täysin poikki, mutta silti jatkoimme. Erityisesti mieleen ovat jääneet ne hetket, kun väsyneenä ja märissä varusteissa katsoi ympärilleen ja näki, ettei kukaan ollut yksin. Juuri se tekee tästä joukosta erityisen – luottamus ja yhteishenki, joita ei voi opettaa luokassa. Me olemme joukko, joka ei luovuta.

Oppilas Miro Takala

1. patterin aliupseerikurssi

Pimeässä ollaan juuri ajettu ase-miin. Tulipatterin tykkien paikat on merkitty ja tykit on saatava am-pumavalmiuteen mahdollisimman nopeasti. Jokainen tietää oman tehtävänsä ja on valmistautunut henkisesti suoritukseen. Varusteita on paljon ja laatikot painavat, mutta aliupseerioppilas ei hätkäh-dä. Hetken kuluttua pimeän met-sän halki kuuluu komento "Ampu-makuntoon", ja tehtävä on alkanut.

Tykin äärellä jokainen kantaa vas-tuuta sekä omasta työstä, mutta myös ryhmänsä onnistumisesta. Pie-nikin virhe saattaa vaikuttaa koko tulipatterin toimintaan. Siksi har-joitukset ovat yhtä aikaa tarkkoja ja erittäin intensiivisiä. Oppilaat ovat oppineet suunnittelemaan ja johta-maan tehtäviä, käyttämään viestivä-lineitä ja varmistamaan, että tulipat-teri toimii kuin hyvin öljytty kone.

Kurssi on ollut fyysisesti vaativa. Vaihtelevat sääolosuhteet, painavat laatikot ja unettomat yöt koettele-vat voimia ja kestävyyttä. Henkisesti kurssi haastaa jokaisen oppilaan ra-jat. Päätöksiä on tehtävä väsyneenä ja stressin alla, mutta silti on pysyt-tävä rauhallisena ja pystyttävä pitä-mään huolta omasta ryhmästään. Vaikeudet eivät kuitenkaan lannis-ta kurssilaisia, sillä vastoinikäymiset selätetään huumorilla ja hyvällä yh-teishengellä. Kun sade piiskaa telt-taa ja varusteet kastuvat, nauru ja huonot vitsit pitävät ryhmän kasa-sa tavalla, jota ei oppikirjasta löydä.

Kurssin aikana oppilaista on kasva-nut johtajia. Jokainen on oppinut luottamaan toisiinsa, kantamaan vastuuta ja asettamaan oman ryh-mänsä itsensä edelle. Kurssilla ei opeteta pelkästään tykin käyttöä, vaan myös johtamista vaikeissa olo-

suhteissa. Kun tykki lopulta jylisee harjoituksen päättyessä, jokainen raskas laatikko ja jokainen päätös on ollut osa oppimista ja kasvua joh-tajana.

Kurssin päätteeksi haluan kiittää jokaista oppilasta ikimuistoisista yhteisistä hetkistä, rankoista har-joituksista ja tiiviistä ryhmähen-gestä, joka on syntynyt vain yhdes-sä kohdatuista vastoinkäymisistä.

Oppilaskorpraali Anton Kähkönen

2. patterin aliupseerikurssi

Aliupseerikurssi koostuu 2. patte-riassa sää- ja viestilinjasta. Kurs-sin aikana molemmat linjat ovat tehneet paljon yhteistyötä, jolloin kurssista on hioutunut hyvä ja osaa-va porukka. Sää tuottaa luotaamalla tykistölle säätietoja, joiden ansiosta tykit osuvat maaleihinsa. Viesti puo-lestaan rakentaa viestiyhteydet ja perustaa komentopaikat, mikä mah-dollistaa tykistön toiminnan. Kurssi-henki on ollut huikea, vaikka olem-me lähtöisin eri yksiköistä ja jopa varuskunnista. Jääkärit ja uttilaiset ovat sukeltaneet sujuvasti tykkimies-ten kanssa parikaapelin ja sääpallon saloihin.

Kuusi viikkoa kestävä aliupseeri-kurssin ensimmäinen vaihe alkoi tiukalla oppituntirutistuksella, jon-ka aikana saimme teoreettiset pe-rusteet johtamiseen. Näitä opittuja tietoja testattiin heti seuraavalla vii-kolla koko Satakunnan tykistöryk-mentin aliupseerikurssien yhteises-sä jalkaväen taistelu- ja ampumahar-joituksessa. Nelipäiväinen harjoitus koetteli tuoreita oppilaita fyysises-ti ja henkisesti, mutta tarjosi myös onnistumisen kokemuksia. Esimer-

kiksi ryhmän puolustusammunnat sekä valoisalla että pimeällä jäivät kaikkien mieleen unohtumattomina muistoina. Myös sotilaan perustai-dot kertautuivat hyvin, mistä tuleme varmasti hyötymään johtajakau-della.

Intensiivisen asemarallin ja tet-saamisen jälkeen pääsimme jälleen omien hommien pariin kasarmille niin viestin kuin säänkin osalta. Pa-lauttelimme mieleen koulutushaa-rakauden oppeja ja valmistauduim-me seuraavan viikon Tykistökoulun ampumaharjoitukseen. TYKKAH haastoi osaamistamme omissa teh-tävissämme ja siellä konkretisoitui aidosti eri aselajien yhteistoiminta. Tykit eivät olisi voineet ampua, jos viestiyhteyksiä ei olisi rakennettu tai sääsanomia viestitetty. Pääsimme ensimmäistä kertaa myös näkemään ja kuulemaan tykkien ja K9-panssa-rihaupitsien tulitoimintaa. Tykkien laulaessa tiesimme, että omat hom-mat oli tehty kunnolla ja kokonai-suus pelitti. Tämä harjoitus oli vasta esimakua tulevasta, ja jääme in-nolla odottamaan tulevia koettele-muksia seuraavien parissa.

Aliupseerikurssin ensimmäinen puolisko on antanut meille hyvän pohjan johtajaksi kehittymiselle, sekä ihmisenä kasvamiselle. Kaikki ovat saaneet mieleenpainuvien ko-kemusten lisäksi myös uusia elämän-mittaisia ystävyyssuhteita ja tarinoi-ta kerrottavaksi jälkipolville. Mat-kalle on sattunut niin kommelluksia kuin onnistumisiakin. Välillä kampi on ollut hukassa, ja välillä olemme hihitelleet mättäällä väsymyksestä huolimatta. Epäonnistumistenkin sattuessa henki on pysynyt hyvänä ja tehtävä on saatu lopulta suoritet-tua onnistuneesti, vaati se, kuinka monta yritystä tahansa.

Lopuksi haluamme kiittää henki-lökuntaa, etenkin kurssin koulutta-jia, mielekkästä ja onnistuneesta toteutuksesta, sekä apukoulutta-jia tuesta ja neuvoista. Ilman heitä olisimme olleet monesti hukassa, muutenkin kuin koulutushaaram-me asioissa. Lisäksi kiitos kuuluu jokaiselle kurssilaiselle, joka on ol-lut mukana luomassa ikimuistois-ta ajanjaksoa elämässämme. Meistä ringeten pelaajista ja oman elämäm-me Pekka Poudista on muodostunut pirun jäykkä porukka. Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin. Yk ok. Oppilaat Jaakola ja Kuronen

Raketinheitinpatterin aliupseerikurssi

Raketinheitinpatterin aliupseerikurssi alkoi yhteisillä oppitunneilla muiden Satakunnan tykistörykmentin aliupseerikurssien kanssa. Oppitunneilta saimme perusteet johtajana ja kouluttajana toimimiseen sekä saimme koulutusta johtajana tarvittavaan esiintymistaitoon.

Aliupseerikurssin toisella viikolla osallistuimme Satakunnan tykistörykmentin yhteiseen jalkaväkiharjoitukseen, jossa pääsimme tuomaan käytäntöön ensimmäisen viikon oppitunneilla opittuja tietoja. Harjoittelimme ryhmän- ja partiojohtamista taisteluammuntojen merkeissä, sekä pääsimme hieman sivuamaan myös joukkueen johtamista. Yksi harjoituksen mieleenpainuvimmista osista oli viimeisenä iltana toteutetut puolustusammunnat pimeällä. Kaiken kaikkiaan harjoitus ryhmäytti kurssia hyvin, sillä aikaa jäi myös kurssitovereihin tutustumiseen.

Toinen AUK I -jakson mieleenpainuva harjoitus oli patterin perustamisharjoitus, jossa komentopaikkalinjan oppilaat pääsivät tutustumaan laajasti eri tehtäviin sekä tekemään paljon yhdessä. Edes viime ja sateinen sää tai vähäiset yöunet eivät tekemistä haitanneet, vaan harjoitus painettiin loppuun saakka hyvällä tekemisen meiningillä. Panssarivaununlinjan oppilaat saivat harjoituksessa syventävää koulutusta tulikomentojen suorittamiseen heittimillä.

AUK I -jakson lopulla komento- ja paikkalinjan oppilaat saivat tietää omat tulevat tehtävänsä, joihin he pääsivät tutustumaan tarkemmin AUK II -jakson harjoituksissa. Northern Strike 25 -harjoituksessa panssarivaununlinjan oppilaat pääsivät toteuttamaan oikeita tulikomentoja ja ampumaan heittimillä talvisissa olosuhteissa.

AUK II -jakso sisältää myös muita

harjoituksia, joissa pääsemme harjoittelemaan kouluttamista sekä johtamista. Lisäksi kurssin toinen osa sisältää paljon syventävää koulutusta omiin tehtäviin patterin sisällä.

Aliupseerikurssi juuri raketinheitinpatterissa on ollut hieno kokemus, koska saimme tehdä ainutlaatuisia asioita, joita vain harva pääsee palveluksessa tekemään. Kurssilla on ollut hyvä yhteishenki ja huonotkin hetket ovat tuntuneet vähemmän ikäviltä hyvässä seurassa. Johtajapolullamme olemme vasta alkuvaiheessa, mutta kiitos laadukkaan koulutuksen ja hyvän oppimisympäristön, olemme saaneet hyvän pohjan johtamiskautta varten.

Oppilas Jenni Sormunen
Oppilas Maria Pannula

Suojelukomppanian aliupseerikurssi

Saaumiserän 2/25 aliupseerilinjän aloitus on ollut haasteiden ja onnistumisien kautta oppimisen iloa.

Koulutushaarajakson aikana meille muutti Parolasta, Vekaranjärveltä ja Kainuusta uusia tuttavuuksia, sekä pysyviä kavereita. Heidän kanssaan olemme kouluttautuneet erilaisiin johtotehtäviin.

Olemme parhaimmillamme tilanteissa, joissa monella meni sormi suuhun. Kun VIRVE-radiosta kuuluu ilmoitus kemiallisesta hyökkäyksestä, tulipalosta tai liikenneonnettomuudesta, riennämme apuun. Jokainen meidän taistelijamme varustautuu oikealla tavalla, sekä tietää oman paikkansa tehtävässä. Tällöin saamme tehtävän hoidettua tehokkaasti ja onnistuneesti maaliin. Näihin tehtäviin harjoittelua on ollut runsaasti, jotta toimintamme tulee automaationa. Tällaisten harjoitusten myötä vähennämme riskejä omassa sekä muiden toiminnassa.

Suojelutiedustelun lisäksi erikoistumme sammutus- ja pelastustehtäviin. Erityisesti pelastustehtävät ovat meidän 2/25 saaumiserän heiniä. Sammutus- ja pelastustehtävien harjoittelu on ollut monipuolista ja laajaa. Olemme päässeet harjoittelemaan monia taitoja aina auton pilkkomisesta, palavien kohteiden ja rakennusten sammuttamiseen. Monella meistä ei ole entuudestaan osaamista näihin tehtäviin, mutta autamme toisiamme ja edistämme kaikkien tasavertaista oppimista.

Kuten tapana on sanoa: olemme Suomen parhaat tällä koulutushaarella, toisaalta olemme myös aina maanpäällinen koulutushaara, joka kouluttaa suojelutiedustelua, sekä sammutus- ja pelastustoimintaa Puolustusvoimilla.

Aliupseerikurssin toisen puolikkaan päättyessä tunnelmat ovat varmasti hyvin haikeat vieraspaikkakuntalaisten lähtiessä takaisin omiin

kotiyksiköihinsä. Kaiken yhdessä kokemamme jälkeen, heistä jää varmasti ikuisia ystäviä.

Katsoessamme tulevien alikersanttien toimintaa, voimme todeta tammikuussa aloittavien uusien alokkaiden olevan hyvissä käsissä. Perustaistelumenetelmien ja aselajiosaamisen lisäksi, olemme oppineet toisiltamme hyvin paljon. Paras oppi johtamisesta on saatu, kun olemme päässeet toimimaan vuorotellen yhden viikon ajan oppilasjohtajina eli suojelulinjan vanhimpina.

Tätä parempaa porukkaa saa haakea kaukaa.

Oppilas Marjanen
Oppilas Ojala

Sotilaspoliisikomppanian aliupseerikurssi

Sotilaspoliisilinjän aliupseeripilaat ovat kerääntyneet käskynantomuotoon ja jokaisen suu taituu tyytyväiseen virneeseen joukkueenjohtajan käskiessä ottamaan rakennuksen haltuun. Rakennetulla alueella toimimisen mielekkyys näkyi oppilaissa jo kurssin ensimmäisinä päivinä kun yhdessä supistiin innoissamme tulevasta koulutuksesta. Kurssin aikana olemme harjoitelleet rakennetulla alueella taistelemisen perusteita ja hioneet taitoja partio- ja ryhmäkoossa toimimiseen. Koulutushaaramme on osoittautunut ennakoitua monipuolisemmaksi sillä koulutus antaa kyvyt taistella sekä rakennetulla alueella että maastossa.

Aliupseerikurssi tarjoaa valmiudet johtaa ryhmää monenlaisissa ympäristöissä ja tehtävissä. Kurssin alku keskittyi johtamisen teoriaan ja kokeneet johtajat jakoivat näkemyksiä hyvästä johtamisesta. Emme ole kuitenkaan liikaa joutuneet kuluttamaan aikaa luokan penkeillä maas-

tohausut jalassa. Kurssin edetessä olemme päässeet käytännössä soveltamaan oppitunneilta opittuja asioita vertaisjohtamisen kautta ja sisältö on pysynyt mielenkiintoisena viikottain vaihtuvien aihekokonaisuuksien ansiosta. Olemme muun muassa harjoitelleet aluevalvontaa, kohteensuojausta ja joukkueen hyökkäystä maastossa. Koulutuksemme ollessa mielenkiintoista ja palkitsevaa, on se myös vaativaa. Tehtävämme vaativat hyvää psyykkistä kestävyyttä sekä fyysistä kuntoa ja kurssin aikana olemmekin tottuneet päivittäin vetämään lenkkitossut jalkaan yhteistä aamuliikuntaa varten.

Meidän aliupseerikurssimme arki lipuu eteenpäin tasapainoisesti yhtenä joukkona vaikka kurssilaisia onkin kahdesta eri varuskunnasta. Niinisalosta Säkylään tulleet oppilaat ovat sulautuneet osaksi tiivistä porukkaamme. Ajatus siitä, että emme kaikki vietä loppupalvelusta saman katon alla tuntuu haikkealta. Avain hyvään ryhmähenkeem-

me on toistemme auttaminen sekä kannustaminen, joka korostuu parhaiten niin fyysisesti kuin henkisesti raskaiden harjoitusten aikana. Yhdessä suoriudumme vaikeistakin tehtävistä ja päivän päätteeksi yhteinen huumori keventää tunnelmaa tuvisammme. Rohkeus, sinnikkyys ja ylpeys ovat piirteitä, jotka näkyvät kurssin arjessa ja pitävät tason korkealla. Monen mielestä kurssin ikimuistoisimmat hetket koettiin taistelu- ja ampumaharjoituksessa, jossa pääsimme testaamaan yhteistyö- ja johtamistaitojamme muun muassa pimeässä toteutetuissa ammunnoissa. Olemme aliupseerikurssilla kasvaneet ja kehittyneet yhdessä ja odotamme jo innolla tulevia haasteita, joissa pääsemme hyödyntämään oppimiamme taitoja.

Oppilas Senni Saari ja Oppilas Veeti Akkanen

TIEDK radistilinja

TIEDK tiedustelulinja

Tiedustelukomppanian aliupseerikurssi

Kuulas lokakuinen aamu ryhtyy luomaan ensikajastusta taivaanrannan takana. Iäkäs ukoteeri on jo asettunut odottamaan syyssoitimen alkua erään Satakunnassa sijaitsevan suon syrjään. Vielä on hämärää. Yhtäkkiä lintu valpastuu sen kokeneitten silmien erottaessa liikettä kuusien lomassa, kun kolmen merkillisen hahmon ääriiviivat piirtyvät esiin: saappaat astuvat äänettömästi, reppu on tukevasti selässä ja lierihattu peittää kasvot varjoihin. Hahmot ovat miehiä, joita nyky-yhteiskunnasta on yhä vaikeampi löytää. He eivät erotu metsästä, vaan paremminkin kuuluvat

sinne. Kyseessä on tiedustelupartio palaamassa tehtävältä, jossa selvitetiin onnistuneesti vihollisen tarkka sijainti, määrä ja laatu. Ainoa havainto usvaiselle suolle katoavista sisseistä jäi yksinäiselle teerikoiraalle.

Yllä kuvatun kaltaisiin suoritukseen on pyritty ja jopa yllettykin Niinisalon tiedustelukomppanian aliupseerikurssilla. Aselajimme on vaatimuksiltaan kova, mutta siksi myös erityisen palkitseva. Koulutuksessa korostuvat erityisesti erä- ja selviytymistaidot, korkea fyysinen ja psyykinen toimintakyky sekä oman ryhmän merkitys. Aliupseerikurssi

tuottaa tiedusteluryhmiin piinkovaa johtajaa ainesta sissiradistien, tulenjohtoaliupseerien ja ryhmävarajohtajien muodossa. Kurssin aikana on testattu niin fyysisen kestävyden kuin henkisen kantin rajoja, ja tehtävissä onnistuminen edellyttääkin niitä molempia. Johtamista olemme päässeet harjoittelemaan vertaisten kanssa moninaisissa yhteyksissä kasarmi-arjesta taistelumuntoihin.

Päällimmäisenä kurssista jää mieleen yhteishenki.

Haasteiden selättäminen yhteisvoimin kokosi hyvin erilaisista paikoista ja lähtökohdista saapuneista oppilaista tiukan nipun, jonka apuun ja tukeen jokainen pystyy luottamaan. Myös epäonnistuminen on olennainen osa oppimista, ja erityisesti näissä tilanteissa kurssitoverien tuki ja jaettu kehittymisen halu ovat olleet arvokas voimavara. Yhteinen huumori piti mielialan korkeana niin kasarmilla kuin Kitunevalla. Kaiken kaikkiaan kuluneet 12 viikkoa ovat tarjonneet toveruutta, ainutlaatuisia oppimismahdollisuuksia, unohtumattomia kokemuksia ja hienoja tarinoita, joita tullaan varmasti kertomaan monilla leiritulilla vielä vuosienkin päästä.

Oppilaat Katajala Henri ja Vainio Arttu

Lentotiedustelukomppanian aliupseerikurssi

Jälleen kerran ojennan käteni suoraksi. Jälleen kerran sormeni puristuvat piipun ympärille ja kiskaisen tuon ärsyttävän vehkeen irti sen pidikkeestä. Muut ovat jo ulkona ja syksyisessä metsässä singahtelee komentoja. Hyppään itsekin pois Eemelin lavalta ja heilautan nahkaremmen olkani ylitse. Tunnen kuinka ihoni muistaa kaikki ne ruhteet ja kolaukset, jotka tämä metallinen varusmiehen taakka on menneinä kuukausina aiheuttanut. Totisesti ase on meidän, sotilaan alkujen, suurin vitsaus - ainakin tässä lajissa. Komppaniamme tavoitteet liitelevät nimittäin paljon maallisia patruunoita korkeammalla – tuolla ylhäällä pilviverhon rajassa.

Johtajan karjaisut palauttavat minut maanpinnalle. Käskyt sinkoilevat lehdettömissä oksissa tahdittaan askeleitamme samalla, kun prosessoimme painevaihteluiden salaisia viestejä. Hetken kuluttua mielesämme onkin vain sotilaan velvollisuksista tärkein: tehtävä.

Peräkärryn luukku jysähtää maahan ja etemme avautuu sellainen tavaramäärä, joka muistuttaa turhankin läheisesti oman huoneeni vaatekekoa. Meidät on kuitenkin koulutettu sietämään tällaista pai-

netta ja loputtomien laatikoiden painoa. Olemmehan rankkuudestaan ylistetyn tiedustelun vähemmin tunnettu velipuoli. Tavanomaisen metsässä samoilun sijaan kuljemme niin sanotusti pää pilvissä. Päämme tilalla on kuitenkin hieman hintava kamera ja käsinämme ovat kateutta herättävät siivet.

Kuin yhteisestä käskystä käymme toimeen. Härkien lailla puhisemme ja lihaksemme pullistuvat, kun nostamme jokaisen lentotiedustelijan pahinta painajasta: 24-metrin mastoa. Tämä syntyäkin painavampi paholainen saa tänäänkin hien virtaamaan pitkin kasvojani. Monen tuskallisen askeleen ja hiljaisen kirouksen jälkeen laskemme maston sille päivää aiemmin tiedustelmallemme paikalle.

Rankan työn jälkeen taputamme toisiamme selkään ja vaihdamme kannustavat hymyt. Meitä ei ole monta – vain minä ja ystäväni. Rivimme vähenee hetki hetkeltä, kun miehistö ja RUK-valitut jättäytyvät hiljaa taka-alalle, pois näköpiiristämme. Tunnen, kuinka kaipaen ja tulen kaipaamaan heitä - hetki sitten minulle tuntemattomia ihmisiä, joita nyt kutsun rakkaimmiksi ystävikseni. Kun minäkin muutaman vii-

kon päästä siirryn pois näyttämön valokeilasta kohti alokaskauteni yksikköä, joudun jättämään uudet tuttavani taakseni. Sanotaan, että vesi yhdistää ja erottaa ihmisiä. Lisäisin tähän, että lentotiedustelijoille vastaavan tekee ilma.

Kootessani nopeasti kyhättyssä mekaanikkoluolassa lennokkia, käännän katseeni menneisyyteen ja tapahtumiin, jotka ovat johtaneet tähän hetkeen. Useita viikkoja jokainen koulutushaara (meitä nimittäin on mekaanikkoja, lennättäjiä ja kuvantulkitsijoita) työskenteli erillään oppimassa omaa tehtäväänsä. Mekaanikot kasasivat koneita, lennättäjät harjoittelivat ohjelmien käyttöä ja kuvantulkitsijat laativat tiedusteluhavaintoja tulkintojensa mukaan. Nyt meidän erilaisten koulutuksien tuotokset kuroutuvat yhteen pavun varsien lailla ja muodostavat herkullisen herneen – kitkattomasti toimivan kokonaisuuden, jossa jokaisella on oma tehtävänsä.

Tämän kaiken seurauksena huudahdan ilmaan: "Laukaisen kolmeen!" Painan nappulaa ja kone singahtaa katapultilta kohti korkeuksia aivan kuten unelmamme - määrätietoisena ja hipoen taivasta.

Oppilaskorpraali Rasmus Lehtola

Viestikomppanian aliupseerikurssi

"Royal VK!" kaikuu metsästä. "Royal VK!" vastaavat varusmiehet samalla innolla takaisin, jolla harjoituksen päällikkö hetki sitten kajautti ilmoille. Sotaharjoitus on alkanut. Se tietää armotonta menoa, josta Viestikomppanian aliupseerikurssin oppilaat eivät hätkähdä. Jokaista tehtävää kohti mennään täysillä ja tavoitteet pyritään aina saavuttamaan kunnialla.

Aliupseerikurssin ensimmäisen osion aikana saimme oppia ryhmänjohtamisen sekä johtajana toimimisen perusteet. Pääsimme myös tutustumaan syvemmin viestiaselajin toimintaan. On ollut kiinnostavaa nähdä, miten viestiaselaji käytännössä toimii ja kuinka tärkeää yhteysien luomisen onnistuminen on. Jokaisen oppilaan mieleen jäi kurssin aikana sanonta: "Perusta, suoja ja ylläpidä viestiasema". Lukuisat harjoitukset opettivat meille yhteistyötaitoja ja toimintaa myös muiden

aselajien kanssa. Lisäksi pääsimme auttamaan ja opettamaan toinen toisiamme oman aselajimme saloihin.

Jos pitäisi nimetä paras asia kurssistamme, se olisi monen kohdalla varmasti uudet ystävyssuhteet. Kurssin alkaessa suurin osa meistä tuli eri alokasjoukkueista, toiset eri komppanioista ja jotkut jopa eri joukkoyksiköistä. Ennen aliupseerikurssia tunsimme toisemme ehkä nimeltä, jos sitäkään. Kurssin edessämme porukkamme kuitenkin hioutui yhteen ja monet uudet ystävyssuhteet saivat alkunsa. Ystävien tuki onkin ollut korvaamatonta kurssin aikana. Yhteiset kokemukset ja haasteet ovat lujittaneet meidät ryhmänä yhteen. Olemme oppineet tuntemaan toisemme todella hyvin ja tukemaan toisiamme myös haastavissa tilanteissa.

Mutta mikä tekee tästä porukasta erityisen? Kurssimme voi varmasti

yhdyä siihen ajatukseen, että kaveria ei jätetä ja kaikki tulevat maaliin aina yhdessä. Olemme oppineet, että voittaja ei ole nopein ryhmä, vaan se, joka tuo jokaisen taistelijan maaliin. Kaikki kannustavat toisiaan ja pitävät huolen siitä, että asiat tehdään kunnolla loppuun – tai voimme olla varmoja siitä, että teemme ne vielä hetken päästä uudelleen.

Aliupseerikurssin oppilaat
Myrsky Luoma ja Aura Löfsted

Täydellinen maku ja rakenne – herkkusuiden valinta!

KIVIKYLÄN
KOTIPALVELU

Savulaaksontie 121
27230 Kivikylä
Puh. 02-8260 905
www.kivikylan.fi